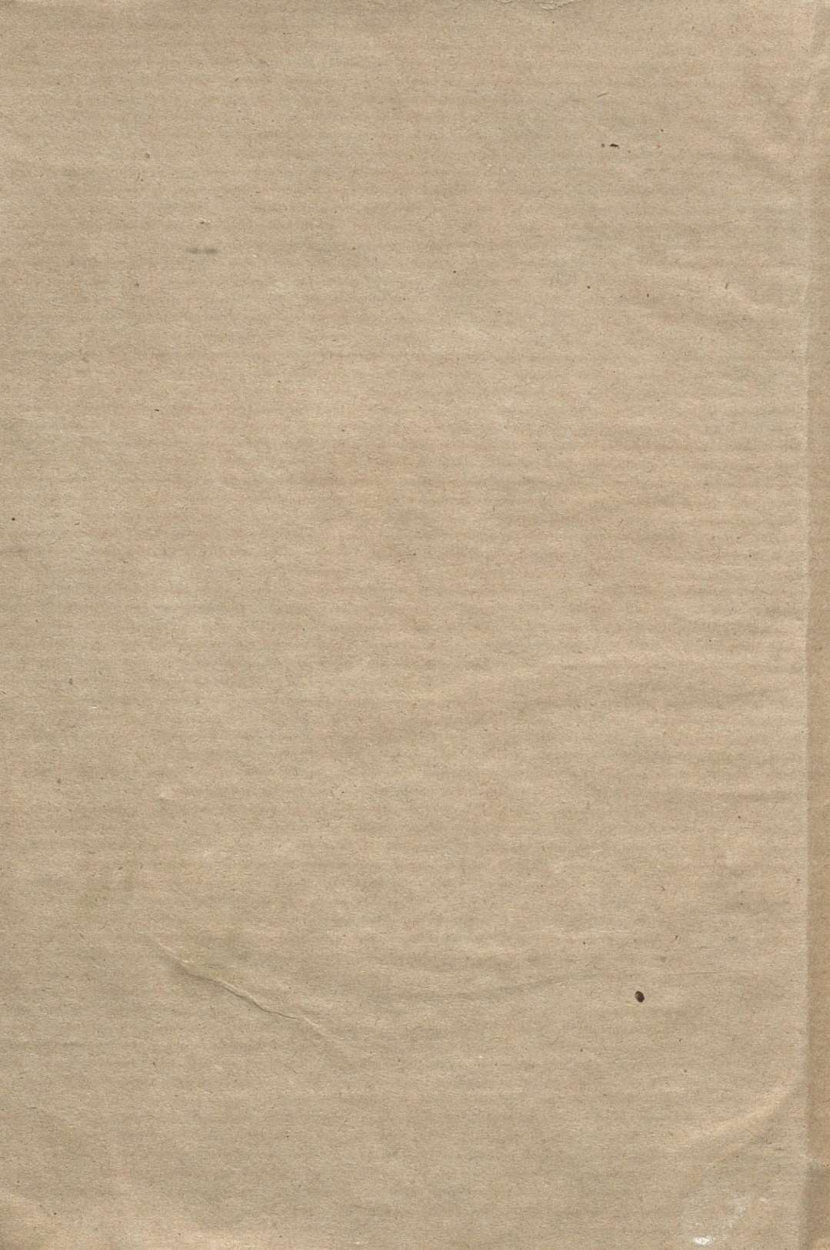

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

Call No. 900 Acc. No. 4506

Author... ഉണ്ണിരാജ... സി

Title... ഖുസ്രോ സമ്രാജ്യം 9

1175

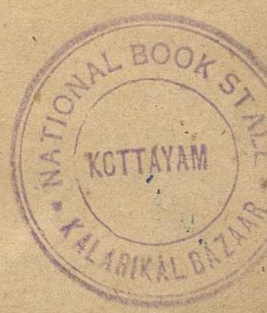
No. 4506

യുദ്ധമോ സമാധാനമോ?

ഗ്രന്ഥകാരൻ:

സി. ഉണ്ണിരാജാ എം. എ.

പ്രസാധകന്മാർ:

മംഗളോദയം ലിമിറ്റഡ്,
തൃശ്ശിവപേരൂർ.

M 900

അംഗം - 7

ഒന്നാം പതിപ്പ്: കോപ്പി 1000

വടക്കാഞ്ചേരി

അരുണോദയം പ്രസ്സിൽ അച്ചടിച്ചത്.

1946

1121 ചിങ്ങം

വില 1ക. 4ണ.

യുദ്ധമോ സമാധാനമോ?

ആക്രമണതന്ത്രങ്ങളുടെ ബലപരീക്ഷ

നിങ്ങളിൽ വളരെപ്പേർ ഇന്നു നടക്കുന്ന യുദ്ധത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചലനചിത്രങ്ങൾ പലപ്പോഴും കണ്ടിട്ടുണ്ടാവുമെന്നു തീർച്ചയാണ്. ആദ്യമായി കണ്ട സമയത്തു പലരും തെല്ലൊന്നു ആശാഭംഗപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. എന്താണ് നിങ്ങൾ ആ ചിത്രങ്ങളിൽ കാണുന്നതു്? മിന്നൽവേഗത്തിൽ കൺചിന്നിക്കുമാറു പാഞ്ഞുപോകുന്ന മോട്ടോർവാഹനങ്ങൾ, മലയിടുക്കുകളിലും കാടുകളിലും ഒളിഞ്ഞും കിടന്നും ഇഴഞ്ഞും വെടിവെച്ചുകൊണ്ടു് ഒരാൾക്കും ചെറുസംഘങ്ങളായും നീങ്ങുന്ന പട്ടാളക്കാർ, ചില പൊട്ടിത്തെറിയുൾകൾ, കത്തിക്കൊളുലുകൾ.

ലക്ഷക്കണക്കിനു പട്ടാളക്കാരും പതിനായിരക്കണക്കിനു ടാങ്കുകളും വിമാനങ്ങളും ഇരുഭാഗക്കാരും അണിനിരത്തി അന്യാദൃശമായ ഭയങ്കരതയോടുകൂടി നടത്തുന്ന ഇന്നത്തെ യുദ്ധത്തിന്റെ ഗതിവിശേഷങ്ങളെപ്പറ്റി പത്രപംക്തികളിൽ നാം വായിക്കാറുണ്ടു്. ആ സന്ദർഭത്തിൽ ആധുനികകരുഷ്ണത്രങ്ങളായ ഈ യുദ്ധരംഗങ്ങളെക്കുറിച്ചു നമ്മുടെ മനസ്സിലുണ്ടാകുന്ന ചിത്രം നാം സിനിമാപടത്തിൽകാണുന്നതുമായി യാതൊരു പൊരുത്തവുമില്ലാത്തതായിത്തോന്നുന്നു. ഒന്നുകിൽ ഈ ചലനചി

ത്രങ്ങളിൽ കാണുന്നതു യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽനിന്നത്രയോ അകന്നതാണ്; അല്ലെങ്കിൽ പത്രങ്ങളിൽ നാം കാണുന്ന ഈ നാലും അഞ്ചും അക്കങ്ങളുള്ള സംഖ്യകൾക്കെന്തോ തെറ്റുണ്ട്.

അതിലത്തുതമില്ല. യുദ്ധമെന്നാലെന്താണെന്നതിനെപ്പറ്റി നമുക്കുള്ള ധാരണ, യുദ്ധത്തിന്റെ രീതിയിലും സ്വഭാവത്തിലും ഈ യുദ്ധത്തിനു മുമ്പും അതിന്നിടയ്ക്കും വന്നിട്ടുള്ള വമ്പിച്ച പരിവർത്തനങ്ങളോടൊപ്പം മാറിയിട്ടില്ലെന്നതാണ് ഇതിനു കാരണം. കൂട്ടിക്കാലത്തു മഹാഭാരതവും രാമായണവും മറ്റു പുരാണങ്ങളും അമ്മയുടെ മുലപ്പാലോടൊപ്പം, ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള നമുക്കു യുദ്ധം എന്നു കേട്ടാൽ കൌരവപാണ്ഡവയുദ്ധവും രാമരാവണയുദ്ധവുമാണ് ഒന്നാമതു് കാമ്യിൽ വരിക. ഇരുഭാഗക്കാരുടേയും ചതുരംഗസേനകൾ അഭിമുഖമായി അണിനിരന്നതിനു് ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗം കീഴടങ്ങുകയോ കൊല്ലപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നതുവരെ യുദ്ധം ചെയ്യും; നമ്മുടെ ധാരണയതത്രേ.

അല്ലെങ്കിൽ, കഴിഞ്ഞ ലോകമഹായുദ്ധത്തെപ്പറ്റി കേൾക്കാനും അറിയാനും സാധിച്ചിട്ടുള്ളവരെയെടുക്കുക. അവരുടെ മനസ്സിൽ യുദ്ധത്തെപ്പറ്റിയുണ്ടാകുന്ന പ്രതീതി എന്തായിരിക്കും? കോട്ടകൊത്തളങ്ങൾ കെട്ടി, കഴികൾ കഴിച്ച്, മുളകമ്പിവേലികൾ ഉണ്ടാക്കി ഇരുപട്ടാളങ്ങളും സ്ഥാനമാറ്റിച്ച് അന്യോന്യം വെടിവെയ്ക്കുകയും ശത്രുസൈന്യത്തിനു ക്ഷീണവും നാശവും പിണഞ്ഞുവെന്നു കണ്ടാൽ, കടന്നാക്രമിക്കുകയും, അങ്ങനെ മു

മ്പോട്ടുകേറിയും പിൻവാങ്ങിയും എങ്ങും രക്ഷാനിരകളു
റപ്പിച്ചു യുദ്ധം ചെയ്യുകയുമെന്നുള്ളതായിരിക്കും.

ആയുധങ്ങളും ആയോധനമുറകളും മാറി.

ഈ രണ്ടു ധാരണകളും ഇന്നത്തെ യുദ്ധത്തെപ്പറ്റി ബ
ന്ധിച്ചുടഞ്ഞോളം അയഥാർത്ഥങ്ങളാണ്.

ഈ കാലത്തിനിടയ്ക്ക് ആയുധങ്ങൾ മാറിയിരിക്ക
ുന്നു, ആയോധനമുറകളും മാറിയിരിക്കുന്നു.

പണ്ടുകാലത്ത് ആന, തേർ, കുതിര, കാലാളും അ
മ്പും വില്ലും വാളും കുന്തവുമായിരുന്നു യുദ്ധം നടത്തലി
ന്റെ പ്രധാനോപകരണങ്ങൾ. കഴിഞ്ഞ ലോകമഹായു
ദ്ധത്തിൽ, കാലാൾപ്പടയും കുതിരപ്പട്ടാളവും തോക്കുക
ളും യന്ത്രത്തോക്കുകളും പീരങ്കികളും ചെറിയതോതിൽ
മോട്ടോർവാഹനങ്ങളും (വിമാനവും ടാങ്കും അവസാന
ത്തിലേ ആവിർഭവിച്ചു; കപ്പൽപട വേറെയുണ്ട്) ഉ
പയോഗിച്ചിട്ടാണ് യുദ്ധം ചെയ്തിരുന്നത്. ഇന്നത്തെ യു
ദ്ധത്തിലാകട്ടെ, കാലാൾപ്പടതന്നെ മോട്ടോർവാഹനങ്ങ
ളിലാണ് പടക്കളത്തിലേയ്ക്കു നീങ്ങുക; വായുവേഗത്തിൽ
പായുന്ന ടാങ്കുകളും വിമാനങ്ങളുമാണ് ആയുധങ്ങളിൽ
ഏറ്റവും പ്രധാനങ്ങൾ.

ആയുധങ്ങളിൽ വന്ന ഈ മാറ്റം യുദ്ധതന്ത്രത്തി
ലും മാറ്റം വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ‘പഴക്കംചെന്ന ഒരു സേനാനാ
യകൻ’ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നു:

“ഈ യുദ്ധത്തിലെ ആയോധനമുറകൾ 1-ാം ലോ
കമഹായുദ്ധത്തിന്റേതിൽനിന്നും മെച്ചലികമായി വി
ഭിന്നങ്ങളാണ്. യുദ്ധസാമഗ്രികളുടെ സാങ്കേതികമാ

യ സതപരവളച്ഛയാണ് ഈ മാറ്റത്തിനു നിദാനം. രണ്ടു ലോകമഹായുദ്ധങ്ങൾക്കിടയ്ക്കു മാത്രമല്ല, ഇന്നത്തെ യുദ്ധത്തിനിടയ്ക്കുതന്നെ, യുദ്ധസാമഗ്രികൾ പരിഷ്കരിച്ചുവന്നിട്ടുണ്ട്. പ്രധാനമായി ആയോധനമാർകളെ പാടേ പരിവർത്തനം ചെയ്ത സംഗതി, മോട്ടോർവാഹനങ്ങളുടെ ഉപയോഗവും യന്ത്രികരണവുമാകുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് ആയോധനത്തിന് പണ്ടത്തേക്കാൾ എത്രയുമധികം ചലനസ്വഭാവം കിട്ടി, കൂടുതൽ സൗകര്യം കിട്ടി. അവയുടെ ഉയർന്നുവരും ശക്തിയേയും വർദ്ധിപ്പിച്ചു.”

ഒരിടത്തു നിന്നുകൊണ്ടല്ല ഇന്നു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത്. ശത്രുവിനെ ഒരൊറ്റ അടിക്കു വീഴ്ത്താനും വളഞ്ഞിടാനുമായി പട്ടാളം—ടാങ്കുകളും കാലാൾപ്പടയും പീരങ്കിപ്പടയും—മിന്നിൽവേഗത്തിൽ പാഞ്ഞുകയറുന്നു. നില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അടുത്ത കയറ്റത്തിനുള്ള ഒരുക്കുകൂട്ടലായിട്ടുമാത്രം. പട്ടാളമാകെ അണിനിരന്നുകൊണ്ടല്ലതാനും ഈ പാഞ്ഞുകയറൽ; ശത്രുവിന്റെ ദുർബ്ബലസ്ഥാനങ്ങൾ നോക്കി സംഘങ്ങളായിട്ടാണ്.

അതുകൊണ്ടാണ് വർത്തമാനപത്രങ്ങളിൽ കാണുന്ന സംഖ്യകളും സിനിമയിൽ കാണുന്ന ചിത്രങ്ങളും തമ്മിൽ പൊരുത്തമില്ലെന്നു സാധാരണക്കാർക്കു തോന്നാനിടയാകുന്നത്.

ഇന്നത്തെ യുദ്ധം വമ്പിച്ച ആക്രമണങ്ങളുടെ യുദ്ധമാണെന്നാകുന്നു മാക്സ് വെർണർ എന്ന പ്രസിദ്ധ യുദ്ധതന്ത്രജ്ഞൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. കഴിഞ്ഞ അഞ്ചു കൊല്ലത്തെ യുദ്ധഗതിയെ പരിശോധിച്ചുനോക്കുന്നവ

കു് ഈ അഭിപ്രായത്തിലടങ്ങിയിട്ടുള്ള വാസ്തവം മനസ്സിലാക്കാം.

ആക്രമണങ്ങളുടെ യുദ്ധം

യുദ്ധത്തിലെ ആദ്യത്തെ മൂന്നു കൊല്ലം അച്ചുതണ്ടു ശക്തികൾ സതപരവിജയത്തോടുകൂടി എതിരില്ലാതെ പാഞ്ഞുകയറിയ കാലമായിരുന്നു. 1939 സപ്തമ്പരിലെ പോളണ്ടാക്രമണംമുതൽ 1942 വേനൽക്കാലത്തു റഷ്യയിൽ കാക്കസസ്സുപർവ്വതനിരയുടെ അടിവാരത്തിലേയ്ക്കുള്ള കയറാവരം കാരോ ആക്രമണത്തിലും അച്ചുതണ്ടു ശക്തികൾക്കു രാജ്യവിസ്തൃതിയുടേയും തന്ത്രസ്ഥാനങ്ങളുടേയും കായ്ക്കത്തിൽ വമ്പിച്ച നേട്ടങ്ങളുണ്ടായി.

1) 1939-40ലെ പടിഞ്ഞാറൻയൂറോപ്പിലെ ജർമ്മനാക്രമണം. പോളണ്ടുതൊട്ടു ഫ്രാൻസുവരെ എല്ലാ ഐറോപ്യരാജ്യങ്ങളും കരിയിലപോലെ ഹിറ്റ്ലറുടെ പട്ടാളശക്തിക്കു മുന്തിൽ കൊഴിഞ്ഞുവീണു.

2) 1941-ൽ ജർമ്മനിയുടെ ഒന്നാമത്തെ റഷ്യനാക്രമണം. ജർമ്മനി യൂറോപ്യൻ റഷ്യയുടെ മിക്ക ഭാഗങ്ങളും പിടിച്ചു; മോസ്കോവിന്റേയും ലെനിൻഗ്രാഡിന്റേയും റോസ്റ്റോവിന്റേയും പടിക്കൽ എത്തി.

3) 1941 ഡിസമ്പറിൽ തുടിയ ജപ്പാന്റെ ശാന്തസമുദ്രയുദ്ധം. പോളണ്ടിലേയും ഫ്രാൻസിലേയും പട്ടാളങ്ങളുടെ ഗതിതന്നെയാണു് ഇവിടെ ബ്രിട്ടീഷുമേരിയ്ക്കൻസൈന്യത്തിനു് നേരിട്ടതു്.

4) 1942 വേനൽക്കാലത്തു ജർമ്മനി റഷ്യയിൽ തുടങ്ങിയ രണ്ടാമത്തെ ആക്രമണം. ഫാഷിസ്റ്റ് പട്ടാ

ഉണ്ടു കാക്കസസ്സുപദ്യതനിരയുടെ പ്രാന്തങ്ങളിലും സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡിന്റെ അയൽപക്കത്തും സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചു. ഇതിൽ പടിഞ്ഞാറൻ യൂറോപ്പിലേയും ശാന്തസമുദ്രത്തിലേയും രണ്ടാക്രമണവും, റഷ്യയിലെ രണ്ടാക്രമണവും തമ്മിൽ അതിപ്രധാനവും മൌലികവുമായ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ട്. ആ വ്യത്യാസമാണ് യുദ്ധത്തിന്റെ അനന്തരഗതിയെയാകെ സഖ്യരാഷ്ട്രങ്ങൾക്കനുകൂലമായി, പിന്നാത്തേ രണ്ടു വർഷത്തിനിടയ്ക്ക്, തിരിച്ചുവിട്ടതും ഇന്നു ഫാഷിസത്തിന്റെ അവസാനപരാജയം ദൃഷ്ടിഗോചരമാക്കിത്തീർത്തതും.

എന്താണ് ഈ വ്യത്യാസം? യൂറോപ്യൻ രംഗത്ത് 1939-40-ൽ ജർമ്മനിക്കും, ശാന്തസമുദ്രരംഗത്ത് 1941-42-ൽ ജപ്പാനും താന്താങ്ങളുടെ മിന്നൽ യുദ്ധതന്ത്രം ഫലപ്രദമായി പ്രയോഗിക്കാൻ സാധിച്ചു. ശത്രുപട്ടാളങ്ങളെ ബലഹീനമാക്കി, ഛിന്നഭിന്നമാക്കി, വളഞ്ഞിട്ടു നശിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. റഷ്യൻ രംഗത്ത് അതു സാധിച്ചില്ല. രാജ്യം പിടിച്ചടക്കാൻ സാധിച്ചെങ്കിലും, ജർമ്മനിക്കു റഷ്യൻ പട്ടാളത്തെ വലയംചെയ്യാനോ വിനാശഗന്തത്തിലാഴ്ത്താനോ കഴിഞ്ഞില്ല.

യുദ്ധഗതിയെയാകെ മാറുന്നു

ജർമ്മൻ പട്ടാളത്തിന്റെ ആക്രമണവലയങ്ങളിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടും, ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് അടിയുറച്ചുനിന്നു വീരോടെ ചെറുത്തും, വേണ്ടപ്പോൾ സാമർത്ഥ്യത്തോടെ അങ്ങോട്ട് എതിർത്തും റഷ്യൻ പട്ടാളം തകരാതെയും താറുമാറാകാതെയും പിൻവാങ്ങി.

ഇതിന്റെ ഫലം ജർമ്മൻകാർക്ക് ഒട്ടും അനുകൂലമായിരുന്നില്ല. അവരുടെ യുദ്ധമുന്നണിക്ക് നീളം കൂടിക്കൊണ്ടുവന്നു; റഷ്യയിൽ അധികമധികം ഉള്ളിലോട്ടു കടക്കുമ്പോൾ, പട്ടാളങ്ങളേയും പടക്കോപ്പുകളേയും യുദ്ധരംഗത്തിലെത്തിക്കാൻവേണ്ടി ജർമ്മൻകാർക്ക് കൂടുതൽ സമയവും ശക്തിയും ചെലവഴിക്കേണ്ടിവന്നു. നിത്യേന പന്ത്രണ്ടുപതിനഞ്ചു നാഴിക മുന്നോട്ടു കയറിക്കൊണ്ടാണ് അവർ യുദ്ധം തുടങ്ങിയത്; ക്രമേണ അതു മൂന്നുനാലു നാഴികയായി. 1941 ആഗസ്റ്റിൽ ലെനിൻഗ്രാഡിന്റെ പടിവാതില്ക്കല്ലെത്തിയ ജർമ്മൻ ടാങ്കസൈന്യവിഭാഗത്തിന്, രണ്ടുകൊല്ലത്തിനുശേഷം തോറ്റു പിന്നോക്കം കാട്ടേണ്ടിവന്നതുവരെ, കരോറായടി മുന്നോട്ടു വെള്ളാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡുനഗരത്തിന്റെ ഗോപുരദ്വാരത്തിലെത്തിയ വമ്പിച്ച ജർമ്മൻസൈന്യവൃഹത്തിന് പട്ടണം പിടിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ രക്ഷാമാർഗ്ഗമെല്ലാം അടച്ചുകൊണ്ടു റഷ്യൻപട്ടാളം ചുറ്റും വളഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണനുഭവപ്പെട്ടത്.

1942 ഡിസമ്പറിൽ സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡിൽവെച്ച് റഷ്യക്കാർ പ്രത്യാക്രമണം തുടങ്ങി. സഖ്യരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ യാകെ പ്രത്യാക്രമണത്തിന്റെ നാനദിയായിരുന്നു അത്. സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡുയുദ്ധത്തെപ്പറ്റി മാക്സ് വെർണർ പറയുന്നു:

“ചുരുക്കപ്പട്ടാളം ജർമ്മൻസൈന്യത്തിന്റെ ആക്രമണശക്തിയെ ചരിന്നടിക്കുന്നമാക്കി അങ്ങോട്ട് എത്തി

ക്കാൻ തുടങ്ങി. ജർമ്മനിയുടെ ആയുധങ്ങളുടേയും ആ യോധനമാർകളുടേയും ആകത്തുകയ്ക്ക് ഈ ആക്രമണത്തിൽ, റഷ്യക്കാരുടെ തടുത്തുനില്ക്കാനുള്ള ആയുധങ്ങളുടേയും ആയോധനമാർകളുടേയും ആകത്തുകയേ പരാജയപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല.....ശത്രുവിനെ വളഞ്ഞിട്ടു നശിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു യുദ്ധമായിട്ടാണ് റഷ്യക്കാർ ഇതിനെ പ്ലാൻചെയ്തത്. ഇതിൽ അവർ ജയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.”

തിരിച്ചടി

സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡിനുശേഷം സഖ്യരാഷ്ട്രങ്ങൾ അങ്ങോട്ട് ആക്രമിച്ചതിന്റെ കാലഘട്ടമാണ്:

1) സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡിൽനിന്നു തുടങ്ങി റഷ്യയുടെ മിക്ക ഭാഗങ്ങളേയും, ക്രമസസ്ഥിനേയും ഉക്രേനിയേയും വിമോചിപ്പിച്ചതിനുശേഷം വൈറുഷ്യയുടെ അതിർത്തിവരെ എത്തിയ ചുരുപ്പുപട്ടാളത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ പ്രത്യാക്രമണം. ഇതു 1943-ാംകൊല്ലം മുഴുവനും, 1944-ലെ ആദ്യത്തെ മൂന്നു മാസവും തുടച്ചുയായി നീണ്ടുനിന്നു.

2) 1942 അവസാനത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷുമേരിക്കൻ പട്ടാളങ്ങൾ വടക്കേ ആഫ്രിക്കയിൽ ആരംഭിച്ച പ്രത്യാക്രമണം. വടക്കേ ആഫ്രിക്കയിൽനിന്നു അവർ ഫാഷിസ്റ്റ് പട്ടാളങ്ങളെ ആട്ടിപ്പായിച്ചു; 1943 ജൂലായിൽ ഇറാഖിലിൽ, യൂറോപ്യൻ വൻകരയിൽ കാലുറപ്പിച്ചു.

3) 1944 ജൂൺമാസത്തിൽ തുടങ്ങിയ യൂറോപ്യൻ ആക്രമണം. റെക്കൻഫ്രാൻസിൽ സഖ്യപട്ടാളം ഇ

റങ്ങിയതിനുശേഷം ചിരപ്രതീക്ഷിതമായ ഈ രണ്ടാം യുദ്ധരംഗം നാസിപട്ടാളത്തിന്റെ അവസാനപരാജയത്തിന്റെ കാഹളമുതിയിരിക്കുന്നു.

4) രണ്ടാം യുദ്ധരംഗം തുറന്നതോടുകൂടി റഷ്യൻ പട്ടാളം ആരംഭിച്ച രണ്ടാമത്തെ ആക്രമണം. യുദ്ധത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു കാലത്തും ഇത്രവേഗത്തിൽ ഒരു പട്ടാളം മുന്നോട്ടു കയറുകണ്ടായിട്ടില്ല. നാല്പതു ദിവസംകൊണ്ടു റഷ്യൻസൈന്യം 400 നാഴിക പിന്നിട്ടു. ചില ദിവസങ്ങളിൽ അവർ 35 നാഴികവരെ മുന്നോട്ടു പോവുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. റഷ്യയെയാകെ വിമോചിപ്പിച്ചതിനുശേഷം ചുകപ്പ പട്ടാളം ഇന്നു നാസികളെ പിന്തുടന്നുകൊണ്ടു മറ്റു യൂറോപ്യൻരാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്കും പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹംഗറിയുടേയും ബൾഗേറിയയുടേയും യുഗോസ്ലാവിയയുടേയും അതിർത്തികളിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു.

യാതൊന്നുകൊണ്ടു ലോകത്തെയാകെ കീഴടക്കാമെന്നു ജർമ്മനി മോഹിച്ചുവോ, ആ മിന്നലാക്രമണയുദ്ധതന്ത്രം ഇന്നു പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആ തന്ത്രത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുക അസാധ്യമല്ലെന്ന് ഒന്നാമതു ലോകത്തിന് അനുഭവത്തിൽ കാണിച്ചുകൊടുത്തതു റഷ്യൻപട്ടാളമാണ്. ഇന്നു റഷ്യൻപട്ടാളം അതേ മിന്നലാക്രമണതന്ത്രത്തെ തിരിച്ചു പ്രയോഗിക്കുകയും, വിജയം നേടുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്താണീ വിജയത്തിന്റെ രഹസ്യം? റഷ്യൻയുദ്ധതന്ത്രത്തിന്റെ പ്രണേതാവായ മാർഷൽ സ്റ്റാലിൻ മറുപടി പറയുന്നതിങ്ങനെയാണ്:

“അവരുടെ യുദ്ധമാകാൻ അടുത്തുമാറിപ്പോകുന്നു; കാരണം, പടക്കളത്തിലെ സംഭവങ്ങളെ തങ്ങളുടെ യുദ്ധതന്ത്രഗ്രന്ഥത്തിലെ ചില പാഠകളോടു യോജിപ്പിക്കാനാണ് അവർ ശ്രമിക്കുന്നത്. പുസ്തകനിയമങ്ങൾ അങ്ങനെയെന്ന പ്രയോഗിക്കുന്നതു ശരിയാകുന്ന പരിതസ്ഥിതിയിൽ ജർമ്മൻകാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ കണിശവും കൃത്യവുമാണ്. അതാണവരുടെ ശക്തി. പക്ഷേ, സ്ഥിതിഗതികൾ വിഷമമായിത്തീരുമ്പോൾ, പുസ്തകത്തിലെ നിയമങ്ങൾക്കൊന്നും യോജിക്കാത്തതായിത്തീരുമ്പോൾ, പുസ്തകത്തിലെ വകുപ്പുകളിൽ പറയാത്ത സ്വതന്ത്രതീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കേണ്ടതായി വരുമ്പോൾ, ജർമ്മൻകാർ നിസ്സഹായരാകുന്നു. ഇതാണവരുടെ മൗലികമായ ബലക്ഷയം.”

നേരെമറിച്ച്, റഷ്യൻപട്ടാളത്തിന്റെ ആയോധനമാകാൻ അതതുസമയത്തെ സ്ഥിതിഗതികളെ തികച്ചും കണക്കാക്കി രൂപവൽക്കരിക്കുന്നതാകുന്നു. അവയുടെ മെച്ചവും മേന്മയും ഇന്നത്തെ യുദ്ധവിജയങ്ങൾ അനിഷേധ്യമായി തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതാണ് സഖ്യപട്ടാളങ്ങളുടെയാകെ വിജയത്തിനടിസ്ഥാനം.

കഴിഞ്ഞ അഞ്ചുകൊല്ലത്തെ യുദ്ധത്തിൽ ആക്രമണതന്ത്രങ്ങളുടെ ഒരു ബലപരീക്ഷണമാണ് നടന്നത്. അതിലാരു ജയിച്ചുവെന്നും നാം കണ്ടു. ആക്രമണങ്ങൾക്കും ആയോധനങ്ങൾക്കുമല്ലാതെ, ലോകത്തിന്റെയാകെ ഭൂരിസുഖത്തിനായി മനുഷ്യരുടെ ഉത്തമമസ്തിഷ്കങ്ങൾ നിശ്ചായം ഉപയോഗിക്കാനുള്ള ഒരു സ്ഥിതി ഇതിൽനിന്നും ഉളവാകില്ലേ?

യൂറോപ്യൻ യുദ്ധം കലാശം കൊട്ടിത്തുടങ്ങി

കഴിഞ്ഞ അഞ്ചു മാസങ്ങൾ—യൂറോപ്യൻ യുദ്ധം ഗത്തിൽ എന്തൊരു വമ്പിച്ച മാറ്റമാണ് ഈ നൂറമ്പതുദിവസങ്ങൾ വരുത്തിയത്? അഞ്ചു മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പാണ്, അമേരിക്കയുടേയും ബ്രിട്ടന്റേയും പട്ടാളങ്ങൾ അസാധാരണമായ സാഹസവും സംഘടിതപ്രവർത്തനവുമായശ്രമപ്പെട്ട ഒരു ധീരക്രമം ചെയ്തത്; ശത്രുക്കളുടെ ബോംബേറ്റുവിമാനങ്ങളുടേയും പീരങ്കിപ്പടയുടേയും മരണം വമിപ്പിക്കുന്ന തീജ്വാലയിലേയ്ക്ക് കുതിച്ചുചാടി യൂറോപ്യൻ വൻകരയിൽ കാലുറപ്പിച്ചത്. അത് അഭൂതപൂർവ്വമായ ഒരു സംഭവമായിരുന്നു. ചരിത്രത്തിലിതേവരെ ഇംഗ്ലീഷ്ചാനൽ മുറിച്ചു കടന്നു യൂറോപ്പിൽനിന്നു ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കുകൊണ്ടു, ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു യൂറോപ്പിലേയ്ക്കുകൊണ്ടു സൈനികക്രമണം നടത്താനുള്ള ഉദ്യമങ്ങളൊന്നും വിജയപത്മവസായിയായിട്ടില്ല. എലിസബത്തുമഹാരാണിയുടെ കാലത്തു സ്വെയിനിലെ രാജാവ് ഒരു വലിയ കപ്പൽപ്പടയുണ്ടാക്കി ഇംഗ്ലണ്ടിനെ ആക്രമിക്കാൻ നോക്കി. തോൽവിയായിരുന്നു ഫലം. പിന്നീട് നെപ്പോളിയൻ ഇംഗ്ലണ്ടിനെ ആക്രമിക്കാനായി പടയൊരുക്കുകയേയുണ്ടായുള്ളൂ. ഇക്കൊല്ലമിതാ, ബ്രിട്ടീഷുമേരിയ്ക്കൻപട്ടാളം യൂറോപ്പിലേയ്ക്ക് ഹനുമാൻചാട്ടം ചാടുന്നു; യൂറോപ്യൻ വൻകരയിൽ നിലയുറപ്പിക്കുന്നു; ശത്രുവിന്റെ പൈശാചികമായ എതിർപ്പിനെ തട്ടിത്തകർത്തു മുന്നോട്ടു കയറുന്നു.

യുദ്ധചരിത്രത്തിലാദ്യം

ബ്രിട്ടീഷ്മേരിയൻപട്ടാളങ്ങളുടെ ഈ പ്രഥമ വിജയത്തെപ്പറ്റി അന്നു മാർഷൽ സ്റ്റാലിൻ അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി:

“പദ്ധതിയുടെ വലിച്ചുത്തിലാകട്ടെ, പ്രവർത്തനത്തിന്റെ തോതിലാകട്ടെ, സാമത്വത്തിന്റെ ആധിക്യത്തിലാകട്ടെ ഇതിന്നു സദൃശമായി മറ്റൊരു സൈനികസംരംഭം യുദ്ധത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലില്ലെന്ന് ഏതൊരാൾക്കും സമ്മതിയ്ക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

“‘അജയ്യ’നായ നെപ്പോളിയൻ പണ്ടുകാലത്ത് ഇംഗ്ലീഷുചാനൽ മുറിച്ചുകടന്നു ബ്രിട്ടീഷുദാഹകൾ പിടിച്ചടക്കാനുള്ള പരിശ്രമത്തിൽ അവമാനകരമായി പരാജിതനാവുകയാണുണ്ടായതെന്നു നമുക്ക് അറിയാം. ഭ്രാന്തിളകിയ ഹിറ്റ്ലർ, അങ്ങനെ ചെയ്യുമെന്നു രണ്ടു കൊല്ലക്കാലം വീമ്പിളക്കിയെങ്കിലും, അതിന്നൊരു വെട്ടില്ല. ഇന്നു ബ്രിട്ടീഷ്മേരിയൻപട്ടാളങ്ങളാണ് ചാനൽ മുറിച്ചു കടന്നു വൻതോതിൽ പട്ടാളങ്ങളെ യിറക്കുകയെന്ന വിപുലമായൊരു പ്ലാൻ പ്രശസ്തമായി നിറവേറിയിട്ടുള്ളത്.”

ഈ രണ്ടാംയുദ്ധരംഗംതുറക്കൽ യുദ്ധതന്ത്രത്തിന്റെ ഒരു വിജയമെന്നനിലയ്ക്കു മാത്രമല്ല നമുക്കു പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത്. ഇന്നത്തെ ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ, കഴിഞ്ഞ അഞ്ചു കൊല്ലക്കാലമായി ലോകത്തെയാകെ പീരങ്കിച്ചുകൊണ്ടു് ഇരുട്ടിപ്പിച്ച ഈ യുദ്ധത്തിൽ, മാനവസമു

ദായത്തെ ഫാഷിസത്തിന്റെ കാട്ടാളഭരണമാകുന്ന കാളരാത്രിയിൽ എന്നെന്നേക്കുമായാഴ്ത്തുമെന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയ ഈ യുദ്ധത്തിൽ, അതു പുതിയ ഒരു അദ്ധ്യായം, യുദ്ധത്തിന്റെ അന്തിമഫലം നിണ്ണയിക്കുന്ന അദ്ധ്യായം, തുറന്നു; സഖ്യശക്തികളുടെ വിജയത്തിനുള്ള ആദ്യത്തെ അദ്ധ്യായം.

കാരണം, കഴിഞ്ഞ അഞ്ചുകൊല്ലത്തെ ജർമ്മനിയുടെ വിജയത്തിന്റെ രഹസ്യം അതിനു് ഒരൊറ്റ രഗത്തിലേ യുദ്ധം വെട്ടേണ്ടിയിരുന്നുള്ളുവെന്നതാണ്. നാലുകൊല്ലക്കാലംകൊണ്ടു യൂറോപ്യൻരാജ്യങ്ങളെ കാരോണോരോന്നായി സ്വന്തം ഇരുമ്പുമടമ്പുകൾക്കിടിയിലാക്കാനും, കിഴക്കു സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡുവരെ മിന്നൽപ്രവാഹം പോലെ അടിച്ചുകയറി ഇന്ത്യയേയും ഏഷ്യാഭൂഖണ്ഡത്തിലെ മറ്റു രാജ്യങ്ങളേയും ആക്രമിക്കുമെന്ന നിലയിലെത്തുവാനും, അമേരിക്കയെക്കൂടി പേടിപ്പെടുത്താനും ഹിറ്റ്ലർ സാധിച്ചതു ജർമ്മനിയുടെ വമ്പിച്ച പട്ടാളശക്തിയെയാകെ ഒരൊറ്റ യുദ്ധരംഗത്തിൽത്തടിച്ചിഴുനിർത്താൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നതാണ്.

രണ്ടാംയുദ്ധരംഗത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ, ബ്രിട്ടീഷ്മേരിയ്ക്കൻപട്ടാളങ്ങളുടെ ശക്തി എത്രയുണ്ടെന്നറിയുകയേ ചേണ്ടു. രണ്ടാംയുദ്ധരംഗം തുറക്കുന്നതിനു രണ്ടു മാസമുമ്പു്, അമേരിയ്ക്കയിലെ യുദ്ധകാൽമന്ത്രിയായ സ്റ്റിംസൺ പറയുകയുണ്ടായി, 36½ ലക്ഷം അമേരിയ്ക്കൻപട്ടാളക്കാർ അമേരിക്കയ്ക്കു പുറമേ യുദ്ധംചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന്. ഇതിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഇംഗ്ലണ്ടി

ലാണ് താവളമുറപ്പിച്ചിരുന്നത്. 1944 മേയ് 1-ാംന-
 ഇംഗ്ലണ്ടിലുള്ള ബ്രിട്ടീഷ് പട്ടാളത്തിൽ 52½ ലക്ഷം സൈ-
 നികരുണ്ടെന്നു ഗവണ്മെന്റുമെമ്പർ ലിറ്റിൽട്ടൺ പറയു-
 കയുണ്ടായി. ഈ പട്ടാളങ്ങളെല്ലാംതന്നെ ജർമ്മനിയെ
 തിരായ യുദ്ധത്തിൽ ആയുധമെടുത്തിറങ്ങുകയാണെന്നാ-
 യിരുന്നു രണ്ടാംയുദ്ധരംഗം തുറന്നതിന്റെ അർത്ഥം.

സംയുക്തസമരതന്ത്രം

ഇതിനുള്ള തീരുമാനമാണ് 'ഒരു കൊല്ലംമുമ്പ്, ക-
 ഴിഞ്ഞ ഡിസമ്പർ ആദ്യത്തെ ആഴ്ചയിൽ, ബ്രിട്ടീഷ് പ്ര-
 ധാനമന്ത്രിയായ ചർച്ചിലും അമേരിക്കൻ പ്രസിഡണ്ടായ
 റൂസ്വെൽട്ടും റഷ്യൻ സർവ്വസൈന്യാധിപനായ മാർഷ-
 ല് സ്റ്റാലിനും ടെഹ്റാൻ പട്ടണത്തിൽവെച്ച് ഒന്നാമത്ത്
 ഒന്നിച്ചുകൂടിയ സമയത്തു ചെയ്തത്. തുടർന്നുമാസം സ-
 വ്യശക്തികൾ ജൂൺ 6-ാംയ്ക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കുകയായി-
 രുന്നു.

ഈ നവമ്പർ 7-ാംന- റഷ്യക്കാരുടെ കാണമായ
 വിപ്ലവദിനത്തിൽ മാർഷൽ സ്റ്റാലിൻ ചെയ്ത പ്രസംഗ-
 ത്തിൽ സഖ്യശക്തികളുടെ ഈ സംയുക്തസമരതന്ത്രത്തെ
 പറ്റി പറയുകയുണ്ടായി:

“കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ ‘ഹിറ്റ്ലർജർമ്മനി’യ്ക്കെ-
 തിരായ യുദ്ധത്തിലുണ്ടായ ഒരു പുതിയ സംഭവവികാ-
 സമെന്നെന്താൽ: ഇതുവരെത്തെപ്പോലെ ചുരുപ്പുപട-
 യുദ്ധംചെയ്യുന്നത് ഒറ്റയ്ക്കല്ലാതായി; സഖ്യശക്തിക-
 ലോടുകൂടിയായി. ടെഹ്റാൻസമ്മേളനം വെറുതെയാ-
 യിരുന്നില്ല. പടിഞ്ഞാറുനിന്നും തെക്കുനിന്നും കിഴക്കു

നിന്നും ഒരുമിച്ചു ജർമ്മനിയെ ആക്രമിക്കാനുള്ള തീരുമാനം ഏറ്റവും കണിശത്തോടുകൂടി നടപ്പിൽ വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നപോലെ, ജർമ്മനിയ്ക്ക് ചുങ്കപ്പുസൈന്യത്തിന്റേയും സഖ്യപട്ടാളങ്ങളുടേയും കൂട്ടായ ആക്രമണത്തെ തടുത്തുനില്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. സ്വപ്നകാലത്തിനുള്ളിൽ, ശത്രുസൈന്യങ്ങളെ ഘ്രാൻസിൽനിന്നും തെക്കൻ ഇറ്റാലിയിൽനിന്നും പുറത്താക്കിക്കഴിഞ്ഞു. ശത്രുവിന്നു ജർമ്മനതിർത്തികളിലേയ്ക്ക് പാൻവാങ്ങേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നു.”

സഖ്യപട്ടാളങ്ങളുടെ യൂറോപ്യനാക്രമണം തുടങ്ങിയതിന്റെ പിറേദിവസം ജർമ്മൻപ്രചരണമന്ത്രിയായ ഗീബൽസ് താക്കീതു നല്കുകയുണ്ടായി:

“സഖ്യപട്ടാളങ്ങൾ യൂറോപ്യൻവൻകരയെ സമീപിക്കുമ്പോൾ, പുരാണങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള വൈതരണികൂടി വിനോദസ്ഥലമായിത്തോന്നാവുന്നത്ര ഭയങ്കരമായ നരകം അവർക്ക് അനുഭവിക്കേണ്ടതായി വരും.”

തീർച്ചയായും നരകം അനുഭവിക്കേണ്ടതായി വന്നു; പക്ഷേ, സഖ്യപട്ടാളങ്ങൾക്കല്ല, ജർമ്മൻപട്ടാളങ്ങൾക്ക്. കഴിഞ്ഞ അഞ്ചു മാസത്തിനകം സഖ്യപട്ടാളങ്ങൾ ജർമ്മനിയോടു കൂടുതൽ സമീപിക്കുന്നോടും ജർമ്മൻകാക്കാണ് കൂടുതൽ നരകം അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും.

നമുക്കു നോക്കാം. രണ്ടാം യുദ്ധരംഗം തുറന്ന സമയത്ത്, കിഴക്കൻ സമരരംഗത്തിൽ ചുവപ്പുപട്ടാളം വൈറ്റ് റഷ്യയുടെ കിഴക്കനതിർത്തിയിലായിരുന്നു; വിറ്റ്ബ

സ്കന്ദഗരത്തിലായിരുന്നു; ബർലിനിൽനിന്നു 800 നാഴികയകലെയായിരുന്നു. പോളണ്ടും ബാൾട്ടിക് രാജ്യങ്ങളും ഇറ്റലിയും ഗ്രീസും യുഗോസ്ലാവിയയും ഫ്രാൻസും ജർമ്മനിയുടെ അധീനത്തിലായിരുന്നു; ഫിൻലണ്ട്, ബൾഗേറിയ, ഹംഗറി, റുമേനിയ എന്നീ രാജ്യങ്ങൾ ജർമ്മനിയുടെ ഭാഗത്തായിരുന്നു; ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ ധനശക്തിയേയും ജനശക്തിയേയും ജർമ്മനി യഥേഷ്ടം യുദ്ധത്തിനുപയോഗിച്ചിരുന്നു.

ഇനോ? ഫ്രാൻസ് തികച്ചും സ്വതന്ത്രമാക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു; ബാൾട്ടിക് രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു ജർമ്മൻപട്ടാളത്തെ ചുരുക്കിപ്പോക്കി അടിച്ചുതുടച്ചുനീക്കി. ഫിൻലണ്ടും ബൾഗേറിയയും റുമേനിയയും യുദ്ധത്തിലല്ലാതായി; ആ രാജ്യങ്ങൾ തോൽവി സമ്മതിച്ചു സഖ്യശക്തികളുമായി സന്ധിചെയ്തു. ഇറ്റലിയിൽനിന്നു ജർമ്മൻപട്ടാളത്തെ ക്രമേണ വടക്കോട്ടു തള്ളിനീക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഗ്രീസ്സിൽനിന്നു ജർമ്മൻസൈന്യത്തിനു് കഴിഞ്ഞുപോകേണ്ടതായിവന്നു.

ചുരുക്കപ്പട്ടാളം ഇന്നു മാർഷൽ ടീറോവിന്റെ യുഗോസ്ലാവിയൻദേശീയസൈന്യവുമായി കൈകോർത്തു പിടിച്ചു യുഗോസ്ലാവിയയിലാണ് പൊരുതുന്നത്; ഹംഗറിയുടെ തലസ്ഥാനമായ ബുഡാപെസ്റ്റ് ന്റെയും പോളണ്ടിന്റെ തലസ്ഥാനമായ വാർസയുടേയും പടിവാതില്ക്കല്ലാണ് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത്. കിഴക്കൻപ്രഷ്യയിൽ ജർമ്മനിയുടെ അതിർത്തിക്കോട്ടകളെ അതിലംഘിച്ചു ഉള്ളിലോട്ടു കടന്നിരിക്കുന്നു. വടക്കു ഫിൻലണ്ടിൽനിന്നു നോർവേ

യിലേയ്ക്കു പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. ബർലിൻപട്ടണത്തിന്റെ 312 നാഴിക അടുത്തെത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ബ്രിട്ടീഷുമേരിക്കൻപട്ടാളങ്ങൾ, വടക്കൻഫ്രാൻസിൽ ഇറങ്ങിയതിനെത്തുടർന്നു തെക്കൻഫ്രാൻസിലും പിന്നീടു ഗ്രീസിലും ഇറങ്ങി. ഫ്രാൻസിന്റെ തെക്കും വടക്കും ഇറങ്ങിയ സഖ്യപട്ടാളങ്ങളുടെ ഇരുമ്പുകൈകൾ രക്ഷാമാഗ്ഗ്മില്ലാത്ത ഒരു മുറുകിപ്പിടുത്തത്തിൽ ഫ്രാൻസിലെ ജർമ്മൻപട്ടാളത്തെ കടുക്കി. ഒന്നുകിൽ നശിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ ഫ്രാൻസിൽനിന്നു് ഒഴിഞ്ഞുപോവുക: ഇതേ ജർമ്മൻപട്ടാളത്തിന്നു ഗതിയുള്ളുവെന്ന നില വന്നു. ഫ്രാൻസും ബൽജിയവും ഗ്രീസും സ്വതന്ത്രമാക്കപ്പെട്ടു. സഖ്യപട്ടാളം ജർമ്മിയുടെ അതിർകോട്ടകളിലെത്തി; ബർലിനിൽനിന്നു് 318 നാഴികയകലെ മാത്രമാണിന്നവരുടെ നില.

ഇറാലിയിൽനിന്നു പിൻവാങ്ങുന്ന ജർമ്മൻപട്ടാളത്തിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ വഴിയില്ല; ഫ്രാൻസിലേയ്ക്കുള്ള വഴിയടഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. യൂഗോസ്ലാവിയയിലേയ്ക്കു കടക്കാൻ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ചുരുപ്പുപട്ടാളവും ടീറോവിന്റെ സൈന്യവും അവിടെ കാത്തു നിൽപ്പുണ്ടു്. ഗ്രീസിൽനിന്നു പിൻമാറിയ ജർമ്മൻപട്ടാളത്തിന്നും യൂഗോസ്ലാവിയയിലേയ്ക്കു കടക്കുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളു; അങ്ങോട്ടു കടക്കാനൊട്ടു വയ്യാതാനും. ഒരു മരണക്കെണിയിലാണു് ജർമ്മൻപട്ടാളം ചെന്നു പെട്ടിട്ടുള്ളതു്.

അവസാനഘട്ടത്തിലേയ്ക്കു്

ഇങ്ങനെ പരാജയത്തിന്റെ വക്കത്തെത്തിയ 'ഹി

റാൾജർമ്മനി' നാശത്തിന്റെ അവസാനനിമിഷത്തെ അകറ്റിനിർത്താനായി പഠിച്ച പണി പതിനെട്ടും നോക്കുകയാണ്.

ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കുയയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുള്ള പാക്കം ബോംബുകളും വാണങ്ങളും ഇതിന്റെ ലക്ഷണമാണ്. ബ്രിട്ടീഷുമേരിക്കൻപട്ടാളങ്ങളുടെ നേരെയല്ല ഹിറാൾ ഈ രഹസ്യായുധങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത്, ബ്രിട്ടീഷ്ജനങ്ങളുടെനേരെയാണ്. പട്ടാളങ്ങളുമായി യുദ്ധംചെയ്ത് സഖ്യശക്തികളെ തോല്പിക്കാമെന്ന ആശ ഹിറാൾക്കു നശിച്ചുകഴിഞ്ഞു. പിന്നെയോ? അങ്ങേയറ്റത്തെ പൈശാചികതപത്തിനൊരുങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്: അതാണ് കണ്ടമാനം ആളുകളേയും വീടുകളേയും തീവെച്ചു നശിപ്പിക്കുന്ന പാക്കംബോംബുകൾകൊണ്ടും വാണങ്ങൾകൊണ്ടും ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. അങ്ങനെ ബ്രിട്ടീഷ്ജനങ്ങളുടെ മനോഭയവും തകക്കാമെന്നാണ് ആശ.

ജർമ്മനിയിൽ ഹിറാൾ കീഴു പുതിയ 'ജനകീയ സൈന്യ'ത്തെ രൂപവൽക്കരിക്കാനുള്ള കല്പന കൊടുത്തിട്ടുള്ളതും ഈ അവസാനത്തെ മരണപ്പിടിച്ചിലിന്റെ ലക്ഷണമാണ്. 16 വയസ്സിനും 60 വയസ്സിനും ഇടയിലുള്ള എല്ലാ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും ഈ പട്ടാളത്തിൽ ചേർന്നു കൊള്ളണംപോലും. എന്തിന്? സഖ്യപട്ടാളങ്ങൾക്കെതിരായി ഒളിയുദ്ധം നടത്താൻ.

സഖ്യപട്ടാളങ്ങളോകട്ടെ, അവസാനത്തെ സമരത്തിന് ഒരുക്കംകൂട്ടിക്കഴിഞ്ഞു. ഒക്ടോബറവസാനത്തിൽ, ചുങ്കപ്പട്ടാളം കിഴക്കൻ പ്രഷ്യയിൽ വമ്പിച്ചൊരു ആ

ക്രമണം ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതുവരെയുണ്ടായ എല്ലാ ആക്രമണങ്ങളെക്കാളും ശക്തികൂടിയതാണത്. ആറ് സോവിയറ്റ് പട്ടാളനായകന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വലിയൊരു ടാങ്കുപട്ടാളമാണ് കിഴക്കൻ പ്രഷ്യയുടെ കോട്ടകളെ ആക്രമിച്ചിരിക്കുന്നത്. കാരണം, ഇവിടെയാണ് ജർമ്മൻ പട്ടാളം അവസാനത്തെ ചെറുത്തുനില്പിനു തയ്യാറായിട്ടുള്ളത്. മാർഷൽ സ്റ്റാലിൻ വിപ്ലവദിന പ്രസംഗത്തിൽ എടുത്ത കാണിച്ചതുപോലെ, റഷ്യൻ യുദ്ധരംഗത്ത് 204 ജർമ്മൻ പട്ടാളവിഭാഗങ്ങൾ ഇന്നും യുദ്ധം ചെയ്യുന്നുണ്ട്; അതേ സമയത്തു പടിഞ്ഞാറൻ രംഗത്ത് 75 പട്ടാളവിഭാഗങ്ങളേയുള്ളൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കിഴക്കൻ പ്രഷ്യയിലൂടെയാണ് ബർലിനിലേയ്ക്കുള്ള കുറുക്കുവഴി കിടക്കുന്നത്. ഈ വഴി തുറന്നുകഴിഞ്ഞാൽ, മലവെള്ളംപോലെ ചുകപ്പുപട്ടാളം തള്ളിക്കയറും, ബർലിനിലെത്തുന്നതുവരെ അതിനെ ആക്കം തടുക്കാനാവില്ല.

പടിഞ്ഞാറു ബ്രിട്ടീഷ് മേരിക്കൻ പട്ടാളങ്ങൾ പഴയ സിംഗ്ലീഡ് നിരയുടെ മുമ്പിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു; ആ നിര പൊളിയ്ക്കാൻ വേണ്ടി സർവ്വശക്തിയും കേന്ദ്രീകരിച്ചു യുദ്ധം തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പടിഞ്ഞാറൻ യുദ്ധരംഗം അധികമധികം 1914-18ലെ പടക്കളത്തിന്റെ മട്ടായി വരുന്നുണ്ടെന്നാണ് ലണ്ടനിൽനിന്ന് ഒരു പത്രലേഖകൻ എഴുതിയിട്ടുള്ളത്. അതായത്, കിടങ്ങുകളും കമ്പിവേലികൾകൊണ്ടു രക്ഷാനിരകളുറപ്പിച്ച കോട്ടകളും അതോ

ടൊപ്പം ചളിയും വെള്ളവും മണ്ണും അവിടെ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അവസാനംവരെ മർക്കടുഷ്ടിയോടെ പൊരുതാനുള്ള ജർമ്മിയുടെ ഭ്രാന്തുപിടിച്ച ദുഃഖനിശ്ചയത്തെപ്പറ്റി ആർക്കും യാതൊരു സംശയവും വേണ്ടതില്ലെന്നു ജർമ്മൻ പട്ടാളപ്രചാരവേലക്കാർ ഇടതടവില്ലാതെ പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ ഇത്ര കാലം യൂറോപ്പിനെയാകെ കീഴടക്കി, യൂറോപ്പിലെ ജനങ്ങളെയൊക്കെ അടിമകളാക്കി, യൂറോപ്പിലെ സംസ്കാരകേന്ദ്രങ്ങളെയൊക്കെ ചൂട്ടുകരിച്ചു, ലോകത്തിൽ എങ്ങും കാട്ടാളയുഗം സൃഷ്ടിക്കുകയെന്ന അഹമ്മതിനിറഞ്ഞ പ്രവൃത്തിക്കൊരുങ്ങിയ ഹിറ്റ്ലറോടും അനുയായികളോടും സഖ്യരാജ്യങ്ങളിലെ പട്ടാളങ്ങളോടുകൂടി, ജനങ്ങളോടുകൂടി ദയ കാണിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. “ഫാഷിസ്റ്റ് ചെയ്നായ്ക്കയെ അതിന്റെ മടയിൽവെച്ചുതന്നെ നശിപ്പിച്ചു ബർലിനിൽ വിജയപതാക നാട്ടാൻ” (സ്റ്റാലിൻ) സഖ്യപട്ടാളങ്ങൾ മുന്നോട്ടു കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. യൂറോപ്പിലെ ജനങ്ങൾ, എന്നല്ല ലോകമാകെ, ഈ കാളരാത്രിയുടെ അവസാനത്തേയും ഒരു നവയുഗത്തിന്റെ പൊൻപുലരിയേയും വിരിഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ നോക്കിനില്ക്കുന്നു.

1120 തൃലാം

യുദ്ധം—പടിഞ്ഞാറും കിഴക്കും

ഒരു മാസത്തിലധികംമുമ്പ്, ചൈനയിലെ അമേരിക്കൻപട്ടാളത്തിന്റെ നായകനായ ജനറൽ സ്റ്റീൽവെല്ലിനെ പ്രസിഡണ്ട് ഫുസ്പെൽട്ടു മടക്കിവിളിച്ചു. തീരെ അവിചാരിതമായ ഈ സംഭവം ലോകത്തിലെങ്ങും അമ്പരപ്പും ആശ്ചര്യവും ഉളവാക്കി. ചൈനയിലെ പ്രധാനമന്ത്രിയും സർവ്വസൈന്യാധിപനുമായ ചിയാങ് കൈഷേക്കുമായി കാര്യമായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടായതുകൊണ്ടാണ് സ്റ്റീൽവെല്ലിനെ മടക്കിവിളിച്ചതെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. എങ്ങിനെയായാലും ഈ മടക്കിവിളിക്കലും ശാന്തസമുദ്രത്തിലെ ജപ്പാനെതിരായ യുദ്ധവും തമ്മിൽ അടുത്ത ബന്ധമുണ്ടെന്നു തീർച്ചയാണ്. കഴിഞ്ഞ നാലു ഖാഷ്ടകാലമായി ചൈനയിൽ ജപ്പാൻ നടത്തുന്ന സൈനികപ്രവർത്തനവും അതിൽ അവർക്കുണ്ടാവുന്ന വിജയങ്ങളും നമ്മുടെ സവിശേഷശ്രദ്ധയെ അർഹിക്കുന്നു.

ശാന്തസമുദ്രംഗത്തിൽ

യൂറോപ്പിലെ യുദ്ധത്തിന്റെ അവസാനം കാണാമെന്നനിലയിലെത്തിയതോടുകൂടി, സഖ്യരാഷ്ട്രങ്ങളിലെ രാഷ്ട്രീയ-സൈനികനായകന്മാർ തങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി അധികമധികം കിഴക്കോട്ടു തിരിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്; ജപ്പാനെക്കൂടി തോല്പിക്കാതെ യുദ്ധത്തിന്നു പരമമായ അർത്ഥം വരികയില്ലല്ലോ; എല്ലാ കഴിവുകളും അതിന്നുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കാവുന്നതും ഉപയോഗിക്കേണ്ടതുമായ

അവസരമാണ് ആസന്നമാവുന്നത്. അതിനു വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു.

ജപ്പാനും ഈ പുതിയ ആപത്തു മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. അതിനെ തടയാൻ വേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവിടുത്തെ നായകന്മാരും ആലോചിക്കുന്നുണ്ട്. ഇക്കാലമത്രയും ജാപ്പുപട്ടാളത്തിനു താരതമ്യേന രക്ഷയുണ്ടായിരുന്നു. അമേരിക്കൻനാവികപ്പടയുടെ എതിർപ്പുകളെ പരാജയപ്പെടുത്തുകയും, ചൈനയിൽ തന്റെ നില തെറ്റാതെ നോക്കുകയും മാത്രമേ ജപ്പാന്റ് ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നുള്ളൂ. സഖ്യപട്ടാളത്തിന്റെ അധികഭാഗത്തേയും യൂറോപ്പിൽത്തന്നെ ആവശ്യമാക്കിത്തീർത്തിട്ടു തന്റെ കൂടുതലായ ഹിറ്റ്ലർ ജപ്പാനെ സഹായിച്ചിരുന്നു. ആ സഹായം ഇനി അധികകാലം ഉണ്ടാവില്ലെന്നു ജപ്പാൻ ക്ഷമ നല്ലവണ്ണം ബോധപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സ്വന്തം കഴിവുകളെമാത്രം ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരുന്ന സമയം അടുത്തെത്തിക്കഴിഞ്ഞു.

1942- ഡിസമ്പർ ആറാംതിയതിയാണ് ജാപ്പുപട്ടാളം ശാന്തസമുദ്രത്തിൽ ആദ്യത്തെ ആക്രമണത്തിനൊരുങ്ങിയത്. പേരുംഹാർബർപട്ടണത്തിൽ സജ്ജീകരിച്ചുനിർത്തിയിരുന്ന അമേരിക്കൻനാവികസൈന്യത്തേയും വിമാനപ്പടയേയും പെട്ടെന്നെത്തിത്തന്നാവാവശേഷമാക്കിയിട്ടു ഇപ്പോൾ രണ്ടുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞു. എവിടെ നിന്നെന്നറിയാത്ത ആ പ്രഹരമേറ്റു തട്ടിപ്പിടഞ്ഞെഴുന്നേറ്റ അമേരിക്കയും ബ്രിട്ടനും കൺമിഴിച്ചു ചുറ്റുപാടും നോക്കിയപ്പോഴേയും സിംഗപ്പൂരും മലയയും ബർമ്മയും

ജപ്പാൻ കൈവശമാക്കിയിരുന്നു; ഉറക്കഭ്രാന്തിൽ ആത്മ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് കാടുകയാണ് അന്നു ബ്രിട്ടീഷുമേരിക്കൻപട്ടാളങ്ങൾ ചെയ്തത്. ശാന്തസമുദ്രത്തിലെ ദ്വീപുകൾ കാരോന്നോരോന്നായി കൈവശപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു ജപ്പാന്റെ അജ്ഞയശക്തിയായ നാവികസൈന്യം ആന്ത്രോപിയയുടെ അതിർക്കടലുകൾവരെ എത്തി.

അതിനെത്തുടർന്ന് ഈ കാരോ ദ്വീപും വീണ്ടെടുക്കാനുള്ള ഭഗീരഥപ്രയത്നമാണ് കഴിഞ്ഞ ഒരു കൊല്ലക്കാലമായി അമേരിക്കൻനാവികപ്പട ശാന്തസമുദ്രത്തിൽ നടത്തിയിട്ടുള്ളത്. ക്ഷിപ്രസാധ്യമായകനായിരുന്നില്ല അത്. കാരോ കൊച്ചുദ്വീപിലും ജാപ്പുപട്ടാളം കോട്ടകെട്ടിയുറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു; ജാപ്പു നാവികപ്പട, ജപ്പാൻദ്വീപുകളിലേയ്ക്കും ചൈനീസ് വൻകരയിലേയ്ക്കും സമീപിക്കാൻ വയ്യാത്തവിധം രക്ഷാവലയങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഈ രക്ഷാവലയങ്ങളെ കാരോന്നിനേയും തകർത്തു ജപ്പാൻദ്വീപുകളെ സമീപിക്കയെന്നതായിരുന്നു അമേരിക്കയുടെ യുദ്ധതന്ത്രം. സാവധാനത്തിലാണെങ്കിലും കാലിടറിച്ചു പറ്റാതെ അമേരിക്കൻപട മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. ആന്ത്രോപിയയ്ക്കു തൊട്ടടുത്തുകിടക്കുന്ന ന്യൂഗിനിയദ്വീപിൻകൂട്ടങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട് അമേരിക്കൻപടയിപ്പോൾ ഫിലിപ്പൈൻദ്വീപിൻകൂട്ടങ്ങളിലെത്തിയിരിക്കുന്നു; ജപ്പാന്റെ രക്ഷാനിരകളുടെ ഉൾവലയത്തിലെത്തിയിരിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യയുടെ നേർക്ക്

ആയുധശക്തിയിൽ അമേരിക്കയ്ക്കു മെച്ചം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നു ജപ്പാനറിയാം. ബ്രിട്ടീഷ് അമേരിക്കൻ പട്ടാളങ്ങൾ ഏഷ്യാവൻകരയിലേയ്ക്കു കടക്കുന്നതിനെ തടയാനുള്ള മറ്റത്രും ജപ്പാനും ആരായാൻ തുടങ്ങി. അതിന്റെ ആദ്യലാഗമായിരുന്നു ബർമ്മാ അതിർത്തിയിലൂടെ ഇന്ത്യയിലേയ്ക്കുള്ള ആക്രമണം. ചൈനയ്ക്ക് സഖ്യരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന ആയുധസാഹായ്യത്തെ തടയുക; ഇന്ത്യയിൽനിന്നു കരവഴിക്കുള്ള ആക്രമണത്തിന്റെ സാദ്ധ്യതകളെ കാലേക്കുട്ടിത്തന്നെ അടച്ചുകളയുക: ഇതാണ് എടുമാസംമുമ്പു ആസ്സാമിലേയ്ക്കു കടക്കാൻ ജപ്പാൻ ശ്രമിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശം. ആ ഉദ്ദേശം തീരെ ഫലിച്ചില്ലെന്നു പറയാൻ വയ്യ.

തീർച്ചയായും ആസ്സാമിനെ കീഴടക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. ബ്രിട്ടീഷ് അമേരിക്കൻ പട്ടാളക്കാരുടെ സാഹായ്യത്തോടുകൂടി ഇന്ത്യൻ സൈന്യങ്ങൾ ബർമ്മാ അതിർത്തിയിലെ മനുഷ്യസ്തംഭമേറിട്ടില്ലാത്ത മലയിടുക്കുകളിൽ ധീരോദാത്തമായി യുദ്ധം ചെയ്തു; ജനറൽ സ്റ്റിൽവെല്ലിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ബർമ്മയിലെ ചൈനീസ്-അമേരിക്കൻ സൈന്യങ്ങളും ജപ്പാൻ പട്ടാളത്തിന് പിന്നണിയിൽ യാതൊരു പൊരുതിയും കൊടുത്തില്ല. ശത്രുപട്ടാളങ്ങൾക്കു പിൻവാങ്ങേണ്ടിവന്നു. പക്ഷേ അഞ്ചാറുമാസക്കാലം ചൈനയ്ക്ക് ഇന്ത്യവഴിക്കു കിട്ടുന്ന സാഹായ്യം ഇല്ലാതായി. ചൈനയുടെ ശക്തിയെ അതു സാരമായി ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നതിന്നു സംശയമില്ല.

ഇതോടുകൂടി ശാന്തസമുദ്രത്തിലൂടെ ചൈനയിലിറങ്ങാൻ സഖ്യപട്ടാളം ശ്രമിച്ചെങ്കിലും അതിനെ തടയാനും ജപ്പാൻ ശ്രമം തുടങ്ങി. ചൈനയിലെ കടൽത്തീരമാകെ ഭദ്രമാക്കുകയെന്നതായിരുന്നു അത്. അതനുസരിച്ചുള്ള യുദ്ധമാണ് ഇന്നു ചൈനയിൽ നടക്കുന്നത്.

വടക്കു പെക്കിങ്ങ് മുതൽ കാൻടൺ വരെയും, കാൻടൺ മുതൽ ഇൻഡോചീനയിലെ ബാങ്കോക്ക് പട്ടണം വരെയും, ബാങ്കോക്ക് മുതൽ ബർമ്മയിലെ റാങ്കൂൺ വരെയും തുടച്ചുയായി നീണ്ടുകിടക്കുന്ന തെക്കുവടക്കൻ റെയിൽപ്പാതയാകെ ശത്രുശല്യത്തിൽനിന്നു ഭദ്രമാക്കുകയാണ് ജപ്പാന്റെ ആവശ്യം. ലോയാങ്ങ്, ചാങ്ങ്ഷാ, കപീലിൻ എന്നീ പട്ടണങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജപ്പാൻ നടത്തിയ വിജയകരമായ യുദ്ധങ്ങൾ ഈ ഉദ്ദേശലബ്ധിയെ എത്രയോ അടുത്തെത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ചൈനയിലെ ജാപ്പ് യുദ്ധതന്ത്രം

കപീച്ചോ സംസ്ഥാനത്തിൽ ഇന്നു നടക്കുന്ന ജാപ്പാക്രമണം ഈ തന്ത്രത്തിന്റെ ഭാഗംതന്നെയാണ്. ചുങ്കിങ്ങിനു തെക്കായി ബർമ്മാരോഡിനു തൊട്ടു കിടക്കുന്ന ഒരു സംസ്ഥാനമാണ് കപീച്ചോ. അതിന്റെ തലസ്ഥാനമായ കപീയാങ്ങ് ബർമ്മാരോഡിലെ ഒരു പ്രധാനനഗരമാണ്. ആ പട്ടണം പിടിക്കുകയെന്നുവെച്ചാൽ, ബർമ്മാരോഡിനെ മുറിക്കാൻ മാത്രമല്ല, തെക്കുവടക്കൻ റെയിൽവേയുടെ കരോഭാഗം ജാപ്പുപട്ടാളത്തിന്റെ കൈവശമാക്കാൻ കൂടി സാധിക്കും. തൽക്കാലത്തേക്കു ജപ്പാന്റെ

ഈ പുതിയ ആക്രമണത്തെ തടുക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ചൈനീസ് നായകന്മാർ പറയുന്നത്.

ഈ റയിൽവേയാകെ കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ജപ്പാന്റെ ഉദ്ദേശം രണ്ടാണ്: ഒന്നാമത്ത്, ചൈനയെ രണ്ടായി മുറിക്കുക; ചൈനയുടെ കടലോരപ്രദേശത്തെ ഉപപ്രദേശത്തിൽനിന്നു വേർപെടുത്തുക; ഇതു ജപ്പാൻ സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്ത്, ശാന്തസമുദ്രത്തിലെ ദ്വീപുകളെല്ലാംതന്നെ അമേരിക്കൻനാവികപ്പട കൈവശമാക്കിയാൽപ്പോലും, കടൽവഴിക്കല്ലാതെ കരവഴിക്കുത്തുന്ന സിംഗപ്പൂരിലേയ്ക്കും ബംഗ്വിലേയ്ക്കും യുദ്ധസാമഗ്രികളെത്തിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം സുരക്ഷിതമാക്കുക.

ഇതിൽ ചൈനയിലെ ഇന്നത്തെ അഭ്യന്തരസ്ഥിതി, ചുങ്കിങ്ങിലെ ചിയാങ്ങിന്റെ ഗവൺമെന്റും വടക്കൻ ചൈനയിലിപ്പോഴും ജാപ്പ് പട്ടാളത്തിന്റെ സിംഹഭാഗത്തോടെതിർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരുടെ പട്ടാളവും തമ്മിൽ പരിപൂർണ്ണമായ ഐക്യമില്ലായ്മ, ജപ്പാൻ സഹായകമാവുന്നുണ്ടെന്നത് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം മാത്രമാണ്. ഈ ഐക്യമില്ലായ്മയെ അവസാനിപ്പിക്കാനായി ജനറൽ സ്റ്റീൽവെൽ ചിയാങ്ങിനെ നിരന്തരം നിർബന്ധിക്കുമെന്നതാണ് അവർതമ്മിലുണ്ടായ പ്രധാനമായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം.

ഇന്ത്യയേയും ചൈനയേയും വീണ്ടും യോജിപ്പിക്കാനുള്ള പുതിയ ആസ്സാംറോഡിന്റെ ജോലി ഒട്ടുമുക്കാലും പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു; സംഖ്യരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു നിബ്ബാധം ആയുധസാഹായ്യം ചൈനയ്ക്കു കിട്ടാനുള്ള വഴി തുറ

കുക എന്നാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. അതോടൊപ്പം, സഖ്യരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ മുഴുവനും ജപ്പാന്റെനേരേ തിരിക്കാവുന്ന സമയം, യൂറോപ്യൻ യുദ്ധത്തിന്റെ അവസാനം ദൃഷ്ടിഗോചരമായിട്ടുണ്ട്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ചൈനയ്ക്കകത്തെ യോജിപ്പില്ലായ്മ ശത്രുവിന് അനുകൂലമായ ഒരു തടസ്ഥമായി നിലകൊള്ളുകയാണെങ്കിൽ, അതിലേറെ നിർഭാഗ്യകരവും നാശകരവുമായി മററാ നില്ല.

ജർമ്മനിയുടെ നെഞ്ചിലേയ്ക്ക്

യൂറോപ്പിലാകട്ടെ, മഞ്ഞുകാലം തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഹേമന്തകാലത്തെ മഴയും ചളിയും നിലച്ചു മഞ്ഞുവീണ നിലം ഉറയ്ക്കുന്നതോടുകൂടി ജർമ്മനിയുടെ നേർക്കുള്ള അവസാനത്തെ ആക്രമണം നടത്താൻ സഖ്യപട്ടാളങ്ങൾ തയ്യാറെടുക്കുകയാണ്, സ്ഥാനമുറപ്പിക്കുകയാണ്.

പടിഞ്ഞാറു ബ്രിട്ടീഷുമേരിക്കൻപട്ടാളങ്ങൾ യുദ്ധരംഗത്തിലാകെ ആക്രമണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തെക്കു സുപിററ്സർലാണ്ടിന്റെ അതിർത്തിമുതൽ പടക്കുയോളങ്ങളിൽ അത്ലാന്തിക്ക് കടൽത്തീരംവരെ അഞ്ഞൂറു നാഴിക നീളത്തിൽ യുദ്ധം മുറുകിവരുന്നു. ആറു പട്ടാള വിഭാഗങ്ങളാണിവിടെ പടക്കളത്തിലിറങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. ഒന്നാംപ്രഞ്ചുപട്ടാളം, ഒന്നും മൂന്നും അഞ്ചും ഏഴും അമേരിക്കൻപട്ടാളങ്ങൾ, രണ്ടാംബ്രിട്ടീഷുപട്ടാളം—എല്ലാംകൂടി 10 ലക്ഷം പട്ടാളക്കാരുണ്ടാവും. ഹ്രാൻസിനേയും ബൽജിയത്തേയും മോചിപ്പിക്കാനുണ്ടായ വമ്പിച്ച ആക്രമണ

ങ്ങൾക്കുശേഷം, വൻതോതിലുള്ള ഒന്നാമത്തെ പടനീക്കലാണിത്.

പടിഞ്ഞാറുനിന്നു ജർമ്മനിയിലേയ്ക്കുള്ള പ്രവേശനപ്രാരത്തിൽ കോട്ടകെട്ടിയുറപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സീഗ്ഫ്രീഡുനിരയെ തകർക്കാനുള്ളതാണ് ഈ ആക്രമണം. ജർമ്മനിയുടെ ഈ മാർച്ചു ചെയ്തപ്പോൾ, അതിന്റെ ഹൃദയത്തിലേയ്ക്കു കരാരിയിറക്കാൻ സാധിക്കുമുള്ള സീഗ്ഫ്രീഡുനിരയെ നേരിട്ടാക്രമിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, ദുർബ്ബലമായ ഭാഗങ്ങൾനോക്കി അവിടവിടെ വിടവുകളുണ്ടാക്കി ജർമ്മനികത്തേയ്ക്കു കിനിഞ്ഞിറങ്ങുകയാണ് സഖ്യപട്ടാളനായകനായ ഹൈന്റിച്ച് ഹിറ്റ്ലറുടെ അടവ്. സ്വീഡൻസർലാൻറിന്റെ അതിർത്തിക്കടുത്തു ഹ്രബ്ബമേരിയ്ക്കൻപട്ടാളങ്ങൾക്ക് ഇതു സാധിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവിടെ കൂടുതൽ വേഗത്തിൽ ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ പിന്നോട്ടു തള്ളപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഹ്രബ്ബപട്ടാളം ഈ രംഗത്തിൽ ചില ദിവസങ്ങളിൽ ഇരുപതുനാഴികപോലും മുന്നോട്ടു പോകുന്നുണ്ട്.

നേരേമറിച്ച്, തെക്കെ അറ്റത്തും നടുക്കു കോളോൺപ്രദേശത്തും കഠിനസമരമാണ് നടക്കുന്നത്. ഒരാഴ്ചകൊണ്ട് അഞ്ചുനാഴികയേ പുരോഗതിയുണ്ടായിട്ടുള്ളു. ജർമ്മനിയുടെ വ്യവസായങ്ങളെല്ലാം കേന്ദ്രീകരിച്ചിട്ടുള്ള റൂർപ്രദേശമാണ് ഈ സീഗ്ഫ്രീഡുനിരയുടെ പിന്നിൽ കിടക്കുന്നത്. റൂർപ്രദേശം ജർമ്മന്യ്ക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ, ആ പ്രദേശം യുദ്ധരംഗമായി അവിടുത്തെ വ്യവസായങ്ങൾ നിലച്ചുപോയാൽ, ജർമ്മന്യ്ക്കു വമ്പിച്ച ക്ഷീണമാ

യിരിക്കും; ചെറുത്തുനില്ക്കാനുള്ള കഴിവു മുക്കാലും പോ
വും. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ജർമ്മൻപട്ടാളം ആ ഭാ
ഗത്തു സീഗ് ഫ്രീഡുനിരയിൽ പാറിപ്പിടിച്ചു നില്ക്കുന്നത്.
ഇരുഭാഗത്തുനിന്നും ഇടി

അപ്പുറത്തു ചുകപ്പുപട്ടാളവും അവസാനത്തെ ആ
ക്രമണത്തിനു തയ്യാറെടുക്കുകയാണ്.

“ചുകപ്പുപട്ടാളവും സഖ്യസൈന്യങ്ങളും ശത്രുവി
നെ അതിന്റെ പാപ്പിടത്തിലേയ്ക്കു പുറകോട്ടു തള്ളി
യിരിക്കുന്നു; ജർമ്മനിയുടെ മർമ്മസ്ഥാനങ്ങളെ എതി
ക്കാൻവേണ്ടി, അവസാനത്തെ അടിയടിക്കാൻവേ
ണ്ടി, അവർ തത്രപ്രധാനമായ നിലകളുറപ്പിച്ചുകൊ
ണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ ആക്രമണങ്ങൾ ജർമ്മൻ പട്ടാള
ത്തിന്റെ പരാജയത്തിലവസാനിക്കും; നാസിജർമ്മനി
യുടെ വിധിയെഴുതും” ഒരു ചുകപ്പുപട്ടാളലേഖകന്റെ
വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായമാണിത്.

ചുകപ്പുപട്ടാളം എല്ലാ രംഗത്തിലും ഇന്ന് ഒരുക്ക
കൂട്ടുന്നുണ്ട്:

“വേനൽക്കാലാക്രമണകാലത്തു് ഇക്കൊല്ലം ചു
കപ്പുപട്ടാളം എല്ലാ വഴിക്കും 350 മുതൽ 560 നാഴി
കവരെ മുന്നോട്ടു പോയിട്ടുണ്ട്. ഇനി മുന്നോട്ടു കേറു
ന്നതിനുമുമ്പു പട്ടാളങ്ങളെ രണ്ടാമതും ഒരുക്കുകൂട്ടണ
മെന്നു വ്യക്തമാണ്. മാത്രമല്ല, ആയുധസാമഗ്രികൾ
കൊണ്ടു വരണം. ശത്രു മരുപ്പുരപ്പാക്കീട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങ
ളിൽ പുതിയതായി പട്ടാളത്താവളങ്ങൾ നിർമ്മിക്കേണ്ട
തായിട്ടുണ്ട്” (റഡ്സ്റ്റാർ എന്ന സോവിയറ്റ് സൈ
ന്യപത്രത്തിൽനിന്നും.)

വടക്കു ചുരുപ്പുപട്ടാളം ബാഹ്യദിക്കുകടലിലുള്ള പ്രധാന ദ്വീപായ കാസൽ കൈവശമാക്കിയിരിക്കുന്നു; വടക്കൻ ബാഹ്യദിക്കുകടലിന്റെ റയാകെ നിയന്ത്രണം ഇതുകൊണ്ടു റഷ്യയ്ക്കായിട്ടുണ്ട്. ലിത്വാനിയൻകടൽത്തീരത്തു കടുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ജർമ്മനിയുടെ 30 പട്ടാളവിഭാഗങ്ങളിലോ നിന്നെപ്പോലും രക്ഷപ്പെടുത്താമെന്ന് ഇനി ആശിക്കുകയേ വേണ്ട.

റഷ്യയുടെ നാലാം ഉക്രേനിയൻപട്ടാളം ചെക്കോസ്ലോവാക്യയിൽ പുതിയൊരു ആക്രമണം തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ചെക്കോസ്ലോവാക്യയുടെ കിഴക്കെ അറ്റത്തുള്ള റതേനിയയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട് ഇപ്പോൾ സ്ലോവാക്യവരെ എത്തിയിട്ടുള്ള ചുരുപ്പുപട്ടാളം ചെക്കോസ്ലോവാക്യയിൽ ഘോഷമോ ജർമ്മൻസൈന്യത്തെ ഹംഗറിയിൽനിന്നു വേർപെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഹംഗറിയിലാകട്ടെ, മാഷ്ൽ മാലിനോഫ്സ്കിയുടെ പട്ടാളങ്ങൾ ബുഡാപെസ്റ്റിനെ ഒരു ഇരമ്പുവലയത്തിനകത്തു കടുക്കുകയും ഹംഗറിയിൽ ഘോഷമോ ജർമ്മൻപട്ടാളങ്ങളെ ആസ്രിയയിൽനിന്നു വേർപെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഇതെല്ലാംകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ ഗതി മുട്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്നു നാസിനേതാക്കന്മാർ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്. അവസാനമൊരുകയ്യു നോക്കാനായി അവർ ഭ്രാന്തുപിടിച്ചു പരിശ്രമിക്കുകയാണ്. അതിന്റെ റണ്ടുദാഹരണങ്ങളാണ് അടുത്ത ആഴ്ചകളിൽ ജർമ്മനിയിൽ നടന്നത്: ഒന്നാമത്ത്, നാസിരഹസ്യപ്പെപ്പാൾസ്റ്റിന്റെ നായകനായ ഹിംമ്ലക്സ് ജർമ്മൻ ഭരണത്തിൽ കൂടുതൽ അധികാരം

കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. അയാൾ ഇപ്പോൾ അവിടുത്തെ ഫ്രൂ
 റർ ആണ്, ജമ്മനിക്കുകത്തെ പട്ടാളത്തിന്റെ നായ
 കനാണ്, രഹസ്യച്ചൊല്ലിസ്സിന്റെ മേധാവിയുമാണ്.
 ജമ്മനിക്കുകത്തു തലപൊക്കിയേക്കാവുന്ന ഏതു തരം നി
 സ്സാരമായ എതിർപ്പിനേയും നിർദ്ദയം അമർത്തുകയെന്നതാ
 ണിതിന്റെ മുഖ്യമായ ഉദ്ദേശം. രണ്ടാമത്ത്, ജമ്മൻപ
 ട്ടാളത്തെ നാസിപ്പാർട്ടിയിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. യുദ്ധ
 തന്ത്രവൈദഗ്ദ്ധ്യമല്ല നാസികൾക്കിന്ന് ആവശ്യം, നാ
 സിപ്പാർട്ടിയോടുള്ള അന്ധമായ കൂറാണ്. ആ കൂറിന്ന് ഉ
 ടവുതട്ടിക്കുന്നതായാൽ യുദ്ധതന്ത്രത്തിന്റെകാര്യംകൂടി അ
 വഗണിക്കുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. ജമ്മൻ പട്ടാളത്തിലും
 അതിന്റെ നായകന്മാരിലും നാസികൾക്കു വിശ്വാസ
 മില്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു വരുമ്പോൾ, ജമ്മനി
 ക്കുകത്തു് ഇന്നുള്ള കഴപ്പത്തിന്റെ ആഴം കാണാൻ സാ
 ധിക്കും.

പുതിയ യുഗത്തിന്റെ ചോദ്യനോവ്

ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് ജമ്മൻ ചവിട്ടടിയിൽനിന്നു
 വിമുക്തങ്ങളായ ബൽജിയത്തിലും ഗ്രീസ്സിലും ആഭ്യന്തര
 ക്ഷഴപ്പം ആവിർഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്. ജമ്മനി പിടിച്ചടക്കിയതി
 നനുശേഷം ആ രാജ്യങ്ങൾക്കകത്തു്, അന്യായമായ മദ്ദ
 നവിധാനത്തിൻകീഴിൽ, എന്തു ത്യാഗം സഹിച്ചിട്ടും
 സ്വാതന്ത്ര്യവാഞ്ഛയുടെ നാളം കെട്ടുപോകാതെ നിലനി
 ത്താനൊച്ചു്, അവിടുത്തെ ജനങ്ങൾ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവ
 ന്ന ദേശീയവിമോചനപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ നേരേ സഖ്യപ

ദ്രാളങ്ങൾതന്നെ ആയുധമെടുക്കുകയെന്ന വൈപരീത്യം കാക്കാന്തേ വയ്യാത്തതാണ്.

ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ പണ്ടത്തെ ഭരണാധികാരികൾ ജമ്നാക്രമണസമയത്ത് ആത്മരക്ഷയ്ക്കായി പുറനാടുകളിലേയ്ക്ക് കാടിപ്പോയി. നാസിഭരണത്തിന്റെ ഭൂസ്സഹായ അപമാനങ്ങളും അരിഷ്ടങ്ങളുമൊന്നും അവർക്കു അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. അവർക്കിന്നു ബൽജിയത്തിലേയ്ക്കും ഗ്രീസിലേയ്ക്കും തിരികെ വരാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അവിടുത്തെ വിമോചനപ്രസ്ഥാനത്തിലെ സഹായരൂപസമരവീരരുടെ ത്യാഗമോഹനമായ ധീരോദാത്തതയുടെ മുകുളിലാണ്. നാസിഭരണക്കാലത്ത് ജമ്നാപട്ടാളക്കാരോടു സഹകരിച്ച ജനങ്ങളെ ദ്രോഹിച്ചിട്ടുള്ള വഞ്ചകന്മാരോടു ദയകാണിക്കരുത്, അത്തരക്കാരെ ആയുധം വെച്ചിട്ടു ശിക്ഷിക്കണം—ഇതാണ് ഗ്രീസിലും ബൽജിയത്തിലും വിമോചനപ്രസ്ഥാനക്കാരുടെ ആവശ്യം. 'പടക്കുറവാളികളെ ലോകത്തിന്റെ ഏതു മൂലയിൽനിന്നും പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു ശിക്ഷിക്കാൻ' സഖ്യരാജ്യങ്ങളിലെ നേതാക്കന്മാർ ഒരു കൊല്ലംമുമ്പ് പാവനമായ ശപഥംചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നേരേമറിച്ച്, ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ ഭരണാധികാരികൾ വിമോചനപ്രസ്ഥാനക്കാരെ ആയുധം വെച്ചിക്കൊന്നും ശിക്ഷിക്കാനും ഒരുങ്ങുന്നു. ഇത് അവർക്കുണ്ടാകുന്ന സഹിക്കാൻ സാധിക്കും? കഴിഞ്ഞ മൂന്നു കൊല്ലം അവർ ചെയ്ത ത്യാഗങ്ങളെല്ലാം വെറുതെയൊക്കുകയെന്നല്ലേ ഇതിന്റെ അർത്ഥം? തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തെ തീവെച്ചു നശിപ്പിച്ച നാസികളുമായി പടവെട്ടി വീര

മരണമടഞ്ഞ ചങ്ങാതികളെ വഞ്ചിക്കുകയെന്നല്ലേ ഇതിന്റെ അർത്ഥം?

ഇതിൽ വിമോചനപ്രസ്ഥാനക്കാക്കെന്തിരായി സഖ്യപട്ടാളങ്ങളും ആയുധമെടുത്തതാണ് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കാത്തത്. ഫാഷിസ്റ്റുകാരോടു യുദ്ധം ചെയ്യാനുള്ള പട്ടാളത്തേയും പടക്കോപ്പിനേയും ആ ഫാഷിസ്റ്റുകാരെ സ്വജീവനെപ്പോലും തുണവൽഗണിച്ച് എതിർത്തുപോന്നവക്കെന്തിരായി ഉപയോഗിക്കുക: എന്തൊരു പരസ്പരവൈരുദ്ധ്യം!

ഫാഷിസ്റ്റുകിരാതഭരണത്തിന്റെ അവസാനമടുത്തതോടുകൂടി, ആ കൂരിരുട്ടിൽനിന്നു ജന്മമെടുക്കുന്ന പുതിയ യൂറോപ്പിന്റെ പ്രസവവേദനയാണ് ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ സമരത്തിൽ നാം കാണുന്നത്. അതു കഴിയുന്നതും എടുപ്പുമാക്കുന്നതിനു പകരം, കഷ്ടതരമാക്കാനാണ് സഖ്യരാജ്യത്തിലെ നായകന്മാർ ഒരുമ്പെടുന്നതെങ്കിൽ, ആ പിറവിക്കു കാലതാമസം വരുമെന്നല്ലാതെ, അതിനെ ഞെക്കിക്കൊല്ലാൻ സാധ്യമല്ലതന്നെ. അത്രയ്ക്കു കരുത്തും കെൽപ്പും ഗർഭത്തിൽവെച്ചുതന്നെ അതു സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1120 പൃഥ്വികം

പുതുവത്സരപ്രതീക്ഷകൾ

1945-ാംകൊല്ലത്തിന്റെ ആരംഭവേള അപ്രതീക്ഷിതങ്ങളായ പല സംഭവവികാസങ്ങളേയും തന്റെ

ആവനാഴിയിൽ കരുതിക്കൊണ്ടാണ് ലോകത്തിന്റെ മുന്തിരിപ്പഴം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്.

ഒന്ന്, പടിഞ്ഞാറൻ യുദ്ധരംഗത്തിൽ മാഷ്ൽ റൺ സ്റ്റഡ് നടത്തിയ ജർമ്മൻ പ്രത്യാക്രമണം; ക്രിസ്തുമസ്സ് കാലത്ത് അതു മുൽന്ത്രിത്തിലെത്തി. രണ്ടാം യുദ്ധരംഗം തുറന്നതിനുശേഷം ഇതുവരെ സഖ്യപക്ഷത്തിനു കിട്ടിയ വിജയങ്ങളൊക്കെ ഈ പ്രത്യാക്രമണവേഗത്തിൽ ചിന്നിച്ചിതറിപ്പോകുമോ എന്നുകൂടി പലരും സംശയിച്ചു.

രണ്ടും, ഈ പ്രത്യാക്രമണത്തിന്റെ ആദ്യവിജയങ്ങളുടെ ഉത്സാഹത്തുള്ളപ്പോഴുകൂടി നാസിനേതാക്കന്മാർ ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങൾ: പുതുവത്സരാഘോഷത്തിനു പാരിസ്സ് തിരികെ പിടിക്കുമെന്ന് ഒരു ഭാഗത്ത്; ജർമ്മനിക്കു വിജയമുണ്ടായില്ലെങ്കിൽ, 1946-ൽപ്പോലും യുദ്ധമവസാനിക്കയില്ലെന്ന ഭീഷണി മറുഭാഗത്ത്.

മൂന്ന്, കാക്കാപ്പുറത്തുണ്ടായ ഈ തിരിഞ്ഞതിപ്പുകണ്ടമ്പരനു സഖ്യരാജ്യങ്ങളിലെ യുദ്ധതന്ത്രവിദഗ്ദ്ധന്മാരെ നാദിമാനിക്കുന്നവർതന്നെ ഏറ്റവും ഇരുണ്ട ഒരു ഭാവിയുടെ ചിത്രം വരയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി: ടെഹ്റാൻ സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ച് ഒരു കൊല്ലം മുന്പ്, ചമ്പിലും രസ് വെൽട്ടും സ്റ്റാലിനുംകൂടി തയ്യാറാക്കിയ പരിപാടികളെല്ലാം തിരുത്തിയെഴുതേണ്ടതായിവരും; യൂറോപ്യൻ യുദ്ധം അവസാനിച്ചാൽത്തന്നെ രണ്ടു കൊല്ലം പിടിക്കും കിഴക്കു ജപ്പാനെ തോല്പിക്കാൻ - മറ്റും മറ്റും: അവർ വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ജമ്മൻപ്രത്യാക്രമണമെന്തിന്?

അസ്ഥമായ ശുഭപ്രതീക്ഷപോലെ അസ്ഥമായ ദോഷൈകദർശനവും അപായകരവും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ മറന്നതുകൊണ്ടുമാകുന്നു. രണ്ടാംയുദ്ധരംഗം തുറന്നതിനുശേഷം, “യുദ്ധം രണ്ടു മാസംകൊണ്ടുവസാനിക്കും, ആറുമാസംകൊണ്ടുവസാനിക്കും,” എന്നു തുടങ്ങി ദീർഘദർശനങ്ങൾ ലോഭംകൂടാതെ നടത്തിയിരുന്ന അതേ കൂട്ടർതന്നെയാണ് ഇന്ന് ഒരൊറ്റ പ്രത്യാക്രമണംകൊണ്ടു തെല്ലൊന്നു പിൻവാങ്ങേണ്ടിവന്നപ്പോഴേക്കും എല്ലാം പൊളിഞ്ഞുവെന്ന മട്ടിൽ നെഞ്ചുതടിച്ചു നിലവിളിക്കുന്നത്; നിർഭാഗ്യമായ ലോകത്തിന്റെ ഭൃശിയിലെ ഉച്ചൈസ്കരം ശപിക്കുന്നത്; യുദ്ധം അത്ര വേഗമെന്നും അവസാനിക്കുകയില്ലെന്നു പ്രവചിക്കുന്നത്.

നില തെറ്റാതെയും തല ചുറ്റാതെയും നമുക്കു ജമ്മൻപ്രത്യാക്രമണത്തിന്റെ വിലയും വലിപ്പവുമൊന്നു കണക്കാക്കിനോക്കുക.

ജമ്മൻപട്ടാളം ഈ യുദ്ധത്തിൽ ഇതുവരെ തുടന്നു പോന്നിട്ടുള്ളതും തൽക്കാലവിജയങ്ങളുണ്ടാക്കി അവസാനപരാജയത്തിൽ ചെന്നു കലാശിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ അവരുടെ പാഠപുസ്തകയുദ്ധതന്ത്രത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിരുന്നു ഈ പ്രത്യാക്രമണം. ഒരു ഉദാഹരണംകൊണ്ടു ഞാനിതു വ്യക്തമാക്കാം: 1943 ജൂലായിമാസത്തിൽ നാസിപ്പട്ടാളം സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡിൽനിന്നും പിൻവാങ്ങി കാർഖോവിലേയ്ക്കു തിരിച്ചെത്തിയിരിക്കുന്നു. ചുകപ്പുപട വേനൽക്കാലാക്രമണത്തിന്നൊരുക്കുകൂട്ടിവരികയാണ്. ആ സന്ദർഭത്തിൽ ജമ്മൻപട ചുകപ്പുപടയുടെ ഒരുക്കങ്ങളെ തക

കാനം റഷ്യക്കാരെ നില തെറിക്കാനമായി പെട്ടെന്ന് നന്നാരു പ്രത്യാക്രമണം നടത്തി—200 നാഴിക നീളത്തിൽ, കാരൽ-കർസ്റ്റ്-ബൈലോഗറോഡ് രംഗത്തിൽ 2½ ലക്ഷം പട്ടാളത്തേയും 2500 വിമാനങ്ങളേയും 4000 ടാങ്കുകളേയും 200 നാഴികയ്ക്കിടയ്ക്ക് ഹിറ്റ് ലർ കത്തിനിറച്ചു. ഇത് ഒരു പൊതുപ്രത്യാക്രമണത്തിന്റെ നാനിയാണെന്ന് അന്നു പലരും വ്യാഖ്യാനിക്കുകയുണ്ടായി. വാസ്തവത്തിലതിന് എത്രയോ ചെറിയൊരു ഉന്നമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ: വേനൽക്കാലാക്രമണത്തിനുള്ള സോവിയറ്റ് പരിപാടികൾ പൊളിഷുക. ചുരുക്കപ്പട്ടാളത്തിന്റെ അന്നത്തെ പ്രധാനമായ ആയുധസജ്ജീകരണകേന്ദ്രമായ കർസ്റ്റ് പട്ടണം പിടിച്ചാൽ ഇതു സാധിക്കും. പക്ഷേ നാസികൾക്കതു സാധിച്ചില്ല. ആ മാസത്തിൽത്തന്നെ നാസിപ്രത്യാക്രമണം പരാജയപ്പെട്ടു. രണ്ടാമതൊരിക്കൽ കൂടി സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡിന്റെ സഹായഭവിയ്ക്കുകൊണ്ടു നാസിപ്പടയ്ക്കു പിൻവാങ്ങേണ്ടിവന്നു.

പടിഞ്ഞാറൻ യുദ്ധരംഗത്തിലും ഇതേ അടവാണു മാർഷൽ റൺസ്റ്റേഡ് എടുത്തത്. ജർമ്മനിയുടെ അതിരുകളിലെത്തിയ ബ്രിട്ടീഷുമേരിക്കൻ പട്ടാളങ്ങൾ ജർമ്മൻ വ്യവസായത്തിന്റെ ഹൃദയമായ റൂർ പ്രദേശത്തേയ്ക്കു കടക്കാൻ ഒരുക്കുകൂട്ടിവരികയായിരുന്നു. അതിന്നു തടസ്ഥമായി നില്ക്കുന്ന സിഗ് ബ്രിഡ്ജിനെക്കുറിച്ചു, ജർമ്മനിയുടെ മാർച്ചയെ, പിളക്കാൻ പഴുതുനോക്കുകയായിരുന്നു. സിഗ് ബ്രിഡ്ജിനെക്കുറിച്ചു സഖ്യപട്ടാളങ്ങളുടെ പിടുത്തം വിട്ടുവിക്കുകയും റൂർ പ്രദേശത്തേയ്ക്കും സാർതാഴ് വാരത്തി

ലേയ്ക്കു മുളള ആക്രമണത്തിന്റെ ഊക്കു കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു സ്വന്തം നിലനില്പിനുതന്നെ ജമ്മൻകാക്ക് ഒഴിച്ചുകൂടാൻ വയ്യാത്തതായിത്തീർന്നു. നിത്യേന ആരായിരം പട്ടാളക്കാർ നഷ്ടപ്പെട്ടുകയെന്നത് എത്രകാലം അവർക്കു താങ്ങാൻ സാധിക്കും?

തടുത്തുനില്ക്കാൻ മാത്രം

കർസ്റ്റ് പട്ടണത്തിൽ ഒന്നുകൊല്ലം മുമ്പു നടത്തിയപോലൊരു പ്രയാക്രമണത്തിനു റൺസ്റ്റഡ് ഒരു ക്ഷേപി മുപ്പത്തഞ്ചുനാഴിക നീളത്തിലുള്ള ചെറിയൊരു മുന്നണിയിൽ വമ്പിച്ച പട്ടാളശക്തിയെ കേന്ദ്രീകരിച്ചു. അടുത്ത കുറെ മാസങ്ങളായി ജമ്മൻ വിമാനങ്ങളിത്രയധികം ഒരാക്രമണത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നത് ആദ്യമാണുപോലും. താരതമ്യേന ചെറിയ ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ നേരേപ്പോലും 4000 വരെ വലിയ തോക്കുകൾ ജമ്മൻകാർ ഉപയോഗിച്ചതായി പറയപ്പെടുന്നു. ആദ്യത്തെ 60 മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ 15 നാഴികയും പതിനൊന്നു ദിവസംകൊണ്ടു 70 നാഴികയും ജമ്മൻപട്ടാളം മുന്നോട്ടു കേറി. സഖ്യപട്ടാളങ്ങളുടെ ആയുധസജ്ജീകരണകേന്ദ്രമായ ബൽജിയത്തിലെ ലീജ് പട്ടണമായിരുന്നു നാസികളുടെ ലക്ഷ്യം.

സഖ്യപട്ടാളങ്ങളുടെ മുകുന്ദന നേരേ താഴത്താണ് ഇത്ര വലിയൊരാക്രമണത്തിന്നൊക്കുട്ടിയെന്നു വാസ്തവം ആർക്കും വിസ്തരിക്കാൻ വയ്യ. ജമ്മൻകാർ താല്പരം ലിഖിതവിജയം നേടിയെന്നതും വാസ്തവംതന്നെ. പക്ഷേ തി

കുടുംബത്തു നിറഞ്ഞ ഒരു സാഹസപ്രവൃത്തിയായിരുന്നു ഇത്. സഖ്യമുന്നണിയെയാകെ ചിന്നാഭിന്നമാക്കാൻ കഴിഞ്ഞുവെങ്കിലും സഖ്യപട്ടാളത്തിലൊരു വിടവുണ്ടാക്കി മുന്നോട്ടുപോകുന്നതിന്റെ ഫലം സ്വന്തം അണിയിൽ വിടവുണ്ടാക്കലും സഖ്യപട്ടാളങ്ങളുടെ വായിൽച്ചെന്നുവീഴലുമാണ്. മിന്നൽവേഗത്തിൽ മ്യൂസ്നദീതടംവരെ ഇറച്ചുചെല്ലാമെന്നായിരുന്നു റൺസ്റ്റഡിന്റെ മോഹം. ആദ്യത്തെ ആക്രമണത്തിൽത്തന്നെ, മ്യൂസ്നദീതടംവരെ ഡിനാൻറുവരെയുമുള്ള യുദ്ധനിര കൈവശപ്പെടുത്താമെന്നായിരുന്നു റൺസ്റ്റഡും ഹിററുലും ആശിച്ചത്. ഇതു സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും, ഇതു സാധിച്ചാൽ പിന്നീടോ?—എന്നു വേണമെന്നവർ കാത്തിട്ടേയില്ല. മുൻകൂട്ടി തയ്യാറാക്കിയ ഒരു പരിപാടിയനുസരിച്ചുള്ള പ്രത്യാക്രമണമെന്നതിലധികം, എല്ലാം പണയംവെച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു മരണക്കളിയാണ് റൺസ്റ്റഡ് നടത്തിയത്. ജയിച്ചെങ്കിൽ ജയിച്ചു; നശിച്ചെങ്കിൽ നശിച്ചു.

ഉന്നം പിഴച്ചു

ഒന്നാമമേരിക്കൻപടയേയും മൂന്നാമമേരിക്കൻപടയേയും അകറ്റി എഴുപതു നാഴിക നീളത്തിലൊരു വിടവുണ്ടാക്കാൻ റൺസ്റ്റഡിനു സാധിച്ചു; അത്രമാത്രം. അമേരിക്കൻപട്ടാളം ആദ്യത്തെ അമ്പരപ്പു വിട്ടതോടുകൂടി ഉറച്ചുനിന്നു. ഐസൻഹോവർ പരിഭ്രമിച്ചില്ല. നാസികളുടെ എതിർപ്പിനെ നിലപ്പിക്കാനുള്ള അടവുകൾ ഐസൻഹോവർ എടുത്തു. ഒറ്റപ്പെട്ട അമേരിക്കൻ പട്ടാളവിഭാഗങ്ങൾതന്നെ, തങ്ങൾ നിലപുറംനേടത്തുനി

ന്നിളകാതെ പൊരുതി. നാസിപ്പട്ടാളങ്ങൾക്കു മൃഗ്ന ദിയുടെ വക്കത്തെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല; ലീജ് പട്ടണം പിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കടുത്തൊന്നുമെത്തുന്നതിനുമുമ്പ് അവരുടെ ആക്രമണത്തിന്റെ ഊക്കു തടയപ്പെട്ടു.

തീച്ചയായും, സഖ്യപട്ടാളങ്ങൾക്കു പിൻവാങ്ങേണ്ടിവന്നു. ഏകദേശം 2000 ചതുരശ്രനാഴിക സ്ഥലംതന്നെ ശത്രുക്കൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടിവന്നു. പക്ഷേ ഇന്ന് ഒന്നും മൂന്നും അമേരിക്കൻ പടകൾ വീണ്ടും അടുത്തുകൂടാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നാസിപ്പട്ടാളമുണ്ടാക്കിയ വിടവിന്റെ വലിപ്പം ചുരുങ്ങിക്കൊണ്ടുവരുന്നു. ജർമ്മനിയുടെ യകത്തേയ്ക്കു കടക്കാനുള്ള ഒരു വമ്പിച്ച ആക്രമണം നടത്താൻ തയ്യാറെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന സഖ്യപട്ടാളങ്ങളുടെ പരിപാടിയെ തല്ലാലത്തേയ്ക്കു തടയുകമാത്രമേ റൺസ്റ്റഡിന് ഉദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെങ്കിൽ അതു ഫലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം. സഖ്യപട്ടാളങ്ങളുടെ ആയുധസജ്ജീകരണത്തിൽ ഭൂരിഭാഗത്തെ നശിപ്പിക്കുകയോ പിടിച്ചടക്കുകയോ മാത്രമേ റൺസ്റ്റഡിന് ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെങ്കിൽ അതും സാധിച്ചുവെന്നു പറയാം.

നേരേമരിച്ച്, സഖ്യപട്ടാളങ്ങളുടെ അണികളെയാകെ ഹിന്നഭിന്നമാക്കി ജർമ്മനിയിലേയ്ക്കു പടിഞ്ഞാറുനിന്നുള്ള ആക്രമണത്തെ ഒരു ദീർഘകാലത്തേയ്ക്കു ദൃസ്സാധമാക്കുകയായിരുന്നു റൺസ്റ്റഡിന്റെ ലക്ഷ്യമെങ്കിൽ, അതിന്റെ അരികത്തൊന്നും ഈ പ്രത്യാക്രമണം എത്തുകയുണ്ടായില്ല. അതിനുമുമ്പുതന്നെ അതിന്റെ മുന്നപൊട്ടി ഊക്കു നശിച്ചു.

ബർമ്മയിലെ പിൻവാങ്ങലിന്റെ പിന്നിൽ

യൂറോപ്പിൽ ജർമ്മനി ചുരുക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്നതിരായി ഹംഗേറിയൻ തലസ്ഥാനമായ ബുദാപെസ്റ്റ് കൈവിടാതിരിക്കാൻ പഠിച്ച പണി പതിനെട്ടും നോക്കുകയും, പടിഞ്ഞാറൻ യൂറോപ്പിൽ സഖ്യസൈന്യങ്ങളെ പിളർക്കാൻ പ്രത്യാക്രമണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന സമയത്ത്, കിഴക്കു ജപ്പാൻ ബർമ്മയിൽ പിൻവാങ്ങുകയാണ്. തെക്കു, സഖ്യപട്ടാളങ്ങൾ ബർമ്മയിലെ മൂന്നാമത്തെ തുറമുഖമായ അക്വാബ് പിടിച്ചു. മദ്ധ്യബർമ്മയിൽ പതിനാലാം പട്ടാളം മലങ്കാടു കളിലൂടെ ആറന്മുള നാഴിക നടന്ന് ബർമ്മയിലെ പ്രധാനപട്ടണമായ മാൻഡലേയ്ക്ക് 50 നാഴിക അടുത്തെത്തിയിരിക്കുന്നു; മലംപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു മദ്ധ്യബർമ്മയിലെ സമതലത്തിലേയ്ക്കിറങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അപ്പുറത്ത് അമേരിക്കൻ നായകത്വത്തിലുള്ള ചൈനീസ് പട്ടാളം, ചൈനീസ് ബർമ്മാറോഡിലൂടെ ചൈനയുടെ അതിർത്തിയിൽനിന്നിങ്ങോട്ടിറങ്ങിട്ടുള്ള ചൈനീസ് പട്ടാളവുമായി യോജിക്കാൻ മുന്നോട്ടു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ചുരുക്കത്തിൽ, ബർമ്മയിലെങ്ങും സഖ്യപട്ടാളങ്ങൾ അടിച്ചു കയറുകയാണ്. ജാപ്പനീസ് പട്ടാളമാണെങ്കിൽ എതിർക്കുകയോ ചെയ്യാതെ പിൻവാങ്ങുകയുമാണ്. “കരോറ വെടിപോലും വെള്ളാതെയാണ് ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യൻ സൈന്യങ്ങൾ അക്വാബ് ദീപിലിറങ്ങിയതെ”ന്ന് അസോഷ്യേറേഡ് പ്രസ്സിന്റെ സൈനികലേഖകൻ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു. ഇതിൽനിന്നൊന്നു വ്യക്തമാണ്: കഴി

ഞെരാമാസത്തിൽ ചൈനയിൽ 1000 നാഴിക മുന്നോട്ടു നീങ്ങാനും ഫിലിപ്പൈൻ ദ്വീപുകളിൽ ഒരംഗലം സ്ഥലം വിടാതെ പൊരുതാനും വേണ്ട കരുത്തുള്ള ജാപ്പനികർ പിൽവാങ്ങുന്നത് എന്തൊ അടവല്ലാതെ മരാനുമാവാൻ തരമില്ല.

ചൈനയിലേയ്ക്കു നോക്കൂ. നിങ്ങൾക്കു് ഈ പിൽവാങ്ങലിന്റെ രഹസ്യം മനസ്സിലാവും. 1941-ൽ ജപ്പാൻ സഖ്യശക്തികൾക്കു് ഏറവും ബലംകുറഞ്ഞ ഭാഗം നോക്കിയാണാകുമിട്ടു്—രക്ഷാനിരകളില്ലാത്തതും ഒരാളെടുക്കിടക്കുന്നതുമായ ഫിലിപ്പൈൻ ദ്വീപുകളിൽ; എത്രയോ കുറച്ചുമാത്രം പട്ടാളക്കാരുള്ളതും നാട്ടുകാരുടെ പിൽബലമില്ലാത്തതുമായ മലയയിലും ബർമ്മയിലും. ഇന്നു് ഫിലിപ്പൈൻ ദ്വീപുകളിലും ബർമ്മയിലും സഖ്യശക്തികൾ പ്രബലമായ പട്ടാളങ്ങളെ സജ്ജീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. നേരെമരിച്ച ചൈനയാണു് ദുർബ്ബലം; അവിടെ അങ്ങേയറ്റത്തെ അനൈക്യമാണു്. യുദ്ധം എങ്ങിനെ യെങ്കിലും അവസാനിപ്പിച്ചാൽ മതിയെന്ന മനോഭാവക്കാർ ചുങ്കിങ്ങു് ഗവൺമെന്റിൽത്തന്നെയുണ്ടു്.

ചൈനയാണു് മർമ്മസ്ഥാനം

ജപ്പാന്റെ കരസൈന്യത്തിൽ ഭൂരിഭാഗവും ചൈനയിലാണു് കേന്ദ്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്; ആക്രമണങ്ങളെല്ലാം ചൈനയെതിരായി നടത്തുകയും ചൈനയെ സഖ്യശക്തികളിൽനിന്നു് ഒരാളെടുത്തുകയ്യുമാണു് ജപ്പാന്റെ

പ്ലാൻ. കഴിഞ്ഞ ആറുമാസത്തെ ജപ്പാനീസു യുദ്ധതന്ത്രം ഇതു പ്രത്യക്ഷമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇതിൽനിന്നൊരു കാര്യം പകൽവെളിച്ചംപോലെ വ്യക്തമാവുന്നു: ജപ്പാനെ അവസാനമായി തോല്പിക്കുന്ന മെക്കിൽ ചൈനയിൽവെച്ചേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അടുത്ത കാലത്തു ചൈനയിൽനിന്നു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന റിപ്പോർട്ടുകളാണെങ്കിൽ, ചൈനയിലെ അഭ്യന്തരസ്ഥിതി മോശമായി വരികയാണെന്നത്രേ കാണിക്കുന്നത്. 1937-ൽ ചൈനയിലെ കോമിൻടാന്റെ പാർട്ടി (ചുങ്കിന്റെ ഗവണ്മെന്റ്)യും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരുടേയും തമ്മിലുണ്ടായ ഐക്യം, ജാപ്പാക്രമണത്തെ എതിർത്തു സ്വന്തം മാതൃഭൂമിയെ രക്ഷിക്കാനുണ്ടായ യോജിപ്പ്, പേരിനു മാത്രമേ ഇപ്പോൾ നിലനില്ക്കുന്നുള്ളൂ. അടുത്ത കാലത്തു ചൈനയിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കേന്ദ്രങ്ങൾകൂടി സന്ദർശിക്കാനിടയായ ഐ. ഇപ്സ്റ്റൈൻ എന്ന അമേരിക്കൻ പത്രലേഖകൻ ഇതിനെപ്പറ്റി ചില അമ്പരപ്പിക്കുന്ന വാസ്തവങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്:

“കോമിൻടാന്റെ പട്ടാളത്തിലെ 50 കണക്കരം വിഭാഗങ്ങളെ, ഏഴേമുക്കാൽ ലക്ഷം പട്ടാളക്കാരെ, ജപ്പാൻകാരോടു യുദ്ധംചെയ്യാതെ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാർക്കു സഹായംനൽകിയുള്ള പ്രദേശങ്ങളേയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പട്ടാളങ്ങളേയും നിരോധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നിർത്തിയിരിക്കുകയാണ്.....കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ എട്ടാം രട്ടപട്ടാളവും നാലാം രട്ടപട്ടാളവുമുൾപ്പെടെ 5,70,000 പട്ടാളക്കാരുണ്ട്; 22 ല

ക്ഷിം പൗരസൈന്യമുണ്ടു്; അനേകലക്ഷം ജനങ്ങൾ ആയുധമെടുത്തു യുദ്ധംചെയ്യാൻ തയ്യാറായി നില്ക്കുന്നുണ്ടു്. ഇവരെയൊന്നും സജീവമായി ജപ്പാനെതിരായ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. അതേ സമയത്തു ജാപ്പനീസുകാരുടെ ഭൂരിഭാഗത്തേയും എതിർക്കുന്നതു് ഈ പട്ടാളക്കാരാണുതാനും.”

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരും കോമിൻട്രാങ്ങുമായി യോജിച്ചു് ഈ പട്ടാളക്കാരെയെല്ലാം ജപ്പാനെതിരായ യുദ്ധത്തിലിറക്കാൻ സാധിക്കുകയാണെങ്കിൽ ബർമ്മാരോഡുതുറന്നു് ഇവർക്കുവേണ്ട ആയുധസാമഗ്രികളെ സഖ്യരാജ്യങ്ങളെത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ, യൂറോപ്യൻ യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു രണ്ടുകൊല്ലമൊന്നും വേണ്ട ജപ്പാനെ തോല്പിക്കുവാൻ, കിഴക്കും ഫാഷിസത്തിന്നുതിരവരുത്തി ലോകത്തിന്നിത്ര നഷ്ടവും കഷ്ടവും വരുത്തിയ ഈ യുദ്ധം അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ.

പുതുവത്സരസന്ദേശങ്ങൾ

ഈയൊരു പരിതസ്ഥിതിയിൽ, ജാപ്പനീസുകാരുടെയും ജർമ്മൻനാസികൾക്കുടേയും ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി നാല്പത്തഞ്ചാം കൊല്ലം വലിയ ശുഭപ്രതീക്ഷകൾക്കൊന്നും ഇടം നല്കുന്നില്ല. “ബന്ധുക്കളായിരുന്നവരാലെല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു്, ശത്രുനിബിഡമായ ഒരു ലോകത്തോടു് ഒറ്റയ്ക്കുനിന്നു പോരാടുന്ന”വരെന്നാണു് ജർമ്മൻ ജനതയെ നാസിനേതാവായ ഗീബൽസ് പുതുവത്സരാരംഭത്തിൽ അഭിസംബോധനം ചെയ്തതു്. അവർക്കു ഹിറ്റ്ലർ കൊടുക്കുന്ന സന്ദേശമോ, ഇതാ

ണതാനും: “1944 ആഗസ്റ്റിൽ നമ്മുടെ ശത്രുക്കൾ വിചാരിച്ചു, വിജയം കൈവന്നുകഴിഞ്ഞുവെന്ന്. ജർമ്മനികു വിജയമുണ്ടായില്ലെങ്കിൽ, 1946-ലും യുദ്ധം അവസാനിക്കയില്ല; കാരണം ജർമ്മനി ഒരിക്കലും കീഴടങ്ങുകയില്ല.”

ബന്ധുക്കളായവരെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു; ശത്രുനിബിഡമായ ലോകത്തോടു തനിച്ചാണ് പോരാടുന്നതു്: ഗീബൽസ് പറയുന്നു. ജർമ്മൻ നാസിപ്പട്ടാളം യൂറോപ്പിലെ ഓരോ രാജ്യങ്ങളിലൂടെയും ലോകമേധാവിത്വം കൊയ്തെടുക്കാമെന്ന ആശയോടെ മരണത്തിന്റെ വിഷബീജങ്ങൾ വിതച്ചുകൊണ്ടു ജയഭേരിയടിച്ചു നടക്കുന്ന സമയത്തു കൊള്ളമുതലിലൊരു പങ്കുകിട്ടാൻ പലരുടെ ഹിറ്റ്ലറുടെ ചുറ്റും പാറിത്തുടുകയുണ്ടായി. ഫിൻലണ്ടിലെ മാനർഹീം, റുമേനിയയിലെ അൻറോണസ്കൂ, ബൾഗേറിയയിലെ ഫാഷിസ്റ്റ്കാർ, ഹംഗറിയിലെ ഹോത്തി—ഇന്നവരെല്ലാം നാസികളെ ഉപേക്ഷിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു; നാസികളിന്നു ജയിക്കുകയല്ല, തോറ്റു തുണുപാടുകയാണ്.

വിജയത്തെപ്പറ്റി യാതൊരു വാശാനവും ഹിറ്റ്ലർ ജർമ്മൻജനതയ്ക്കു കൊടുക്കുന്നില്ല. ജർമ്മനി ജയിച്ചില്ലെങ്കിൽ, യുദ്ധം അവസാനിക്കില്ലെന്ന ഒരു സമാധാനം—അതു സമാധാനമാണെങ്കിൽ—മാത്രമേ ഹിറ്റ്ലർക്കു നല്ലൊള്ളൂ.

യൂറോപ്യൻയുദ്ധം അത്രവേഗമൊന്നും അവസാനിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, അതിനുശേഷം ചുരുങ്ങിയതു രണ്ടുകൊല്ലം വേണ്ടിവരും ജപ്പാനെ തോല്പി

ക്കാനെന്നും, സഖ്യരാജ്യങ്ങളിലെ ചില യുദ്ധകാര്യവിദഗ്ദ്ധന്മാർതന്നെ അഭിപ്രായം പറയുമ്പോൾ, ഹിറ്റ്‌ലറുടെ പുതുവത്സരപ്രസംഗത്തിന്റെ ചുവ അതിലും കലന്തായി സാധാരണജനങ്ങൾക്ക്, യുദ്ധം വേഗത്തിലവസാനിച്ചുകാണാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക്, തോന്നുകയാണെങ്കിൽ അതിലത്തുതപ്പെടാനില്ല.

അഞ്ചുകൊല്ലത്തെ യുദ്ധംതന്നെ വേണ്ടത്ര കഷ്ടപ്പാടു ലോകത്തിനു വരുത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു. അടുത്തുതന്നെ സഖ്യരാജ്യനായകന്മാർ കൂടിയായലോചിസ്റ്റാൻ പോകുന്നതായി പത്രങ്ങളിൽ കാണാനുണ്ട്. ടെഹ്‌റാൻപരിപാടി തിരുത്തിയെഴുതാനായില്ല, ശാന്തസമുദ്രയുദ്ധം രണ്ടുകൊല്ലംകൂടി നീട്ടാനായില്ല, ടെഹ്‌റാൻപരിപാടിയനുസരിച്ചുതന്നെ യൂറോപ്യൻയുദ്ധത്തെ അവസാനിപ്പിക്കാനും ഏറ്റവും വേഗത്തിൽ ശാന്തസമുദ്രയുദ്ധത്തെ വിജയസമാപ്തിയിലെത്തിക്കാനും വേണ്ട നടപടികളെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു തീരുമാനിക്കാനായിരിയ്ക്കും അവർ കൂടിക്കാണുകയെന്നു നമുക്കുറപ്പിക്കാം; അതാണ് നാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്, തീച്ച.

1120 ധനു

വ്യാഴവട്ടം കഴിഞ്ഞു.

റഷ്യൻസൈന്യത്തിന്റെ ശൈത്യകാലക്രമണം ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. നാലാമത്തേതാണ് ഇക്കൊല്ലം നടക്കുന്നത്. 1941- ശൈത്യകാലത്തു റഷ്യയുടെ തലസ്ഥാനം

നനഗരമായ മോസ്കോവിന്റെ തൊട്ടടുത്തുവരെയെത്തിയ ജർമ്മൻപട്ടാളത്തിന്റെ മൂർച്ഛയേറിയ വായ്പ്തല മടക്കുവാനായിരുന്നു അത്. അക്കാലം തണുപ്പുകാലം മോസ്കോപട്ടണത്തിലെ ചൂടും സുഖവും നിറഞ്ഞ കെട്ടിടങ്ങൾക്കകത്ത് കഴിച്ചുകൂട്ടാമെന്ന് ആശിക്കുക മാത്രമല്ല, ഉറപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു പറഞ്ഞ ജർമ്മൻസൈനികർക്ക് അമളിപററി. മോസ്കോനഗരത്തിന്റെ ചിത്രംമാത്രമേ അവർ കാണാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. ഉടുപ്പും ഉണുമാലിയാതെ, തീയും താവളവുമില്ലാതെ റഷ്യയിലെ മൈതാനപ്പുരപ്പുകളിൽ ജർമ്മൻകാർക്ക് അക്കാലം നരകമാണനുഭവപ്പെട്ടത്.

1942-ൽ ശൈത്യകാലത്ത് സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡിന്റെ പടിയ്ക്കലെത്തിയിരുന്നു ജർമ്മൻസൈന്യങ്ങൾ. 'സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡ് കീഴടങ്ങി, കീഴടങ്ങിയില്ല' എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഉൽക്കണ്ഠാജനകങ്ങളായ ഉഴഹാപോഹങ്ങൾക്കിടയിൽ മാലോകരാകെ ശ്വാസമടക്കി നില്ക്കുകയായിരുന്നു. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റേയും ലോകത്തിന്റെതന്നെയും ഭാവി തുലാസ്സിൽ കിടന്നാടി. റഷ്യക്കാർ എങ്ങുനിന്നെന്നില്ലാതെ തിരിച്ചുവന്നു. റഷ്യൻസൈന്യങ്ങളെയാകെ വളഞ്ഞിട്ടു നാമാവശേഷമാക്കാമെന്നു സംശയലേശമെന്യേ ദുരഭിമാനംകൊണ്ടു നാസികൾ വളയപ്പെട്ടു; ലക്ഷക്കണക്കിനു ജർമ്മൻസൈന്യങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടു. റഷ്യയിലെ സ്റ്റാലിൻസൈന്യങ്ങളിൽ, കരോറ പുൽക്കൊടിപോലുമില്ലാത്ത മഞ്ഞിൻകാടുകളിൽ, നാസികൾ തണുത്തുവിറച്ചു ചത്തു മണ്ണടിഞ്ഞു.

മരൊരു കൊല്ലംകൂടി കടന്നുപോയി. 1943 അവസാനം, വീണ്ടും ശൈത്യകാലം. രാഷ്ട്രക്കാരീപ്പോൾ സ്വന്തം പട്ടണങ്ങളും കെട്ടിടങ്ങളും രക്ഷിക്കാനായി തടുത്തു നിന്നു പടവെട്ടുകയല്ല. സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡോടുകൂടി ആ നില മാറിയിരിക്കുന്നു. നാസികൾ കയ്യേറി മരുഭൂവാക്കിയ സ്വന്തം മാതൃഭൂമിയെ വീണ്ടെടുക്കാനായി അമാനുഷമായ വീരോടെ മുന്നോട്ട് കേറുകയാണ്. കാർഖോവ്, കീവ്—ഉക്രേനിലെ മനോഹരനഗരങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കാനാണ് സമരം. ജർമ്മൻകാർ സ്വന്തം ജീവനെ രക്ഷിക്കാനായി പിന്നോക്കം നോക്കാതെ പാഞ്ഞു. വഴുതുന്ന മഞ്ഞിൻകട്ടകളിലൂടെ, ആയുധസാമഗ്രികളെല്ലാമുപേക്ഷിച്ചു മരവിച്ചും വെടിയോറും മരിച്ചുവീഴുന്ന തങ്ങളുടെ ചങ്ങാതികളെ തിരിഞ്ഞുനോക്കുകപോലും ചെയ്യാതെ, അവരോടി.

ഇപ്പോഴിതാ, രാഷ്ട്രാജർമ്മൻയുദ്ധത്തിന്റെ നാലാമത്തെ തണുപ്പുകാലമായി. രാഷ്ട്രൻപട്ടാളമിത്തവണ രാഷ്ട്രയുദ്ധകത്തല്ല പോരാടുന്നത്. സോവിയറ്റ് മണ്ണിൽനിന്നു ഫാഷിസ്റ്റ് പട്ടാളക്കാരെയൊക്കമാനം പുറത്താക്കിക്കഴിഞ്ഞു. പോളണ്ടിലെ തലസ്ഥാനനഗരിയുടെ ഗോപുരം പൊരത്തിലാണ്, കിഴക്കൻപ്രഷ്യയുടെ അതിരുകളിലാണ്, ചെക്കോസ്ലോവാക്യയുടെ പ്രാന്തത്തിലുള്ള കാർപേത്വൻപട്ട്തടത്തിലാണ്, ഹംഗറിയുടെ തലസ്ഥാനമായ ബുദാപെസ്റ്റിന്റെ പുറംമാണ് ഇത്തവണ രാഷ്ട്രക്കാർ തണുപ്പുകാലത്തു നിലകൊണ്ടിരുന്നത്.

ചരിത്രത്തിലോരവും വലുത്.

ജമ്നാനാക്രമണത്തെ തടുക്കുകയല്ല, നാസികൾ കീഴടക്കിയ റഷ്യൻപ്രദേശങ്ങളെ വീണ്ടെടുക്കുകയല്ല, ഫാഷിസ്റ്റ്കാട്ടാളരണത്തിന്റെ ചവിട്ടടിക്കീഴിൽനിന്നു യൂറോപ്പിനേയും തദ്വാരാ ലോകത്തേയും ശാശ്വതമായി മോചിപ്പിക്കുകയാണ് ഇക്കൊല്ലം ചുങ്കപ്പുഴയുടെ ആക്രമണലക്ഷ്യം. ബർലിന്റെ നേക്കാണു് പോക്കു്. ഇരുപതു ദിവസത്തെ യുദ്ധത്തിന്റെ ഫലമായി ആ നഗരം ദൃഷ്ടിഗോചരമായിക്കഴിഞ്ഞു. ബർലിൻനിവാസികൾ ചുങ്കപ്പുഴീരക്കികളുടെ രഷ്ട്രഗർജ്ജനം കേട്ടുതുടങ്ങി. ഈ മാസിക വായനക്കാരുടെ കയ്യിലെത്തുന്നതിനുമുമ്പു് ചുങ്കപ്പുഴസൈനികരുടെ ദൃഢമായ കാൽവെപ്പുകൾ ബർലിൻചിമികളിൽ മാറൊലിക്കൊള്ളുന്നുണ്ടാവും.

“യുദ്ധങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഇപ്പോഴത്തെ റഷ്യനാക്രമണത്തിനു സമാനമായിട്ടൊന്നുമില്ല. ജമ്നൻകാരുടെ സൈനികശക്തി കത്തിനില്ക്കുന്ന കാലത്തു പോലും അവർ ഇതുപോലൊരു ആക്രമണത്തിനു ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല.” ലണ്ടനിലെ ‘ഡെയിലിലിമെയിൽ’ പത്രത്തിന്റെ സൈനികലേഖകൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇതിലതിശയോക്തിസ്സൾമില്ല. റഷ്യനാക്രമണത്തിന്റെ സൈനികവശം നോക്കുമ്പോൾ ഇതു വ്യക്തമാവും.

അഞ്ചു മുന്നണികളിലായി അഞ്ചു പട്ടാളങ്ങളാണ് റഷ്യയുടെ ഈ അവസാനയുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതു്:

- (1) മൂന്നാം വൈറ്റ് റഷ്യൻയുദ്ധമുന്നണി. മുപ്പത്തേഴു വയസ്സുമാത്രം പ്രായമായ ജനറൽ ചെർണ്യോക്കോവ്സ്കി

യുടെ നേതൃത്വത്തിൽ 15 പട്ടാളവിഭാഗങ്ങൾ കിഴക്കൻ പ്രഷ്യയുടെ വടക്കുകിഴക്കൻതിന്തികളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. ജനുവരി 16-ാം തിയ്യതിയായിരുന്നു അത്. കിഴക്കൻപ്രഷ്യയുടെ തലസ്ഥാനമായ കോണിഗ്സ്ബർഗ്ഗാണ് ലക്ഷ്യം. 15 ദിവസംകൊണ്ട് 100 നാഴിക മുന്നോട്ടു കേറി. കോണിഗ്സ്ബർഗ്ഗിന്റെ പുറിലുമാണിന്ന് (ഫെബ്രുവരി 6-ാം നു-) യുദ്ധം നടക്കുന്നത്.

(2) രണ്ടാം വൈറ്റ്ഷ്യൻമുന്നണി. മാഷ്ൽ റൊക്കോസ്സോവ്സ്കി 21 പട്ടാളവിഭാഗങ്ങളോടുകൂടി ജനുവരി 14-ാം നു മദ്ധ്യപോളണ്ടിലുള്ള നാർവ്വനദിയുടെ വക്കത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. 17 ദിവസംകൊണ്ട് 125 നാഴിക മുന്നോട്ടു കയറി ബാർട്ടിക്ക് കടൽതീരത്തെത്തിയിരിക്കുന്നു. ബാർട്ടിക്കിലെ പ്രധാനജർമ്മൻനാവികകേന്ദ്രമായ ഡാൻസിഗ് പട്ടണമാണ് ലക്ഷ്യം. റൊക്കോസ്സോവ്സ്കി ഡാൻസിഗിന്റെ ഏഴു നാഴിക അടുത്തെത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ചെർണ്യാക്കോവ്സ്കിയുടെ പട്ടാളങ്ങളുടെ ഇടത്തെ അറ്റം മദ്ധ്യകിഴക്കൻപ്രഷ്യയിൽ റൊക്കോസ്സോവ്സ്കിയുടെ പട്ടാളവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

(3) ഒന്നാം വൈറ്റ്ഷ്യൻമുന്നണി. മാഷ്ൽസ്കോവിന്റെ നായകത്വത്തിൽ മുപ്പത്തൊമ്പതു പട്ടാളവിഭാഗങ്ങൾ പോളണ്ടിന്റെ തലസ്ഥാനമായ വാർസാപട്ടണത്തിന്റെ തെക്കും വടക്കും നിന്നാക്രമണം തുടങ്ങി. ആദ്യത്തെ ആഴ്ചയിൽ വാർസ; പിന്നത്തെ ആഴ്ചയിൽ പോസ്നാൻ; മൂന്നാമത്തെ ആഴ്ചയിൽ ജർമ്മനിക്കകത്തു്. ജനുവരി

വരി 12-ാംനം പുറപ്പെട്ടു. 21 ദിവസംകൊണ്ട് 325 നാഴിക. ബർലിൻപട്ടണത്തിന്റെ 25 നാഴിക അടുത്തെത്തിയിരിക്കുന്നു. ബർലിനിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതിനുള്ള കടുക്കത്തെ തടസ്സമായ കാർഡർനദിയുടെ വക്കത്തു് ഫ്രാൻക്ഫർട്ട്, സ്റ്റോറിൻ എന്നീ പട്ടണങ്ങൾക്കും അവയുടെ മദ്ധ്യത്തിലുള്ള നദീതീരത്തിനുംവേണ്ടി പൊരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

മാഷ്ൽ റൊക്കോസ്സോവ്സ്കിയുടേയും മാഷ്ൽ സൂക്കോവിൻറേയും പട്ടാളങ്ങൾ വടക്കൻപോളണ്ടിൽ യോജിച്ചിട്ടുണ്ട്.

(4) ഒന്നാം ഉക്രേനിയൻമുന്നണി. മാഷ്ൽ കൊണീവ് നയിക്കുന്നു. ജനുവരി 11-ാംതിയതി ആക്രമണം ആരംഭിച്ചതു് ഒന്നാമതായിട്ടു മാഷ്ൽ കോണീവാൺ. 48 പട്ടാളവിഭാഗങ്ങൾ. 20 ദിവസത്തിനകം 240 നാഴിക മുന്നോട്ടു കയറി.

മാഷ്ൽ സൂക്കോവിൻറ പട്ടാളം കോണീവിൻറ സൈന്യവുമായി ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

(5) നാലാം ഉക്രേനിയൻമുന്നണി. ജനുവരി 15-ാംനം ആക്രമണം തുടങ്ങി. പോളണ്ടിൻറയും ചെക്കോസ്ലോവാക്യയുടേയും അതിർത്തിയിലുള്ള കാർപേത്യൻപർവ്വതങ്ങളിൽനിന്നും സ്ലോവാക്യയിൽനിന്നുതന്നെയും ജർമ്മൻകാരെ തുരത്തുകയാൺ ലക്ഷ്യം. പതിനാറു ദിവസംകൊണ്ട് 115 നാഴിക മുന്നോട്ടു നീങ്ങി; കാർപേത്യൻമലകൾക്കു തെക്കുള്ള പോളണ്ടാകേയും സ്ലോവാക്യയുടെ പകുതിഭാഗവും മോചിപ്പിച്ചു.

നട്ടെല്ലൊടിഞ്ഞു.

ഈ അഞ്ചു റഷ്യൻപട്ടാളങ്ങളുടെ നടുക്കു നായകനും നിയമകനുമായി നില്ക്കുന്നത് മാഷ്ൽ സൂക്കോവാണു്. നേരിട്ടു ഖർലിനിലേയ്ക്കുള്ള മാഗ്ഗ്ത്തിലൂടെയാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ടാങ്കുപട്ടാളം തപരിതഗമനം ചെയ്യുന്നത്. നാലു കൊല്ലംമുമ്പു് മോസ്കോനഗരത്തിന്നടുത്തെത്താതെ ജർമ്മൻകാരെ തടുത്തുനിൽക്കുകയും, സ്റ്റാലിൻ ഗ്രാഡിൽവെച്ചു നാസിപട്ടാളമേധാവിതപത്തിന്റെ ലോകഭരണസ്വപ്നങ്ങളെ തകർത്തുകളകയും; കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം റഷ്യയിൽനിന്നു ജർമ്മൻസൈന്യങ്ങളെ ആട്ടിയോടിക്കുന്നതിൽ മുൻനില്ക്കുകയും ചെയ്ത മാഷ്ൽ സൂക്കോവു്, ചുങ്കപ്പു പട്ടാളത്തിന്റെയൊക്കെ ഉപനായകൻ, ശീതകാലാക്രമണവിദഗ്ദ്ധൻ, ഇക്കൊല്ലം സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡിൽനിന്നു 1500 നാഴിക യാത്രചെയ്തു ജർമ്മനിയുടെ പടിവാതില്ക്കൽ മുട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഈ അഞ്ചു പട്ടാളവിഭാഗങ്ങളും പരസ്പരം കണമേന്മു് ഒരൊരായണിയായി കഴിഞ്ഞു: ബാൾട്ടിക്കീ തീരത്തൊട്ടു കാർപേത്യൻവരെ 250 നാഴിക. യുദ്ധവാർത്തകളടങ്ങുന്ന സിനിമാപടങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുള്ള വായനക്കാർ ടാങ്കുകളുടെ മുമ്പിൽ യാതൊന്നും വഴിമുടക്കുകയില്ലെന്നു ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. മരങ്ങളായാലും മലകളായാലും പുഴകളായാലും, അവയെയെല്ലാം കൂസാതെ മുന്നോട്ടു പോകുന്ന ടാങ്കുപോലെയായിനു് 250 നാഴിക നീളത്തിലുള്ള റഷ്യൻസൈന്യം. “മാഗ്ഗ്തടസ്ഥംചെയ്യുന്ന എന്തിനേയും തകർത്തു തരിപ്പണമാക്കിക്കൊണ്ടു പ

രോഗമിക്കുന്ന ഒരു കരിക്കന്മതിലെ”നു റഷ്യൻസൈന്യത്തിന്റെ ഗതിയെപ്പറ്റി ഒരു ലേഖകൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു തികച്ചും ശരിയത്രേ.

ഇരുപതു ദിവസംകൊണ്ട് ഈ റഷ്യനാക്രമണം ജർമ്മൻസൈന്യത്തിന്റെ നട്ടെല്ലൊടിച്ചിരിക്കുന്നു. ജർമ്മനിയെ അവസാനപരാജയത്തിന്റെ വക്കത്തെത്തിക്കുന്ന മൂന്നു വന്ദിച്ച നേട്ടങ്ങൾ ഇതുകൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ഒന്നാമത്, റഷ്യൻരംഗത്തു തുടച്ചുയായ ഒരു ജർമ്മൻ പട്ടാളമുന്നണിയില്ലാതായിരിക്കുന്നു. റഷ്യൻരംഗത്തിലെ ജർമ്മൻപട്ടാളസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ഒരു ജർമ്മൻലേഖകൻ പറയുന്നതിങ്ങനെയാണ്:

“കിഴക്കൻരംഗത്തു തുടച്ചുയായ ഒരു പട്ടാളമുന്നണിയില്ല. അന്യോന്യബന്ധം മുറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒറ്റപ്പെട്ട പട്ടാളവിഭാഗങ്ങൾ, റഷ്യൻമുന്നണികൾക്ക് എത്രയോ പിന്നിൽ, ജർമ്മൻപട്ടാളനായകതപത്തിൽത്തന്നെ ഉറച്ചുനിന്നു പോരാടുന്നുണ്ട്.” റഷ്യൻസൈന്യങ്ങളുടെ അപ്രതീക്ഷിതമായ ഗതിവേഗം കാരണം, തടുത്തുനില്ക്കാനോ മുൻകൂട്ടിയാലോചിച്ച് അണി മുറിയാതെ പിൻവാങ്ങാനോ പുതിയ രക്ഷാനിരകളേപ്പെടുത്താനോ ജർമ്മൻകാർ കഴിഞ്ഞില്ല. രണ്ടര ലക്ഷം പട്ടാളങ്ങൾ കിഴക്കൻപ്രത്യയിൽ പുറത്തേയ്ക്കു കടക്കാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാതെ കടുങ്ങിപ്പോയി. 3½ ലക്ഷം പട്ടാളക്കാരും 3000ത്തോളം വിമാനങ്ങളും 600കാളും ടാങ്കുകളും ആദ്യത്തെ രണ്ടാഴ്ചകൊണ്ടുതന്നെ നഷ്ടപ്പെട്ടു.

പ്രകൃതിയുടെ പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നിസ്സാരം

മദ്ധ്യപോളണ്ടിലൂടെ ഡാൻസിംഗ് തുറമുഖംവരെ കഴുകി കടലിൽച്ചെന്നുചേരുന്ന വിസ്തൃതനദീതീരത്താണ് ഒരു മാസംമുമ്പു ജർമ്മൻപട്ടാളമുണ്ടായിരുന്നത്. ചുകപ്പുവടയുടെ വേനൽക്കാലാക്രമണത്തെ ജർമ്മൻസൈന്യം ഈ നദിയുടെ വക്കത്തു കോട്ടകൊത്തളങ്ങൾകെട്ടി തടഞ്ഞു നിർത്തി. അവയെ ഭേദിച്ചു മുന്നോട്ടു കയറിയ റഷ്യൻപട്ടാളത്തെ ജർമ്മനിക്കകത്തു ബർലിൻനഗരത്തിനു മുമ്പത്തു നാഴിക കിഴക്കായി പോകുന്ന ഓഡർനദീതീരത്തിൽ തടയാമെന്ന ജർമ്മൻകാരുടെ ആശങ്ക ഒരു വ്യാമോഹംമാത്രമായി കലശലിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാഷൽ സൂക്കോവിൻറയും മാഷൽ കോണീവിൻറയും സൈന്യങ്ങൾ ഓഡർനദിയുടെ വക്കത്തെത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ജർമ്മൻകാക്കിനിയും തങ്ങളുടെ അണി കൂട്ടാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല.

രണ്ടാമത്ത്, ജർമ്മനിക്കു കിഴക്കൻപ്രഷ്യ നഷ്ടപ്പെട്ടു. ജർമ്മൻസാമ്രാജ്യതപത്തിൻറെ കളിഞ്ഞൊട്ടിലും യൂറോപ്പിലേയ്ക്കുള്ള ജർമ്മനാക്രമണത്തിൻറെ കേന്ദ്രവുമായിരുന്നു കിഴക്കൻപ്രഷ്യ. യൂറോപ്പിലെ ഏതു പുരോഗമനപ്രസ്ഥാനത്തേയും കാലാന്തരംമുതലേക്കു എതിർത്തുപോന്നിട്ടുള്ള ജർമ്മൻനാട്ടുവാഴിപ്രഭുക്കന്മാരുടെ ജന്മദേശമായ കിഴക്കൻ പ്രഷ്യയിലെ അസംഖ്യം ചെറുതടാകങ്ങളെ കോട്ടകൾ കെട്ടിയുറപ്പിച്ചു വടക്കുനിന്നു ജർമ്മനിയിലേയ്ക്കു കടക്കാനുള്ള ഏതുദ്രുമത്തേയും നിഷ്കലമാക്കാമെന്ന ഹിറ്റ്ലറുടെ പ്ലാനുകളെല്ലാം ഇതോടുകൂടി വെറും അക്കരപ്പച്ചകളായിത്തീർന്നു.

മൂന്നാമത്ത്, ജർമ്മനിയിലെ രണ്ടാമത്തെ പ്രധാനവ്യവസായകേന്ദ്രമായ (ഒന്നാമത്തേത് പടിഞ്ഞാറുള്ള റൂർ പ്രദേശമാണ്) സൈലേഷ്യ—ഇതിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ബ്രസ്ലോനഗരത്തിനു സമീപമാണ് ഇന്നു മാഷ്ൽ കോണീവ് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത്—ചുരുപ്പുപടയുടെ കൈവശമായിരിക്കുന്നു. ജർമ്മനിയിലെ പെട്രോളിന്റെ പത്തു ശതമാനവും കല്ക്കരിയുടെ 25-30 ശതമാനവും ഇവിടെയാണുണ്ടാവുന്നത്. “ജർമ്മനിയുടെ ആയുധനിർമ്മാണവ്യവസായത്തിനു കിട്ടിയ പ്രഹരം തീർക്കാൻ വയ്യാത്തതാണ്”ന്നു മോസ്കോ റേഡിയോവക്താവു പറയുകയുണ്ടായി.

ജർമ്മനിയിലാകമാനം, നാസിനേതാക്കന്മാരുടെ പരിഭ്രമവും ഇതികത്തവ്യതാമൂഢതയും പരന്നിരിക്കുന്നു. ബർലിൻപട്ടണം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവരുമെന്നു നാസികൾ സൂചിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. പട്ടാളത്തിന്റെ നായകന്മാർ ഇനി യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടാവശ്യമില്ലെന്നും യുദ്ധത്തിന്റെ ഇനിയത്തെ ഗതിക്കു തങ്ങളുത്തരവാദികളാകയില്ലെന്നും ഹിറ്റ്ലറോട് പറഞ്ഞതായി സ്പീഡിഷ് പത്രങ്ങൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു. ഹിറ്റ്ലർ പട്ടാളനേതാക്കന്മാരുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചില്ലേവോലും. ബർലിൻ വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടിവന്നാലും പടിഞ്ഞാറൻജർമ്മനിയിലെ ഡ്രെസ്ഡൻമലകളിലേയ്ക്ക് പിൻമാറി യുദ്ധം തുടരണമെന്നാണ് അയാളുടെ കല്പന.

വാസ്തുവങ്ങൾക്കെതിരായി വാക്കുകൾ

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ജാനുവരി 24-ാംനു ഹിറ്റ്ലർ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. താൻ ജർമ്മനിയിൽ ഭര

ണാധികാരപദമേറിയിട്ടു പന്ത്രണ്ടു കൊല്ലം തികയുന്ന ദി
വസമായിരുന്നു അത്. യൂറോപ്പിനെ ഖാധിച്ചിരിക്കുന്ന
'ബോൾഷെവിസരോഗ'ത്തിന്റെ നാശകാരിതകളെപ്പ
റ്റിയാണയാൾ വിസ്തരിച്ചത്. ബ്രിട്ടനും അമേരിക്കയും
അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിലാണയാൾക്കു വ്യ
സനം.

സഖ്യപക്ഷത്തുനിന്നു രക്ഷകിട്ടുമെന്നു കരുതി കീഴട
ങ്ങിയ ചെറുരാജ്യങ്ങളുടെ ഭൂഭാഗത്തെപ്പറ്റി ഹിറ്റ്ലർ
അത്യന്തം ദുഃഖിച്ചു. എങ്ങിനെയായാലും ജർമ്മനി കീഴട
ടങ്ങുകയില്ലെന്നു ഹിറ്റ്ലർ പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഏഷ്യക്കാരു
ടെ ആക്രമണങ്ങൾക്കെതിരായി യൂറോപ്പിനെ രക്ഷിച്ചു
പോന്നിട്ടുള്ള ജർമ്മനി അവസാനം ജയിക്കാതിരിക്കയില്ലെ
ന്നും, ജർമ്മൻകാർ, സ്രീകളും പുരുഷന്മാരും കുട്ടികളും, ഏ
തു ത്യാഗവും സഹിക്കാൻ ഒരുങ്ങണമെന്നും അയാൾ പ്ര
വചിച്ചു.

കഴിഞ്ഞ പന്ത്രണ്ടു കൊല്ലമായി ഹിറ്റ്ലർ ജർമ്മൻ
ജനതയേയും ലോകത്തേയും കബളിപ്പിക്കാനായി പഠയാ
റുള്ളതാണിവയെല്ലാം. ഏഴെട്ടുകൊല്ലം ചിലരതു വിശ്വ
സിച്ചു; പലരും ഹിറ്റ്ലറെ പുകഴ്ത്തി. അടിച്ചമർക്കപ്പെട്ട
ജനാധിപത്യസ്ഥാപനങ്ങൾ, തുക്കിലേറപ്പെട്ട ജനനേ
താക്കന്മാർ, നിഷ്ഠാസനം ചെയ്യപ്പെട്ട ലോകോത്തരവൈ
ജ്ഞാനികർ, കൊള്ളിവെച്ചുകരിച്ച സംസ്കാരഭണ്ഡാഗാര
ങ്ങൾ, അഞ്ചുകൊല്ലത്തെ യാതനാപൂർണ്ണമായ യുദ്ധം, സാ
ധാരണജനങ്ങളെ തീവെച്ചുകൊല്ലാൻ യൂറോപ്പിലെങ്ങും
കെട്ടിപ്പൊക്കിയ ലക്ഷോപലക്ഷം അറക്കില്ലങ്ങൾ—

ഇതാണ് ആ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നും വാഴ്ചയിൽനിന്നും ലോകത്തിന്നു കിട്ടിയത്.

കണ്ണടച്ചിരുട്ടാക്കിയിരുന്ന ആ കാലം കഴിഞ്ഞുപോയി. ഒരു വ്യാഴവട്ടത്തിലധികം ഭൂമിയൊരാൾ ധൂമകേതുവാഴി നിലകൊള്ളാൻ ഹിറ്റ്‌ലർക്ക് അവകാശമില്ല. ഇന്നു സഖ്യപക്ഷവിമാനങ്ങൾ ജർമ്മൻനഗരങ്ങളുടെ മേൽ നിരന്തരം ബോംബുവർഷം ചെയ്യുമ്പോൾ, സഖ്യപട്ടാളങ്ങൾ പടിഞ്ഞാറ് സിംഗ്‌ലീഡുനിര തകർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ചുരുപ്പുപട്ടാളത്തിന്റെ പീരങ്കികൾ ബർലിനിൽ കേട്ടുതുടങ്ങിയിരിയ്ക്കും, വാക്കുകളെക്കൊണ്ടുള്ള ഈ വഞ്ചനയ്ക്കു വാസുവങ്ങളെ മറയ്ക്കാനാകട്ടെ മാറാനാകട്ടെ സാധ്യമല്ലെന്നു ജർമ്മൻജനത സ്വയം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

യൂറോപ്പിലെ വ്യവസായശാലകളാകെയും പട്ടാളശക്തി മുഴുവനും കൈവശമുള്ള സമയത്തു് റഷ്യയ്ക്കെതിരായിമാത്രം ഹിറ്റ്‌ലർക്ക് സാധിക്കാനാവാത്തതു്, ഒറ്റയ്ക്കു് സഖ്യശക്തികൾക്കെല്ലാമെതിരായി സാധിക്കുമെന്നു മേനി പറയുന്നതു് ഒന്നുകിൽ വഞ്ചനയാണു്, അല്ലെങ്കിൽ ചിത്തഭ്രമമാണു്; കഴിഞ്ഞ നാലുകൊല്ലത്തെ അവിസ്മരണീയമായ തിക്താനുഭവങ്ങളുള്ള ഹിറ്റ്‌ലറുടെ അജ്ഞതയാവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ധന്യവാദം മുഴക്കുക

ഇക്കഴിഞ്ഞ ഫെബ്രുവരി 23-ാം-നു രാഷ്ട്രയിലെ ചു കപ്പുപട്ടാളത്തിന്റെ ഇരുപത്തേഴാമത്തെ ജന്മദിനമായിരുന്നു. ചു കപ്പുപട്ടാളം—ലോകത്തിലെങ്ങും ഇന്ന് അതൊരു മായികപദമാണ്. മറ്റൊരു പട്ടാളത്തിനും ഇതേവരെ സാധിക്കാത്ത ധീരക്രത്യങ്ങളാണ് അത് ഇന്നു യൂറോപ്പിൽ ചെയ്യുന്നത്. അജയ്യമെന്ന് ഏവരും വിശ്വസിച്ചിരുന്ന നാസിപ്പട്ടാളത്തെ, ഒന്നരക്കൊല്ലം തടുത്തുനിർത്തിയും പിൻവാങ്ങിയും യുദ്ധം ചെയ്തതിനുശേഷം, വന്നവഴിക്കു തിരിച്ചോടിക്കാനും നിന്നതിന്റേതടഞ്ഞെല്ലാം വളഞ്ഞിട്ടു മുടിക്കാനും ചു കപ്പുപട്ടാളത്തിനുമാത്രമേ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. ഇക്കൊല്ലത്തെ ചു കപ്പുപട്ടാളത്തിന്റെ ജന്മദിനത്തിൽ സർവ്വസൈന്യാധിപനായ മാർഷൽ സ്റ്റാലിൻ പറഞ്ഞുവിട്ട പട്ടാളക്കല്പനയിൽ പറയുന്നതായി:

“കരുണയിൽപ്പരം കൊല്ലമായിട്ട് ഒരൊറ്റ ശത്രുപ്പടയോളിയും ജർമ്മനിയിൽ കാലുകുത്തിയിട്ടില്ല. ജർമ്മൻ സൈന്യം മാറ്റ രാജ്യങ്ങളിൽ ചെന്നു പോരാടുകയേ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ, പോരാടുകയുമുള്ളൂ. ഇതായിരുന്നു ഹിറ്റ്ലറുടേയും കൂട്ടുകാരുടേയും ഡ്രാമം; എന്നാലിപ്പോൾ ഈ വീമ്പിന് ഒരു പൂണ്ണവിരാമമിട്ടിരിക്കുന്നു.”

കണക്കുകൾ സംസാരിക്കുന്നു

ഈ ജാനുവരിയിൽ തുടങ്ങിയ അന്യാദൃശമായ ശൈത്യകാലാക്രമണത്തിൽ ചു കപ്പുപടയ്ക്കുണ്ടായ നേട്ടങ്ങളുടെ

അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മാർഷൽ സ്റ്റാലിൻ ഇതവകാശപ്പെടുന്നത്. സ്റ്റാലിൻ കണക്കുകളെടുത്തുദ്ധരിക്കുന്നു:

“1945 ജനുവരി ഫെബ്രുവരികൂടി 40 ദിവസത്തിനകം ഈ മുന്നേറ്റത്തിനിടയ്ക്ക് നമ്മുടെ പട്ടാളങ്ങൾ 300 പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നു ജർമ്മൻകാരെ പുറത്താക്കി; ടാങ്കുകൾ, വിമാനങ്ങൾ, വെടിക്കോപ്പുകൾ മുതലായ വയുണ്ടാക്കുന്ന 100 യുദ്ധവ്യവസായകേന്ദ്രങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കി; 2,400 റെയിൽവെസ്റ്റേഷനുകൾ പിടിച്ചു; 9,000 നാഴിക നീളമുള്ള റെയിൽവേയും കൈക്കലാക്കി. ഈ കുറിയ കാലത്തിനകം ജർമ്മനിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള നാശനഷ്ടങ്ങൾ: 3½ ലക്ഷം പട്ടാളമുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പടയാളികളും തടവുകാരായി പിടിക്കപ്പെട്ടു; 8 ലക്ഷത്തിൽ കുറയാത്ത ജർമ്മൻകാർ കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തു.” തടവുകാരാക്കിപ്പിടിച്ച ജർമ്മൻകാരുടെ എണ്ണത്തിലിരട്ടി കൊല്ലപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നത് സോവിയറ്റ് മുന്നേറ്റത്തിന്റെ ഉഷ്ണിനും ഉഗ്രതയ്ക്കും തെളിവാണ്. കണക്കുകളുടെ പട്ടിക ഇനിയും അവസാനിച്ചില്ല:

“ഇതേ കാലത്തിനുള്ളിൽ 3000 ജർമ്മൻവിമാനങ്ങൾ, 4500 ടാങ്കുകളും തന്നത്താൻ പൊട്ടുന്ന പീരങ്കികളും, 12000ൽപ്പരം തോക്കുകൾ—ഇവയെല്ലാം ചുകപ്പുപട്ടാളം കൈക്കലാക്കുകയോ നശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.”

ജർമ്മൻപട്ടാളത്തെ മുഴുവനും നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടല്ല, കാരോ സ്ഥലത്തും വളഞ്ഞിട്ടുകൊണ്ടാണ് ചുകപ്പുപട്ടാളം മുന്നോട്ടു പോകുന്നതെന്നുകൂടി നാം കാക്കണം. ലാ

തപിയയിലും കിഴക്കൻപ്രഷ്യയിലും പോളണ്ടിലും ഇങ്ങനെത്തെ എത്രയോ 'ജമ്ൻപട്ടാളക്കീശകൾ' കീഴടങ്ങാതെ കിടപ്പുണ്ട്. അവയെ അവസാനമായി നശിപ്പിക്കുന്നസമയത്തു് ഈ കണക്കുകൾതന്നെ ഇതിലുമെത്രയോ വലുതാകുമെന്നു തീർച്ചയാണു്.

ചുങ്കപ്പുപട്ടാളം ഇത്രമാത്രമല്ല ചെയ്തിട്ടുള്ളു. മാർഷൽ സ്റ്റാലിന്റെ പട്ടാളക്കല്പനതന്നെ സംസാരിക്കട്ടെ:

“ബൽജിയവും ആൽസേസും വിടിക്കാനുദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ജമ്ൻമഞ്ഞുകാലമുന്നോറത്തെ നമ്മുടെ മഞ്ഞുകാലാക്രമണം തടഞ്ഞുവെന്നതാണു് ചുങ്കപ്പുപടയുടെ വിജയത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ ഫലം; മാത്രമല്ല, ജമ്ൻകാക്കെന്തിരായി നമ്മുടെ സഖ്യശക്തികൾക്കൊരു ആക്രമണം ആരംഭിക്കാനും അവരുടെ പടിഞ്ഞാറനാക്രമണത്തെ നമ്മുടെ കിഴക്കൻമുന്നോറവുമായി കൂട്ടിയിണക്കാനും ഇതുകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.”

പടിഞ്ഞാറൻരംഗം വീണ്ടും സജീവം

ബ്രിട്ടീഷുമേരിക്കൻപട്ടാളങ്ങൾക്കെതിരായി ജമ്ൻകാർ വമ്പിച്ചൊരു പ്രത്യാക്രമണമാരംഭിക്കുകയും ആ തിരിഞ്ഞതിപ്പിന്റെ മുന്തിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കാനാവാതെ സഖ്യപട്ടാളങ്ങൾ പിൻവാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു വസരത്തിലായിരുന്നു ചുങ്കപ്പുപടയുടെ ശീതകാലയുദ്ധം തുടങ്ങിയതു്. ജമ്ൻകാക്കിതു തീരേ അപ്രതീക്ഷിതമായിരുന്നു. പടിഞ്ഞാറൻയുദ്ധരംഗത്തുനിന്നു ജമ്ൻനതിപ്പു് തീരേ തിരോഭവിച്ചുവെന്നുതന്നെ പറയാം. ബർലിൻന

ഗരത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി ഒന്നാന്തരം ടാങ്കുവിഭാഗങ്ങളേയും വിമാനപ്പടയേയും ജർമ്മൻകാക്കു പടിഞ്ഞാറൻരംഗത്തുനിന്നു പിൻവലിക്കേണ്ടിവന്നു.

ഇതു ബ്രിട്ടീഷുമേരിക്കൻസൈന്യങ്ങൾക്കു തങ്ങളുടെ ചരിന്നഭിന്നമായ അണി കൂട്ടുചാനം ജർമ്മനിയിലേയ്ക്കുള്ള ആക്രമണം തുടരുന്നതിനുവേണ്ടി തയ്യാറെടുക്കാനും സമയവും സൗകര്യവും നല്കി.

ഫെബ്രുവരി 8-ാംന-യാണു്, ജർമ്മൻപ്രത്യാക്രമണത്തിന്റെ ചൂടാറിയെന്നും തങ്ങൾക്കു് അങ്ങോട്ടു് എതിർത്തുനോക്കാമെന്നുമുള്ള ആശയോടുകൂടി പശ്ചിമരംഗത്തിന്റെ വടക്കേയറ്റത്തു ബൽജിയത്തിൽ കനേഡിയൻ പട്ടാളം ചെറിയ തോതിലൊരു ആക്രമണം ആരംഭിച്ചതു്. ഇപ്പോൾ ഒരു മാസമായി. ഇന്നു പടിഞ്ഞാറൻയുദ്ധരംഗമാകെ ആളിക്കത്താൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ആറു സഖ്യസൈന്യവിഭാഗങ്ങൾ സംഘടിതമായി അങ്ങോട്ടാക്രമിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു; അടിയ്ക്കൂടി വിജയങ്ങൾ നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഏറ്റവും വടക്കു് ജനറൽ ക്രിറ്ററിന്റെ കീഴിൽ കനേഡിയൻ ഒന്നാംപട, അതിന്റെ തെക്കു ജനറൽ ഡെംസിയുടെ കീഴിൽ ബ്രിട്ടീഷു് രണ്ടാംപട, പിന്നീടു് അമേരിക്കൻ ഒന്നാംപടയും ഒമ്പതാംപടയും. ഈ നാലു സൈന്യങ്ങൾ ഒത്തൊരുമിച്ചു യുദ്ധംചെയ്തു റൈൻനദീതടത്തിലെത്തി; റൈൻലാണ്ടിന്റെ തലസ്ഥാനമായ കൊളോൺപട്ടണം പിടിച്ചു; ജർമ്മനിയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗ

ത്തെ വ്യവസായഹൃദയമാണ് ഈ സഖ്യപട്ടാളാക്രമണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

തെക്ക് ഫ്രാൻസിൽ അമേരിക്കൻ മൂന്നാം പടയും ഏഴാം പടയും ടാസിഗിയുടെ ഫ്രഞ്ച് പട്ടാളവും ജർമ്മനിയിലേയ്ക്കു തുളച്ചുകയറുന്നുണ്ട്. ജർമ്മനിയിലെ മറ്റൊരു വ്യവസായകേന്ദ്രമായ സാർപ്രദേശമാണ് അവരുടെ ഉന്നം.

മിന്നൽ യുദ്ധത്തിന്റെ പ്രതികാരം

ജാനുവരി ആദ്യത്തെ ആഴ്ചയിലാരംഭിച്ച സോവിയറ്റ് റാക്രമണത്തെയാണ് ഇത് കാർമ്മിപ്പിച്ചു നൽകിയത്. ആദ്യം മാഷ്ൽ കോണീവിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഒന്നാം ഉക്രേനിയൻ പട്ടാളം പോളണ്ടിന്റെ തലസ്ഥാനത്തെ തെക്കുനിന്ന് ആക്രമിക്കാൻ തുടങ്ങിയതായി നാം കേട്ടു. അതൊരു വമ്പിച്ച യുദ്ധത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ഭാഗമായി ആരും കണക്കാക്കിയില്ല; മോസ്കോ റേഡിയോതന്നെ ആനിലയ്ക്കല്ല ഈ വാർത്ത ലോകത്തിനു നൽകിയത്.

പക്ഷേ, കാലവർഷാരംഭത്തെ കുറിച്ചു നന്നു ഇടവമാസത്തിലെ ആദ്യത്തെ ഇടിവെട്ടുകൾ കണ്ണുണിടുന്ന ഒരു മിന്നലോടുകൂടി ആകാശത്തിന്റെ കരറത്തുനിന്നു ചെറുതായി തുടങ്ങി ആകാശമാകെ പരക്കുകയും ഭൂമിയാകെ കലുക്കുകയും ചെയ്യുന്നപോലെ, സോവിയറ്റ് ശീതകാലാക്രമണം കിഴക്കൻ രംഗത്തു പടന്നുപിടിച്ചു. മാഷ്ൽ കോണീവ് തുടങ്ങി; അപ്പോഴേയ്ക്കു മതാ മാഷ്ൽ സൂക്കോവും അരങ്ങത്തുവരുന്നു; മാഷ്ൽ റൊക്കോസ്സോവ് സ്കിയും ജനറൽ ചെർണ്യോക്കോവ് സ്കിയും (ജർമ്മൻ മണ്ണിലേയ്ക്കു് ആദ്യമായി പ്രവേശിച്ച ചുരുപ്പുപട്ടാളത്തെ നയിച്ച ഏറ്റവും

ചെറുപ്പക്കാരനായ ആ പടനായകൻ പിന്നീടു പടക്കളത്തിൽ വീരമൃത്യുവടഞ്ഞു) വടക്കുഭാഗത്തും ജനറൽ പീട്രോവ് തെക്കേയറ്റത്തും പട നീക്കി. ബാൾട്ടിക് കടൽത്തീരമുതൽ ഹംഗേറിയൻതലസ്ഥാനമായ ബുദാപെസ്റ്റ് പട്ടണംവരെ, ഒരൊറ്റയണിയായിത്തന്നെയെന്നു പറയാം, ജർമ്മൻയുദ്ധമുന്നണിയെ പിന്നോക്കം ചുരുട്ടിക്കൊണ്ടു് ഇരമ്പിക്കയറി. ജർമ്മൻ പട്ടാളക്കോട്ടകൾ ഒന്നിന്നുശേഷമൊന്നായി ചുകപ്പുപട കൈവശപ്പെടുത്തി; ജർമ്മൻ പട്ടാളവിഭാഗങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി വളയപ്പെട്ടു, നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

ചുകപ്പുപടയുടെ ഈ വായുവേഗത്തിലുള്ള വിജയയാത്ര, പടിഞ്ഞാറൻരംഗത്തിൽ ഉഷ്ണരക്തയില്ലെങ്കിലും വ്യാപ്തിയിലൊട്ടും കുറയാത്ത ഒരു ആക്രമണത്തെ, ബൽജിയത്തിലെ കടൽത്തീരത്തൊട്ടു് സ്വീറ്റ്സർലാന്റുവരെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരാൻ ബ്രിട്ടീഷുമേരിക്കൻസൈന്യങ്ങൾക്ക് കഴിവുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. സഖ്യപട്ടാളങ്ങളുടെ ഒരു മരണക്കൂട്ടു് നാസിജർമ്മനിയുടെ ചുറ്റും കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും മുറുകിവരികയാണ്. ഇതിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടാനത് മോഹിക്കേണ്ട.

ഇതെങ്ങനെ സാധിച്ചു?

ചുകപ്പുപട്ടാളത്തിനു് അനന്യസാധ്യമായ ഈ അതുരക്രമം, യൂറോപ്പിന്റെയൊക്കെ ആയുധശക്തിയുടേയും ആൾശക്തിയുടേയും പിൻബലത്തോടുകൂടിയ നാസിപ്പട്ടാളത്തെ തോല്പിക്കുകയെന്ന ഈ ധീരക്രമം എങ്ങനെ സാധിച്ചു? സോവിയറ്റ് രാജ്യയിലെ ജനങ്ങളുടെയൊക്കെ

ധീരോദാത്തതയും ഭഗീരഥപ്രയത്നവുമാണ് ഈ വിജയങ്ങളുടെ പിന്നിലുള്ളത്.

ടാങ്കുകളും വിമാനങ്ങളും കവചിതവാഹനങ്ങളും യന്ത്രത്തോക്കുകളും ഉപയോഗിച്ചുള്ള ഇന്നത്തെ യുദ്ധത്തിൽ, ആളുകളുടെ എണ്ണവും വീര്യവുമെന്നപോലെതന്നെ പ്രധാനമാണ്, ആയുധങ്ങളുടേയും അവയുണ്ടാക്കാനുള്ള സാധനങ്ങളുടേയും തുകയും ഗുണവും. 1938-ൽ ജർമ്മനിക്ക് ഈ കാര്യത്തിൽ റഷ്യയെക്കാൾ മെച്ചമുണ്ടായിരുന്നു. പുറമേ, നാസികൾ കീഴടക്കിയ രാജ്യങ്ങളിലെ വിഭവങ്ങളെല്ലാം ജർമ്മനിയുടെ വശത്തിലായിവെക്കുകയും ചെയ്തു. അതുമല്ല, 1942 അവസാനമായപ്പോഴേക്കും, റഷ്യയുടെ വലിയൊരുഭാഗം നാസിപ്പട്ടാളം കയ്യേറിയതോടുകൂടി, 60 ശതമാനത്തോളം ഇരമ്പും ഉരുക്കും, 45 ശതമാനം ഗോതമ്പും, 40 ശതമാനം റെയിൽവെകളും റഷ്യയ്ക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടു. എന്തൊരു വമ്പിച്ച നഷ്ടം! റഷ്യയെ തോല്പിക്കാനിനി യാതൊരു വിഷമവുമില്ലെന്നു നാസിനേതാക്കന്മാർ വീണ്ടുപറഞ്ഞു; റഷ്യയ്ക്കീ നഷ്ടം നികത്താനാവില്ലെന്നു ലോകത്തിലെങ്ങുമുള്ള ദോഷൈകദൂഷകൾ ഭീഷ്മദർശനം ചെയ്തു. എങ്കിലും എത്രയും വേഗത്തിൽ റഷ്യ ഈ കോട്ടം തീർത്തു; 1943-ം 1944-ം ചുരുക്കപ്പടയുടെ വിജയത്തിന്റെ കൊല്ലങ്ങളായിത്തീർന്നു.

1. നാസികൾ കീഴടക്കുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ, പ്രധാനങ്ങളായ ആയുധനിർമ്മാണഫാക്ടറികളെയെല്ലാം സോവിയറ്റ്-റൂറുവമേർന്നു; ശത്രുവിമാനങ്ങൾക്കുപോലും എത്താൻവയാത്തത്ര ദൂരത്തേയ്ക്കു, മദ്ധ്യഏഷ്യയിലെ

യുദ്ധപൂർവ്വതനിരയുടെ താഴ്വാരത്തിലേയ്ക്കു മാറിയിരുന്നു. ലെനിൻഗ്രാഡിലെ സുരൂപിതമായ കിരോഫ്സാങ്കുനിർമ്മാണശാലയെ അപ്പടി കിഴക്കോട്ടു കയറ്റിയയയ്ക്കുകയും യുദ്ധപ്രദേശത്തു പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിലെ ടാങ്കുനിർമ്മാണം മുന്നിരട്ടിയായി.

മറ്റൊരുദാഹരണംകൂടി പറയാം: മോസ്കോവിൽ നിന്നു 1941 ഒക്ടോബറിൽ കാലാൾപ്പടയ്ക്കാവശ്യമായ ആയുധസാമഗ്രികളുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു ഫാക്ടറി യുദ്ധസിലെയ്ക്കു മാറി. 11 ദിവസംകൊണ്ട് അതു യുദ്ധസിലെത്തി; ഡിസമ്പറാവുമ്പോഴേയ്ക്കും അത് ആയുധങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാൻ തുടങ്ങി; 1942 ഫെബ്രുവരിയിൽ അതിന്റെ ഉല്പാദനം യുദ്ധത്തിനു മുൻപത്തെ നിലവാരമെത്തി. 1942 ജൂൺമാസത്തിൽ യുദ്ധത്തിനു മുൻപത്തേക്കാൾ കനരയിരട്ടി സാധനങ്ങൾ അത് ഉല്പാദിച്ചിട്ടു.

2. യുദ്ധസ്പർവ്വതപ്രാന്തങ്ങളിൽ എത്രയോ പുതിയ യന്ത്രശാലകളുയർന്നുവന്നു. നമ്മുടെ പൗരാണികകാവ്യകാരന്മാർ 'സമസ്തകല്പപ്രാണനിധി'യെന്നു പാടിപ്പുകഴിയിട്ടുള്ള ആ പർവ്വത (സുമേരു)ത്തിന്റെ അന്തർഗ്ഗതം ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന വിഭവസമൃദ്ധിയാകെ സോവിയറ്റ് ശാസ്ത്രകാരന്മാരുടേയും സോവിയറ്റ് എൻജിനീയർമാരുടേയും കയ്യിൽ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഈ ദേവാസുരയുദ്ധത്തിൽ ഫാഷിസ്റ്റ്കാട്ടാളന്മാരെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്ന ചുരുപ്പുപടയ്ക്ക് ആയുധസജ്ജീകരണം നൽകാൻ ഉപകരിയ്ക്കപ്പെട്ടു. എത്ര വേഗത്തിലാണിതു നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടതെന്നതിന്നു് ഒരു ഉദാഹരണംമാത്രം ഇവിടെ എടുത്തുകാണിക്കാം:

“യൂറൽസിൽ ഒരു പുതിയ പട്ടുകുറൻഫാക്ടറിയുടേയും തൊഴിലാളികളുടെ നിവാസസ്ഥാനത്തിന്റെയും നിർമ്മാണം പൂർത്തിയായിക്കൊണ്ടുവരുന്നു. സാധാരണകാലത്ത് എത്രയോ കൊല്ലങ്ങൾകൊണ്ടുമാത്രം ചെയ്തുതീക്കാവുന്ന ഒരു ജോലിയാണിത്. എന്നാൽ കുറച്ചുമാസങ്ങൾ കൊണ്ട് അതു പൂർത്തിയായി. 27 ദിവസങ്ങൾക്കകം 15,000 ചതുരശ്രവാറ വരുന്ന ഒരു വക്ഷാപ്പം, 11 ദിവസംകൊണ്ട് 11 ആവിയരച്ചുറികകൾ സ്ഥാപിക്കാനുള്ള അടിത്തറയും പണിചെയ്യപ്പെട്ടു.”

3. ഇതിനെല്ലാംപുറമെ, തൊഴിലാളികളുടെ ഉത്സാഹവും ത്യാഗസന്നദ്ധതയുമുണ്ട്. അവർ രാവു പകലും ജോലിചെയ്ത് ഉൽപാദനം വർദ്ധിപ്പിച്ചു; കൂടുതൽ വേഗത്തിൽ സാധനങ്ങളുൽപ്പാദിപ്പിക്കാനുള്ള സ്കൂളുകൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിൽ കാരോ തൊഴിലാളിയും ബലശ്രദ്ധനായി പ്രവർത്തിച്ചു. 1941 ജൂലായിക്കും 1944 ജൂലായിക്കുമിടയ്ക്കു വിമാനനിർമ്മാണവ്യവസായത്തിൽ കാരോ തൊഴിലാളിയുടേയും ശരാശരി ഉല്പാദനം 42.7% വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് പറയുന്നത്. 1942-ലെ രണ്ടാമത്തെ ആറ്റുമാസങ്ങളിൽ ഉൽപാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള 24,000 പുതിയ സ്കൂളുകളും അഭിപ്രായങ്ങളും വെടിമരുന്നുതൊഴിലാളികൾ നിർദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടായെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇതിൽ 8000 നിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു; അതിന്റെ ഫലമായി 4,800 ടൺ ഇരുമ്പും ഉരുക്കും കുറച്ചു ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവന്നുള്ളു.

പുരുക്കത്തിൽ, പഴയ ഫാക്ടറികളെ സ്വലം മാറ്റി

യുദ്ധപുതിയ ഫാക്ടറികൾ പണിചെയ്തും തൊഴിലാളികൾ അങ്ങേയറ്റം പ്രവൃത്തിയെടുത്തും ചുരുപ്പു പട്ടാളം മൂന്നുകൊല്ലംകൊണ്ടു നാസിപ്പട്ടാളത്തെ ആയുധസാമഗ്രികളുടെ കാര്യത്തിൽ എണ്ണത്തിലും ഗുണത്തിലും തോല്പിച്ചു. 1943 ജൂൺവരെയും സോവിയറ്റ് രാജ്യത്തു യുദ്ധത്തിൽ 35,000 തോക്കുകളും 30,000 ടാങ്കുകളും 23,000 വിമാനങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ നഷ്ടം നികത്താൻ ബ്രിട്ടനും അമേരിക്കയും 1944 ആരംഭംവരെ ഏകദേശം 10,000 വിമാനങ്ങളും 6,000 ടാങ്കുകളും കൊടുക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ബാക്കിയെല്ലാം സോവിയറ്റ് വ്യവസായംതന്നെയാണ് നിർമ്മിച്ചത്. തൽഫലമായി, 1944 നവമ്പർ വിപ്ലവദിനത്തിൽ മാഷ്ൽ സ്റ്റാലിൻ സാഭിമാനം പറയാൻ സാധിച്ചു: “ചുരുപ്പുപട്ടാളത്തിന്നു ജർമ്മൻസൈന്യങ്ങളേക്കാൾ കൂടുതൽ ടാങ്കുകളും തോക്കുകളും വിമാനങ്ങളും ഇന്നുണ്ട്.”

ആയോധനമുറകളിൽ അദൃശ്യതീയം

ആയുധങ്ങളുടെ കാര്യമിങ്ങനെയാണ്. ചുരുപ്പുപട്ടാളങ്ങളുടെ ആയോധനമുറകളോ? അതിലും അതിനോടു കീഴ് നില്ക്കാൻ ഇന്നു ലോകത്തിൽ മറ്റൊരു സൈന്യവും സൈന്യനായകതപ്രമില്ല. ‘മിന്നൽയുദ്ധ’മെന്നറിയപ്പെടുന്ന നാസിയുദ്ധതന്ത്രത്തെ ചുരുപ്പുപട്ടാളം നിഷ്ഠലമാക്കിക്കളഞ്ഞു; രാജ്യയിലതിന്റെ മിന്നലെല്ലാം നശിച്ചു. വളഞ്ഞിട്ടു നശിപ്പിക്കുകയെന്ന നാസിയുദ്ധതന്ത്രത്തിന്നു ചുരുപ്പുപട്ടാളത്തെ കടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പട്ടണങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളും അനേകലക്ഷം ചതുരശ്രനാഴിക രാജ്യവും

ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാണെങ്കിലും, നാസികളുടെ കടുക്കിൽ പ്പെട്ടാതെ ചുകപ്പുസൈന്യം പിൻവാങ്ങി; കഴിയുന്നത്ര ആയുധസാമഗ്രികളെ ശത്രുവിന്റെ കയ്യിൽപ്പെട്ടാതെ രക്ഷിച്ചു; വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളെല്ലാം പൊളിച്ചുമാറ്റി; മാറാൻ കഴിയാത്ത ചയെ നശിപ്പിച്ചു. കടുവിൽ ശത്രുവിന്റെ ശക്തി ഏറ്റവും കുറഞ്ഞുവെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, ശത്രുവിനെ തോല്പിക്കാനുള്ള ശക്തി തങ്ങൾക്കു കിട്ടിയപ്പോൾ, തിരിഞ്ഞാക്രമണം തുടങ്ങി. ചുകപ്പുപട്ടാളത്തിന്റെ വലയങ്ങളിൽനിന്നു നാസികൾക്കു രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡിലാണ് ആ മരുതന്ത്രം ആദ്യം പ്രയോഗിച്ചത്. അതു തികച്ചും ഫലപ്പെട്ടു. വോൾഗാനദീതീരത്തുനിന്നു തുടങ്ങി ഇപ്പോൾ കാഡർ നദീതീരംവരെ അനേകായിരം സ്ഥലങ്ങളിൽ നാസിപ്പട്ടാളത്തിന്നു സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡിലെ അനുഭവമുണ്ടായി.

ചുകപ്പുപടയുടെ സർവ്വസൈന്യാധിപനായ മാഷ്ൽ സ്റ്റാലിൻ 1918-ൽ ചുകപ്പുപട്ടാളത്തിന്റെ ജനയിതാക്കളിലൊരാളാണ്. അന്ന് പതിനാലു സാമ്രാജ്യശക്തികൾ പതിനൊന്നു മുന്നണികളിലായി സദ്യോജാതമായ സോവിയറ്റ് ശിശുവിനെ കഴുത്തു ഞെക്കിക്കൊല്ലാൻ ആ രാജ്യത്തിന്റെ നേരെ യുദ്ധം തുടങ്ങിയപ്പോൾ, സാധാരണതൊഴിലാളികളിൽനിന്നും കൃഷിക്കാരിൽനിന്നും ഒരു പട്ടാളത്തെ രൂപീകരിക്കുകയും ആ ആക്രമണങ്ങളെയെല്ലാം എതിർത്തു തോല്പിക്കുകയും ചെയ്ത മാഷ്ൽ സ്റ്റാലിന്റെ നേതൃത്വത്തിലായിരുന്നു.

1942 മുതൽ ചുകപ്പുപടയുടെ മീഫ്-കാഫ്-സ്റ്റാഫായ മാഷ്ൽ വാസ്സിലേവ്സ്കി സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡ് യുദ്ധം

ത്തിനുശേഷം, ചുരുപ്പുപടയെ സമൂലം പുനസ്സംഘടിപ്പിച്ചു. അതുവരെ യുദ്ധമുന്നണിയെ മൂന്നായി തിരിച്ചു കാരോന്നിന്റേറയും ഭാരം കാരോ സേനാനായകനെ ഏല്പിക്കുകയായിരുന്നു ചെയ്തിരുന്നത്. രണ്ടായിരം നാഴിക നീളമുള്ള ഒരു മുന്നണിയിലാകെ യുദ്ധം നടത്താൻ ഇത്തരത്തിൽ സാധ്യമല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടു. ചുരുപ്പുപട്ടാളത്തെ പന്ത്രണ്ടു സേനകളായി വിഭജിച്ചു. കാരോ സേനയ്ക്കും പ്രത്യേകം നായകന്മാരേയും ആയുധസാമഗ്രികളേയും ജനറൽ സ്റ്റാഫിനേയും കൊടുത്തു. ഈ പന്ത്രണ്ടുസേനകളാണ് നാസിപ്പട്ടാളത്തെ സോവിയറ്റ് രാജ്യത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കിയത്; ഇതിൽ ഏഴുപട്ടാളങ്ങളിനു ജർമ്മനിയിലേയ്ക്കുള്ള ആക്രമണത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നുണ്ട്. ഇവയുടെയെല്ലാം നായകന്മാർക്കിന്നു മാഷ്ൽ എന്ന പട്ടാളപരമാധ്യക്ഷനും ഉയർന്ന സ്ഥാനം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ചുരുപ്പുപടയുടെ ഉപസൈന്യനായകനായ മാഷ്ൽ സൂക്കോവ് ബർലിനിലേയ്ക്കു നേരിട്ടുള്ള ആക്രമണത്തെ നയിക്കുന്നു. 1939-ൽ മഞ്ചൂറിയയിൽ ജപ്പാനീസ് ആരാംപട്ടാളത്തെ തോല്പിച്ചോടി ചുരുട്ടം, 1943-ൽ സ്റ്റാലിൻ-ഗ്രാഡിൽ ജർമ്മൻ ആരാംപട്ടാളത്തെ നശിപ്പിച്ച മഹനീയയുദ്ധത്തിന്റെ നേതൃത്വം വഹിച്ചതും ഈ 49 വയസ്സുമാത്രം പ്രായംചെന്ന സേനാനായകനാണ്.

പടക്കളത്തിലെ സ്വാനഭവങ്ങളിൽനിന്നു പഴക്കവും തഴക്കവും നേടിയ ഈ ആയോധനാചാര്യന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ചുരുപ്പുപട്ടാളത്തിന് എന്തു വീരപരാക്രമങ്ങൾതന്നെ ചെയ്യാൻ സാധിക്കയില്ല!

സംസ്കാരത്തിൽ വളരുന്നവർ

മരൊരുത്തരത്തിലും ചുകപ്പുപട അന്യാദൃശമാകുന്നു. ഇത്രയധികം സംസ്കാരസമ്പന്നരായ പടയാളികൾ മരൊരുതര സൈന്യത്തിലുമില്ല; പടക്കളത്തിലെ പീരങ്കിപ്പുകയുടെ നടുക്കും അവർ അവരുടെ സംസ്കാരപരമായ ജീവിതം തുടർന്നുപോകുന്നു.

മാസംതോറും 20 ലക്ഷത്തിനും 25 ലക്ഷത്തിനുമിടയിൽ പുസ്തകങ്ങൾ പടക്കളത്തിലേയ്ക്കു മോസ്കോവിൽനിന്നയയ്ക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. എല്ലാവിഷയങ്ങളെസ്സംബന്ധിച്ചുള്ള പുസ്തകങ്ങളും അവർക്കിഷ്ടമാണ്. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം ടോറന്റോയിയുടെ ഇതിഹാസതുല്യമായ, 'യുദ്ധവും സമാധാനവും' എന്ന മഹാഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മൂന്നു പതിപ്പുകൾ ഒരു ലക്ഷം കോപ്പി വീതം അടിച്ചിറക്കുകയുണ്ടായി. വിദേശശത്രുവിനെതിരായി സഹായം മാത്രമല്ല സുധീരം കാത്തുരക്ഷിക്കുന്ന റഷ്യൻ പടയാളിയുടെ ആ വീരകഥ ചുകപ്പുപടയാളികൾക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടതാണ്.

ടോറന്റോയ്ക്ക്, പുഷ്കിൻ, ട്ലൂനീവ്, ഗൊഗോൾ, ഗോക്കി, ഡോസ്തോയ്വിസ്കി മുതലായ പഴയ റഷ്യൻസാഹിത്യകാരന്മാരുടേയും ഇന്നു ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ള റഷ്യൻഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടേയും പുസ്തകങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല; യുഗോ, ബാൽസാക്ക്, ഡിക്കൻസ്, ബാർബ്ബസ്സ്, ഷെക്സ്പിയർ, ബണ്ണാഡ്ഷാ മുതലായ വിദേശസാഹിത്യനായകന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും റഷ്യൻപട്ടാളക്കാരുടെയിടയിൽ വലിയ ആവശ്യമാണ്.

അന്നാകാരുവയേവ എന്ന ഒരു റഷ്യൻ എഴുത്തുകാരി തനിക്ക് ചുക്പ്പുപട്ടാളക്കാരിൽനിന്ന് ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു കിട്ടാറുള്ള കത്തുകളെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ട്. അവയിലൊന്നിൽ ഒരു റഷ്യൻസാങ്കപടയാളി എഴുതിയിരിക്കുകയാണ്:

“ആ ദിവസം സരസ്വതീദേവിതന്നെ ചുക്പ്പുപടയിലെ പട്ടാളക്കാരും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമായങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ അവതരിച്ചിരിക്കുന്നതായി ഞങ്ങൾക്കു തോന്നി. യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനിടയ്ക്കുള്ള നാതിദീഗ്ദ്ധങ്ങളായ വിശ്രമവേളകളിൽ ഒരു നല്ല പുസ്തകം വായിക്കാൻ സാധിച്ചാൽ എന്തൊരു രസമാണെന്നോ? അടുത്തൊരു ദിവസം പട്ടാളലൈബ്രറിയിൽനിന്നു ഞങ്ങൾക്കു കറെ പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ കിട്ടി—പുഷ്കിൻകവിതകളുടെ ഒരു സമാഹാരം, ലിയോ ടോൾസ്റ്റോയിയുടെ ‘സെബാസ്റ്റോപോൾ’, ടിഖ്നോവിന്റെ കവിതകൾ, ചെഖോവിന്റെ ചെറുകഥകളുടെ പല ചെറുസമാഹാരങ്ങളും. നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും വേണ്ടതില്ല, അന്നു ഞങ്ങൾക്കു വാസ്തവത്തിലൊരു കഴിവുദിവസമായിരുന്നു....ഞങ്ങൾക്കേറെയും ഇഷ്ടപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ ഞങ്ങൾ കൂട്ടുകാർക്കു ഉറക്കെ വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. പുസ്തകങ്ങൾ എത്രയോ ആളുകൾ കൈമാറി. അതൊരു പുളകംകൊള്ളിച്ച അനുഭവമായിരുന്നു.”

ജീവിതത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ

ഈ കത്തു് ഉദ്ധരിച്ചതിനുശേഷം, ആ സോവിയറ്റ് റഷ്യൻകാരി പറയുന്നു:

“ചുക്ചുപടയെസ്സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം നാസി കൊലയാളികൾ കാണാതിരുന്ന ഒന്നാണിത്. ചുക്ചുപട്ടാളക്കാർ പഠിച്ചുള്ളവരാണ്; ചിന്തിക്കുന്നവരാണ്; ലെനിനും സ്റ്റാലിനും, ബൈറനും ലോങ്ങ്ഫെല്ലോവും, ഗോക്കിയും എഴുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുന്നവരാണ്. അവരാണിന്നു പടിഞ്ഞാട്ടു പാഞ്ഞുകയറുന്നത്; നാസികളുപമണ്ഡുകങ്ങളുടെ കരിമ്പട്ടാളത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നത്.”

ഈ സംസ്കാരപ്രതിപത്തി ചുക്ചുപട്ടാളക്കാരുടെ അത്യാധമമായ ജീവിതസ്റ്റേഹത്തിൽനിന്നു വെട്ടുത്തതാണ്. അവർ ഹിംസയ്ക്കുവേണ്ടി ഹിംസയ്ക്കൊരുങ്ങിയവരല്ല. നാസികൾ ആക്രമിക്കുന്നതുവരെ, അവർ ഫാക്ടറുകളിലും പാടങ്ങളിലും സുഖമായി വേലചെയ്തു ജീവിതം കഴിച്ചിരുന്നവരാണ്. തങ്ങളുടെ വീട്ടുകാരെയും വീടുകളേയും, ഫാക്ടറുകളേയും പാടങ്ങളേയും ചുട്ടുഭസ്മമാക്കാൻ നാസികളൊരുങ്ങിയപ്പോഴാണ് അവർ ആയുധമെടുത്തത്; ജീവിതത്തോടുള്ള പ്രേമമാണ് അവരെ അതിന്നു പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

ചുക്ചുപട്ടാളക്കാർ സംസ്കാരകേന്ദ്രങ്ങളെ തീവെച്ചു നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല; കുട്ടികളേയും സ്ത്രീകളേയും കന്തത്തിന്മേൽക്കോത്തുകൊല്ലുന്നത് ഒരു വിനോദമാക്കിയിട്ടില്ല; ചെന്നൈത്തൊല്ലാം കമ്പിക്കാലുകളെ തുക്കമരമാക്കിയിട്ടില്ല. ഹ്രാൻസിലും പോളണ്ടിലും റഷ്യയിലും എത്രയോ ‘അറക്കില്ല’ങ്ങൾ പണികഴിച്ചു നിരപരാധികളായ ലക്ഷോപലക്ഷം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ ജീവനോടെ ഭസ്മീകരിച്ചിട്ടില്ല.

ഇതെല്ലാം ചെയ്യുന്ന ഫാഷിസ്റ്റ് റൂക്കോലയാളികളെ ലോകത്തിലെത്തും കാട്ടാൻ അഴിച്ചുവിട്ടിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം, സുഖിതവും സ്വതന്ത്രവും സമാധാനപൂർണ്ണവുമായ ജീവിതം സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ചുക്പ്പുപട്ടാളക്കാർ യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങിയത്; മരണത്തെ പൂജിക്കുന്ന നാസികളോടു ദയയില്ലാത്തവരായത്. ജീവിതത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു മരണത്തോടു ദയവയ്യ.

ഫാഷിസത്തിനെതിരായ യുദ്ധത്തിൽ ചുക്പ്പുപട്ടാളക്കാരുടെ തോക്കുപോലെതന്നെ, നിശിതമായ ഒരു തൂലികയുപയോഗിച്ച് ലോകപ്രസിദ്ധി നേടിയുള്ള സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരനായ ഇല്ല്യ എഫ്. ബുക്സ് ചുക്പ്പുപട്ടാളം ജർമ്മനിലേയ്ക്കു കടന്നയടനെ പറയുകയുണ്ടായി:

“ഞാൻ വീണ്ടും പറയുന്നു, പകുതിപ്പട്ടാണല്ല, നീതിപാലിക്കാനാണ് ഞങ്ങൾ വരുന്നത്. ജർമ്മൻ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഞങ്ങൾ ഉപദ്രവിക്കയില്ല. ഞങ്ങൾ കുഞ്ഞുങ്ങളെ കൊല്ലുന്നവരല്ല. പക്ഷേ, ആർ കുഞ്ഞുങ്ങളെ കൊന്നുവോ, ആരതിന്നു പിരിമുറുക്കിയോ, കുറ്റം ചെയ്തവോ, അതു നടപ്പിൽവരുത്തിയോ അവർക്കു രക്ഷയില്ല. ശിക്ഷയിൽനിന്നവർക്കു രക്ഷയില്ല.”

ഇതാണ് ചുക്പ്പുപട്ടാളം: ആയുധങ്ങളുടേയും ആയോധനമുറകളുടേയും സൈന്യനായകന്മാരുടേയും കാര്യത്തിൽ ലോകത്തിലൊന്നാമത്തെ പട്ടാളം; സംസ്കാരത്തിന്റെ പട്ടാളം, ജീവിതത്തിന്റെ പട്ടാളം, ജനങ്ങളുടെ പട്ടാളം, നീതിയുടെ പട്ടാളം. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടിയു

ള്ള പോരാട്ടത്തിൽ ഇന്ന് അതു ലോകജനതയുടെ മുന്നിൽ നടക്കുന്നു. നാളെ സമാധാനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ളപോരാട്ടത്തിലും അതു ലോകജനതയെ നയിക്കും.

1120 കുമാരം.

അവസാനാഖ്യായം.

“ബർലിൻനഗരം ഇന്നു മരണയാതനകളിലാണ്. കൈബോംബുകൾക്കുടേയും ബോംബുകൾക്കുടേയും ഇടിഞ്ഞു പൊളിഞ്ഞുവീഴുന്ന കെട്ടിടങ്ങളുടേയും അലച്ചുകൊണ്ട് മുഴങ്ങുന്നതും കത്തിയെരിയുന്നതുമായ തെരുവീഥികളുടെ വൈതരണിയിലൂടെ ചുക്ചുപട്ടാളത്തിലെ മുന്നണിവിഭാഗങ്ങൾ ജർമ്മൻതലസ്ഥാനത്തിന്റെ നെഞ്ചിലേയ്ക്കു പാഞ്ഞുകയറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

“മരണനോവിലകപ്പെട്ട ബർലിൻപട്ടണമിന്നു ഭയാനകമായ ഒരു ചിത്രമാണ്. ആ വന്ദിച്ച പട്ടണം യന്ത്രത്തോക്കുകളുടെ വെടിയുണ്ടകളോടു തവിടുപൊടിയായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പട്ടണത്തിനാകെ തീപ്പിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജർമ്മൻതലസ്ഥാനനഗരത്തിലെ വീതിയേറിയ വീഥികളിൽ ജർമ്മൻകാക്കു പീരങ്കികളും യന്ത്രത്തോക്കുകളും സ്ഥാപിച്ചു എതിർക്കാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ട്. അതേസമയത്തുതന്നെ വിശാലമായ തെരുവുകൾ ചുക്ചുടാക്കുകൾക്കു കൂടുതൽ സഹായവും നൽകുന്നതുകൊണ്ട് ഈ ആനുകൂല്യം നാമമാത്രമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇരുവശത്തുമുള്ള കെട്ടിടങ്ങളുടെ മേൽത്തട്ടിൽനിന്നെറിയുന്ന കൈബോംബുക

ളം വെടിമരുന്നുകുപ്പികളും തട്ടാതെ തെരുവുകളുടെ മദ്ധ്യത്തിലൂടെ മുന്നോട്ടു പോകാൻ റഷ്യൻസാങ്കേതികസാധിക്കുന്നു.

“റഷ്യൻപട്ടാളത്തിന്റെ ആക്രമണത്തിനെതിരായുള്ള ജർമ്മൻചെറുത്തുനില്പിന്റെ ശക്തി ഉച്ചകോടിയിലെത്തുന്നതോടൊപ്പം ബർലിൻനഗരം കാരോ തെരുവായി കീഴടങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ജർമ്മൻസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഈ യുദ്ധത്തിൽ ഇരകൂട്ടരും കയ്യറകുഴിരിച്ചിരിക്കുന്നു.

“ജർമ്മൻകാർ പഠിച്ച പണി പതിനെട്ടും നോക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ തങ്ങളുടെ മാറ്റത്തിലുള്ള എല്ലാ തടസ്സങ്ങളേയും തട്ടിത്തകക്കാൻമുള്ള ചുങ്കപ്പുപട്ടാളത്തിന്റെ നിശ്ചയം അതുകൊണ്ട് കൂടുതൽ ദൃഢമായിത്തീരുന്നതേയുള്ളൂ.

“തലസ്ഥാനനഗരത്തിലെ സമരമുഖങ്ങളിൽ റഷ്യൻകൊസ്സാക്കുപട്ടാളക്കാർ തങ്ങളുടെ കുതിരകളിന്മേൽ നിന്നിറങ്ങി ജർമ്മൻകാരോടു മല്ലയുദ്ധത്തിലേറപ്പാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടേ കൊസ്സാക്കുകാർ തങ്ങളുടെ കുതിരകളെ വെടിയുകയുള്ളൂ; പക്ഷേ മറ്റു ചുങ്കപ്പുപട്ടാളക്കാരെപ്പോലെ ബർലിനുവേണ്ടിയുള്ള അവസാനയുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ ഇവരും അത്യുത്സുകരാണ്.....

“ഇതുവരേയും ജർമ്മൻതലസ്ഥാനം കറോരമായി ചെറുത്തുനില്ക്കുന്നുണ്ട്. അതിനു പ്രധാനകാരണം സപജീവനെയെ ബലികഴിക്കാൻ തയ്യാറുള്ള ചെറുപ്പക്കാരായ നാസികളാണ്. എങ്കിലും മണിക്കൂറിലനേകം കെട്ടിടങ്ങളുടെ

തോതിലാണ് നഗരം തകരുന്നത്. കാരോ കെട്ടിടം തകരുന്നോയും അതിലുള്ള നാസികളാകെ നാശമടയുന്നുണ്ട്.”

ചുരുപ്പുപട്ടാളം ബർലിൻനഗരത്തിന്റെ നേർക്കുള്ള ഒടുക്കത്തെ ആക്രമണം ആരംഭിച്ചിട്ട് ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, നഗരത്തിനകത്തേയ്ക്ക് റഷ്യൻസേനകൾ പ്രവേശിച്ചതോടുകൂടി അവിടുത്തെ സ്ഥിതിയെ വിവരിക്കുന്ന ദിനപത്രറിപ്പോർട്ടുകളിൽ ചിലതാണ് മേലുദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ബർലിന്റെ അധഃപതനത്തിനു പിറകിൽ

ബർലിൻനഗരം, ജർമ്മനിയുടെ മാത്രമല്ല യൂറോപ്പിന്റെ മുഴുവനും തലസ്ഥാനമാണെന്ന് പേരുകേട്ട ഈ പൗരാണികപട്ടണം, ഇന്നനുഭവിക്കുന്ന മർദ്ദഭേദകമായ മരണയാതനയിൽ സഹാനുഭൂതിയേക്കാളധികം സംതൃപ്തിയാണ് പ്രകടിതമായിക്കൊണ്ടിരുന്നത്.

യൂറോപ്പിലെ എല്ലാ തലസ്ഥാനനഗരങ്ങൾക്കും ഇത്തരത്തിലോ ഇതിലധികമോ തീവ്രയാതന കഴിഞ്ഞ ആറുകൊല്ലത്തിനിടയ്ക്ക് അനുഭവിയ്ക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്, ബർലിനാണതിനു കാരണം. 1938ൽ വാർസാ; 1940ൽ പാരീസ്; 1941-ൽ യൂറോപ്പിലെ ചെറുരാജ്യങ്ങളുടെയെല്ലാം തലസ്ഥാനങ്ങൾ—ബൽഗ്രേഡ്, ബുഖാരസ്റ്റ്, പ്രേഗ്, വിൽന, കോണാസ്റ്റ്, റിഗ; 1942-43-ൽ ലെനിൻഗ്രാഡ്, മിൻസ്ക്, കീവ്, കാർഖോവ്, ഓഡീസ, സെബാസ്റ്റോപോൾ, റോസ്റ്റോവ്, സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡ്—ഈ പട്ടണങ്ങളിലെല്ലാം ജർമ്മനിയുടെ പീരങ്കികളും ടാങ്കുകളും ചോർവിമാനങ്ങളും പടയാളികളും കൊള്ളിവെച്ചും കൊ

ജലമെഴുതും കൊലപ്പെടുത്തിയും നാടും വീടും നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ലേ? ഈ പട്ടണങ്ങൾക്കെല്ലാം നാസിജർമ്മനിയുടെ ആധിപത്യത്തിൻകീഴിൽ ഭൂശ്ലാസനവാഴ്ചയല്ലേ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ളത്?

കാരോന്നോരോന്നായി ഈ തലസ്ഥാനങ്ങളെയെല്ലാം മോചിപ്പിച്ചതിനുശേഷമാണ് കിഴക്കുനിന്ന ചുകപ്പുപട്ടാളവും പടിഞ്ഞാറുനിന്ന സഖ്യപട്ടാളങ്ങളും ഇന്നുജർമ്മനിക്കകത്തെത്തിട്ടുള്ളത്. അവർക്കു ദയ കാണിക്കാൻ വയ്യ. അത്തരം കാഴ്ചകളാണ്, കെടുതികളാണ് യൂറോപ്പിലെ ഈ കാരോ സംസ്ഥാനത്തിലും അവർ നേരിടുകണ്ടിട്ടുള്ളത്. അതവരുടെ കണ്ണിൽ തീച്ചൊരി പാരിച്ചിട്ടുണ്ട്; ഉന്നംപിഴയ്ക്കാത്ത കരുത്തു് അവരുടെ കൈകൾക്കു നല്കിയിട്ടുണ്ട്. നാമതിന്റെ ഫലം ബർലിൻ നഗരത്തിലെ യുദ്ധത്തിൽ കാണുന്നു.

വളഞ്ഞിടുന്ന തന്ത്രത്തിന്റെ വിജയം

ചുകപ്പുപട്ടാളത്തിന്റെ ഈ അവസാനാക്രമണം ഏപ്രിൽ 17-ാംനൂ-യാണ് തുടങ്ങിയത്. 70 നാഴിക വീതിയിലുള്ള ഒരു മുന്നണിയിൽ വടക്ക് മാഷ്ൽ റൊക്കോസ്സോവ്സ്കിയും മദ്ധ്യത്തിൽ മാഷ്ൽ സൂക്കോവും തെക്കേയറ്റത്തു് മാഷ്ൽ കോണീവും ബർലിന്റെ നേരെ പടനീക്കി. ബർലിനിലേയ്ക്കുത്താനുള്ള ഒടുക്കത്തെ തടസ്ഥമായിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ക്രാഡർനദിയും നീസ്മനദിയും അവർ തെക്കുനിന്നും വടക്കുനിന്നും കടന്നു.

മാഷ്ൽ റൊക്കോസ്സോവ്സ്കി നേരിട്ടു ബർലിനെ ആക്രമിക്കയല്ല ചെയ്തത്; ബർലിനെ വലയം ചെയ്യാനു

ജ്ജ ഉദ്ദേശത്തോടെ നഗരത്തിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തു
പടിഞ്ഞാട്ടു നീങ്ങി. മാഷൽ കോണീവിന്റെ പട്ടാളങ്ങ
ളിലൊരു ഭാഗം ബർലിനെ ലക്ഷ്യമാക്കിയും മറെറാനു
തെക്കുഭാഗത്തു പടിഞ്ഞാട്ടും കയറി.

യുദ്ധം തുടങ്ങിയിട്ട് ഇപ്പോൾ രണ്ടാഴ്ചയേ ആയിട്ടു
ജ്ജ. ഇതിന്നിടയ്ക്ക് എന്തെല്ലാം സംഭവിച്ചു എന്ന് നോ
ക്കുക: ഏപ്രിൽ 23-ാംനു ആക്രമണം തുടങ്ങിയിട്ടു ഒരാഴ്ച
കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മാർഷൽ സ്റ്റാലിന്റെ രണ്ടു പട്ടാളക്കല്പ
നകൾ പുറത്തു വന്നു. ഒന്ന്, മാർഷൽ സൂക്കോവിനുള്ള
തായിരുന്നു: അതിൽ ഒന്നാം വൈറ്റ് റഷ്യൻ രംഗത്തിലെ
പട്ടാളങ്ങൾ കാഡർനടീതീരത്തുള്ള ഹ്രാൻകഫർട്ട് പട്ട
ണം പിടിച്ചു ബർലിനിലേയ്ക്കു നേരിട്ടു യാത്ര തുടർത്താ
യും പട്ടണത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നതായും പറഞ്ഞിരി
ക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തേത് മാർഷൽ കോണീവിനുള്ളതാണ്:
കോണീവിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഒന്നാം ഉക്രേനിയൻ
മുന്നണിപ്പട്ടാളങ്ങൾ ഒരാഴ്ചയ്ക്കകം 95 നാഴിക പിന്നിട്ടു
കോട്ടബസ്സ് എന്ന നഗരം പിടിച്ചു എൽബ് നദീതീര
ത്തെത്തുകയും തെക്കുഭാഗത്തു ബർലിൻ നഗരത്തിലേയ്ക്കു
കടക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞു. ഏപ്രിൽ 25-ാംനു സ്റ്റാ
ലിന്റെ പുതിയൊരു പട്ടാളക്കല്പന; മാഷൽമാരായ സൂ
ക്കോവിനും കോണീവിനും കൂടിയുള്ളതാണത്. അതിൽ
പറയുന്നു: “ഒന്നാം വൈറ്റ് റഷ്യൻ മുന്നണിയിലെ പട്ടാ
ളങ്ങൾ ബർലിനിൽനിന്നു പടിഞ്ഞാറോട്ടു പോകുന്ന എ
ല്ലാ റോഡുകളും മുറിക്കുകയും വോറ്സ് ഡാമിനു വടക്കു

പടിഞ്ഞാറുവെച്ച് ഒന്നാം ഉക്രേനിയൻമുന്നണിയിലെ പട്ടാളങ്ങളുമായി കൂടിച്ചേരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.”

ബർലിൻപട്ടണത്തെ തികച്ചും ചുക്പ്പുപട്ടാളം വളഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ബർലിനെ രക്ഷിക്കാമെന്ന വ്യാമോഹത്തിന്മേൽ അവിടെ തടിച്ചുകൂടീട്ടുള്ള ഭ്രാന്തുപിടിച്ച നാസിചെറുപ്പക്കാർക്കും അവരുടെ നേതാക്കന്മാർക്കും ഈ ഇരുമ്പുവലയത്തിൽറ്റിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ വയ്യ. ഈ വലയം അവരുടെ മേൽ ക്രമേണ ക്രമേണ മുറുകിവന്ന് അവരെ അവസാനനാശത്തിലേയ്ക്കോ കീഴടങ്ങുന്നതിലേയ്ക്കോ എത്തിക്കുന്നതിന് എത്ര ദിവസം വേണ്ടിവരുമെന്നത് ഒരു പ്രശ്നമല്ല; അവരെ വളഞ്ഞുകഴിഞ്ഞുവെന്നതാണ് കാര്യം. സഖ്യപട്ടാളങ്ങൾ കൈകോർക്കുന്നു

ബർലിൻപട്ടണം വളഞ്ഞുകഴിഞ്ഞുവെന്നതുമാത്രമല്ല, ഏപ്രിൽ അവസാനത്തെ ആഴ്ചയിൽ യൂറോപ്യൻ യുദ്ധമുന്നണിയിലുണ്ടായിട്ടുള്ള ഏറ്റവും പ്രധാനമായ സംഭവവികാസം; തെക്കുകിഴക്കൻ ജർമ്മനിയിൽ ചെക്കോസ്ലോവാക്യയുടെ അതിർത്തിയിൽചെച്ച് അമേരിക്കൻ സൈന്യവും റഷ്യൻസൈന്യവും കൈകോർത്തുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. മോസ്കോനഗരം ഈ സംഭവത്തെ ആഘോഷിക്കാനായി 324 ആചാരവെടി പൊട്ടിക്കുകയുണ്ടായി. സ്റ്റാലിനും ചർച്ചിലും പ്രസിഡണ്ട് ട്രൂമാനും പരസ്പരം ആശംസാസന്ദേശങ്ങളയച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ സംഭവം ലോകത്തെ അറിയിച്ചത്. അമേരിക്കയിലെ സാൻഫ്രാൻസിസ്കോനഗരത്തിൽ നാല്പത്താറു സഖ്യരാജ്യങ്ങളിലെ നേതാക്കന്മാർ യുദ്ധങ്ങളുടെ മൂലകാരണങ്ങളെത്തന്നെ നി

മാജ്ജനം ചെയ്തു ഭാവിയിൽ സമാധാനമോഹനമായ ഒരു ലോകത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള ആലോചനകൾ നടത്തുന്ന സമയത്ത്, മഞ്ഞിലും മഴയത്തും മരുഭൂമിയിലും മലയിടുക്കുകളിലും അചിന്ത്യങ്ങളായ അനേകം പ്രതിബന്ധങ്ങളോട് മല്ലിടും സ്വന്തം ജീവനെ ബലികഴിച്ചും സമാധാനസ്ഥാപനത്തിനുള്ള പരിത്സഫിതികൾ സൃഷ്ടിച്ച സംഖ്യപട്ടാളക്കാർ സൗഹാർദ്ദത്തിലും ശത്രുസംഹാരദൃഢനിശ്ചയത്തിലും കൈകോർക്കുകയെന്നതിനുള്ള പ്രാധാന്യം കുറച്ചൊന്നുമല്ല.

സോവിയറ്റ് റഷ്യയുടെ ആവിർഭാവത്തിനുശേഷം, ആ രാജ്യത്തെ ഒറ്റാതിരിച്ചുകുറിഞ്ഞുകയെന്ന നയവിശേഷം കഴിഞ്ഞ കാൽനൂറ്റാണ്ടുകാലം അനുവർത്തിച്ചതിന്റെ വിഷഫലം ഈ യുദ്ധത്തോടുകൂടിയാണ് ലോകജനത അനുഭവിച്ചത്. സോവിയറ്റ് റഷ്യയ്ക്കെതിരായി അജയ്യമായ ഒരു സായുധശക്തിയെന്ന നിലയ്ക്കു ജർമ്മൻഫാഷിസത്തെ പോറ്റി വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നവർക്കു, സ്വർഗ്ഗമാത്ര സംഹാരശക്തികൊണ്ടുതന്നെ സേവിച്ച രാക്ഷസനെ അനുഗ്രഹിച്ച പരമശിവന്റെ ഗതി വന്നുകൂടി. ആ രാക്ഷസൻ വരദാതാവിന്റെ നേർക്കുതന്നെ കൈ നീട്ടി. ആ രാക്ഷസനെ നിഹനിക്കാതെ ലോകത്തിലാക്കെങ്കിലും രക്ഷയുണ്ടോ? യൂറോപ്പിലെ ചെറുരാജ്യങ്ങളുടെ തലയ്ക്കല്ലാം അവൻ കൈവെച്ചു; അവയെല്ലാം നിലംപതിച്ചു. റഷ്യയെമാത്രമേ അവനു തൊടാൻ സാധിക്കാതിരുന്നുള്ളൂ. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും സമാധാനപൂർണ്ണമായ ജീവിതത്തിലും ആഗ്രഹവും വിശ്വാസവുമുള്ള എല്ലാവരും അവനെ

വളഞ്ഞിട്ടു കൊല്ലാനായി ഒത്തുചേരേണ്ടതായിരുന്നു. പക്ഷേ അതു ക്ഷിപ്രസാധ്യമായിരുന്നില്ല. രണ്ടാംയുദ്ധരംഗം തുറക്കാൻ രണ്ടരക്കൊല്ലം നിരന്തരമായി പൊരുതേണ്ടിവന്നു. രണ്ടാംയുദ്ധരംഗം തുറന്നപ്പോഴോ, എന്തൊരു മാറ്റമാണ് സംഭവിച്ചത്? ഒരു കൊല്ലം തികയുന്നതിനുമുമ്പ്, അതേ രാക്ഷസന്റെ നെഞ്ചിൽവെച്ചു, ജമ്മൻ മണ്ണിൽ വെച്ചു സഖ്യപട്ടാളങ്ങൾ കൈകോർത്തുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ജമ്മൻപട്ടാളശക്തി ചിന്നിച്ചിരി

തെക്കൻ ജമ്മിനിയിലൊരിടത്തു മാത്രമല്ല ഈ സമ്മേളനം നടക്കാൻ പോകുന്നുള്ളു. ജമ്മനിയിലുടനീളം ഒരു ഭാഗത്തു ബ്രിട്ടീഷുമേരിക്കൻസൈന്യങ്ങളും മറുഭാഗത്തു റഷ്യൻപട്ടാളങ്ങളും പരസ്പരം കൈകോർത്തുപിടിച്ചു അവസാനത്തെ യുദ്ധത്തിലേയ്ക്കു കത്തൊരുമിച്ചിറങ്ങാനാണ് ഭാവം.

ഒന്നാമതു്, ബർലിൻനഗരത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തു റഷ്യൻപട്ടാളക്കാരും, പടിഞ്ഞാറുനിന്നു തലസ്ഥാനത്തിന്റെ ഏറ്റവും അടുത്തെത്തിയ അമേരിക്കൻ കമ്പതാംപടയും തമ്മിൽ എന്നു വേണമെങ്കിലും യോജിച്ചേയ്ക്കാം. അവർ തമ്മിൽ ഇരുപതു നാഴിക ദൂരമേയുള്ളൂ.

രണ്ടാമതു്, തെക്കു് ആസ്ട്രിയയിൽ മാർഷൽ ടോഡുബുവിന്റെ ചുങ്കപ്പട്ടാളസംഘവും ജനറൽ പാററന്റെ അമേരിക്കൻമൂന്നാംപടയും തമ്മിൽ ലിൻസ് പട്ടണത്തിനടുത്തുവെച്ചുകൂടിച്ചേരാൻപോകുന്നു. ഇതിനുവേണ്ടിയാണ്, ആസ്ട്രിയയുടെ തലസ്ഥാനമായ വിയന്ന പിടിച്ചതിനുശേഷം മാർഷൽ ടോഡുബുവിൻ പടിഞ്ഞാട്ടു തിരി

ഞ്ഞത്. അമേരിക്കൻ മൂന്നാംപട ലിൻസ്നഗരത്തിന്നു 40 നാഴിക വടക്കുപടിഞ്ഞാറു ഡാന്യൂബ്നദീതീരത്തെത്തിയിരിക്കുന്നു; മാർഷൽ ടോറംബുവിന്റെ പട്ടാളം ഡാന്യൂബ്നദീതീരത്തുതന്നെ പട്ടണത്തിന്റെ 55 നാഴിക കിഴക്കും.

മൂന്നാമത്, ബർലിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തു എൽബ്നദീതീരത്തെത്തിക്കഴിഞ്ഞ മാർഷൽ മോൺഗോമറിയുടെ പട്ടാളങ്ങളും, ബാറട്ടിക്തീരത്തെ ജർമ്മൻതുറമുഖങ്ങളെ ഓരോന്നായി പിടിച്ചുകൊണ്ടു പടിഞ്ഞാട്ടു നീങ്ങുന്ന മാർഷൽ റൊക്കോസ്സോവ്സ്കിയുടെ റഷ്യൻസൈന്യവും അടുത്തുതന്നെ യോജിക്കും.

ഇതുകൊണ്ടും ചിത്രം പൂർത്തിയായില്ല. തെക്കു് ഇറ്റാലിയിൽനിന്നും യൂഗോസ്ലാവിയയിൽനിന്നും ജർമ്മനിയുടെ നേക്കു് അപ്രതിഹതമായ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റു് ഇറച്ചുകയറുന്നുണ്ടു്. അതിന്റെ ഇരമ്പം ഇന്നുതന്നെ ജർമ്മനിയിൽ കേട്ടു തുടങ്ങിട്ടുണ്ടാവും. വളരെക്കാലമായി മയങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന ഇറ്റാലിയൻയുദ്ധമുന്നണി എങ്ങും അനങ്ങിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വടക്കൻ ഇറ്റാലിയിലെ ഗറില്ലാ പട്ടാളങ്ങളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി മാർഷൽ അലക്സാൻഡർ വായുവേഗത്തിലാണു് ഇറ്റാലിയൻനഗരങ്ങളെ വിമോചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു മുന്നോട്ടു കയറുന്നതു്. യൂഗോസ്ലാവിയയിൽ മാർഷൽ ടീറ്റോവും പടനീക്കിയിരിക്കുന്നു. മാർഷൽ ടോറംബുവിന്റെ പട്ടാളത്തിലൊരു ഭാഗം തെക്കൻ ആസ്ട്രിയായിൽ കിഴക്കോട്ടും നീങ്ങുന്നുണ്ടു്. ഈ പട്ടാളനായകന്മാരുടെ സംയുക്തനേതൃത്വത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷ്മേരിക്കൻ-

റഷ്യൻ-യൂഗോസ്ലാവിയൻസൈന്യങ്ങളുടെ ഒരു വമ്പിച്ച പ്രവാഹം ജർമ്മനിയുടെ നേർക്കു മിന്നൽപോലെ പാഞ്ഞുവന്നു.

വായ്മടങ്ങിയ ഒടുക്കത്തെ ആയുധം

ജർമ്മൻപട്ടാളത്തിന്നു് ഒരിടത്തും ഇനി നിലയില്ലെന്നാണിതിന്റെ സാരം. ബർലിൻ പിടിച്ചാലും വടക്കൻ ജർമ്മനി മുഴുവനും നഷ്ടപ്പെട്ടാലും തെക്കൻ ജർമ്മനിയിലേയും ബവേറിയയിലേയും മലകാടുകളിലേയ്ക്കു പിൻവാങ്ങി അവിടെ യുദ്ധം തുടരാമെന്നായിരുന്നു ഹിറ്റ്ലറുടെ ആശ. പക്ഷേ ആശ ഉറയ്ക്കുന്നതിന്നു മുന്പുതന്നെ, സൂര്യപ്രകാശം തട്ടിയ മൂടൽമഞ്ഞുപോലെ, ആവിയായിപ്പോയിരിക്കുന്നു. അതാണു് ഈ സഖ്യപട്ടാളമേളനങ്ങളുടെ അന്തം. ഹിറ്റ്ലർക്കു തന്റെ പട്ടാളങ്ങളെ തെക്കൻ ജർമ്മനിയിലേയ്ക്കു പിൻവലിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, തെക്കൻജർമ്മനിയിൽത്തന്നെ കിഴക്കു നിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും മുന്നോട്ടു കയറുന്ന സഖ്യപട്ടാളങ്ങൾ പ്രധാനനഗരങ്ങൾ പിടിച്ചും ജർമ്മൻപട്ടാളസങ്കേതങ്ങളെ വളഞ്ഞിട്ടും എതിർപ്പിനുള്ള സാധ്യതകളില്ലാതാക്കിവരികയാണു്.

ഇന്നു് 130 ലക്ഷം സഖ്യസൈന്യങ്ങൾ ജർമ്മനിക്കകത്തുണ്ടു്. അവർ തികച്ചും ആയുധം ധരിച്ചുപരാണു്, സത്പരവിജയങ്ങളുടെ തിരമാലയിന്മേൽ സവാരിചെയ്തു കൊണ്ടാണവർ വരുന്നതു്. അതിന്നെതിരായി 22½ ലക്ഷം പട്ടാളങ്ങളാണു് ഹിറ്റ്ലർക്കുള്ളതു്—ആശാഭഗമായ, തോറു തോറു മനംമടുത്ത ഒരു പട്ടാളം—നാസിസ

കുറച്ചുകൊണ്ടു കണ്ണും കരളും കെട്ടുപോയ ചെറിയൊരു വിഭാഗം ചെറുപ്പക്കാരൊഴികെ ജമ്നൻപട്ടാളക്കാരിൽ ഭൂരിഭാഗവും എങ്ങനെയെങ്കിലും യുദ്ധം കഴിഞ്ഞാൽ മതിയെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ്. ഈ സ്ഥിതിയിൽ എന്താണുണ്ടാകാൻ പോകുന്നതെന്ന് ഉറഹിയ്ക്കാൻ വിഷമമില്ല.

അപ്പോൾ പിന്നെ തങ്ങളെ കാത്തുനില്ക്കുന്ന അനിവാര്യവും അനുതാപരഹിതവുമായ ശിക്ഷയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടാനെന്താണ് മാർഗ്ഗം? സഖ്യശക്തികൾക്കിടയിൽ പിളർപ്പുണ്ടാക്കുക; അവർക്കുരിച്ചാടാനുള്ള വിടവതമാത്രമേയുള്ളൂ. ഒരു മാസംമുമ്പു ജമ്നൻ വിദേശകാര്യമന്ത്രിയായ റിബൺട്രോപ്പ് പ്രസംഗിച്ചു: “ജമ്നൻകാർ ഒരിക്കലും ബ്രിട്ടീഷ്മേരിക്കൻ ഗവണ്മെന്റുകൾക്കു കീഴടങ്ങുകയില്ല. വേണമെങ്കിൽ അവർ റഷ്യക്കാരെ യഥേഷ്ടം ജമ്നനിയിലേയ്ക്കു കടന്നുവരാനനുവദിച്ചിട്ടും പടിഞ്ഞാറൻ രംഗത്തുള്ള യുദ്ധം തുടരും.” അതു ബ്രിട്ടീഷ്മേരിക്കൻ പട്ടാളങ്ങൾ ആക്രമണമാരംഭിച്ച സമയത്തായിരുന്നു. ഹോളണ്ടു മുതൽ സപിററ്സർലണ്ടുവരെ ബ്രിട്ടീഷ്മേരിക്കൻ ശബ്ദസൈന്യങ്ങൾ അഭൂതപൂർവ്വമായ ആയുധസന്നാഹങ്ങളോടുകൂടി ജമ്നനിയിലേയ്ക്കു കടക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. റൈൻനദി അവർ മുറിച്ചുകടന്നു; വൈസർനദി അവരുടെ മാർഗ്ഗത്തിലൊരു വലിയ തടസ്സമായില്ല; മുന്നണിപ്പട്ടാളവിഭാഗങ്ങൾ അവസാനത്തെ നദീതടസ്ഥമായ എൽബിന്റെ വക്കത്തെത്തി. അപ്പോഴാണ് കിഴക്കുനിന്നു പതിനാറു റഷ്യൻപടകൾ ബർലിന്റെ നേക്കു കത്തിച്ചത്. ഒട്ടും താമസമുണ്ടായില്ല, ഹിറ്റ്ലറും ഗോബൽ

സം പ്രസംഗിയ്ക്കാൻ: “ആ ബോധമില്ലാത്തവർക്കുമാത്രമേ
 രിശ്യാനം യുദ്ധമെന്നൊരു രക്ഷിക്കാനുള്ള അവസാനത്തെ
 അവസരമാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. ജർമ്മനിയിലെ ധീര
 ഭടന്മാർ ഈ അന്തിമസന്ദേശം ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല.”

അതുകൊണ്ടും ഫലമുണ്ടായില്ല. ആരും അതു ചെ
 വിക്കൊണ്ടില്ല. സഖ്യപട്ടാളങ്ങൾക്കു് ഇത്തരം ജ്വലന
 ഞ്ചം കേൾക്കാൻ സമയമില്ല. ജർമ്മൻജനതയ്ക്കുതന്നെ ത
 ഞ്ചംകളളതായിപ്പറയുന്ന ഈ “പരിശുദ്ധദൗത്യം”ത്തെ
 പറ്റി സംശയം ജനിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു.

സന്ധിയാലോചകർ വെറും തന്ത്രം

കെഞ്ചിയിട്ടോ കണ്ണൂരുട്ടിയിട്ടോ യാതൊരു ഗുണവുമി
 ല്ലെന്നു കണ്ട നാസിനേതാക്കൾ ഇപ്പോൾ നിരപാധിക
 മായി കീഴടങ്ങാൻ തയ്യാറാണെന്നു് അറിയിച്ചിരിക്കു
 ന്നു. നാസിദുശ്ശാസനനായ ഹിംലരാണുപോലും അറിയി
 ച്ചിരിക്കുന്നത്. ബ്രിട്ടന്റേയും അമേരിക്കയുടേയും മുമ്പിൽ
 കീഴടങ്ങാനൊരുക്കമാണെന്നത്രേ ഹിംലരുടെ അപേക്ഷ.
 ഉൾപ്പെടെയുള്ള സഖ്യരാജ്യങ്ങളെ തമ്മിൽ തെ
 റിക്കാമെന്നാണ് അവരുടെ ആശംസ.

സഖ്യപട്ടാളങ്ങൾ ജർമ്മനിയിൽ സൈനികമായി
 കൈകോർത്തുപിടിച്ച സമയത്താണ്, സഖ്യരാഷ്ട്രപ്രതിനി
 കൾ രാഷ്ട്രീയമായി സാൻഫ്രാൻസിസ്കോപട്ടണത്തിൽ
 കത്തുചേർന്നിരിക്കുന്ന സമയത്താണ് റഷ്യയെ അവഗണി
 ച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഈ അഭ്യർത്ഥന ഹിംലർ പുറപ്പെടുവിച്ചതു്.

ബ്രിട്ടനും അമേരിക്കയും അതിന്നു് അർഹിക്കുന്ന മ

റുപടി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു: ജമ്നീ എല്ലാ സഖ്യരാഷ്ട്രങ്ങളുടേയും മുമ്പിൽ കീഴടങ്ങണം.

ജനാധിപത്യരാജ്യങ്ങൾക്കിടയിൽ പിളർപ്പുണ്ടാക്കാനുള്ള കുതന്ത്രങ്ങൾ വായ്ത്തല മടങ്ങിയ ഒരാഴ്ചയാണ്. അതിനു വെറും വെണ്ണകൂടി മുറിക്കാനാവില്ല. എന്നിട്ടല്ലേ സഖ്യരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ആയസബന്ധത്തെ തകർക്കാൻ മോഹിക്കുന്നത്?

റഷ്യൻ യുദ്ധലേഖകനായ ഇല്ല്യ എഫറൻബുർഗ്ഗിന്റെ ചില വാചകങ്ങളാണ് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ എനിക്കോർമ്മയിൽ വരുന്നത്. ചുകപ്പു പട്ടാളം ജമ്നീയിൽ കടന്നതിനുശേഷം ജമ്നീയിൽപ്പോയപ്പോൾ തനിക്കുണ്ടായ വിചാരങ്ങളെ അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ് ആ വാചകങ്ങൾ:

“മഹത്തം ശക്തിമത്തമായ പല പട്ടാളങ്ങളേയും ചരിത്രത്തിന്നറിയാം. പക്ഷേ മനുഷ്യന്റെ അന്തസ്സിന്റെയും നീതിയുടേയും പട്ടാളമായ ചുകപ്പുപട്ടാളം മുമ്പാരിക്കലും ചരിത്രത്തിലുണ്ടാകാത്തതാണ്. ജമ്നീയിലെത്തിയാൽ ഓരോ നിമിഷവും ഞങ്ങൾക്കുതോന്നും, ഞങ്ങളാണ് ലോകത്തെ രക്ഷിച്ചതെന്ന്; ഞങ്ങളാണ് യൂറോപ്പിനെ മോചിപ്പിച്ചതെന്ന്; ഫാഷിസ്റ്റുകൾക്കുണ്ടാകുന്നതിന്റെ മുഖത്തു ഞങ്ങളാണ് പാദമെപ്പിച്ചതെന്ന്. അതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾക്കിത്ര സന്തോഷം. അതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങളുടെ പട്ടാളക്കാരും, ഉക്രെയിൻ പെൺകിടാങ്ങളും, പോളണ്ടുകാരായ സ്ത്രീകളും, പാരത്രിസ്സുകാരും, ഇംഗ്ലീഷുകാരും എ

ല്ലാം പുഞ്ചിരി തൂകുന്നത്. ജമ്നകാർ മാത്രമേ ചിരിക്കാതുള്ളൂ. 'അവസാനം ചിരിക്കുന്നവനാണ് ഏറ്റവും നന്നായി ചിരിക്കുക'യെന്ന് ഒരു പരത്രിസ്തു ചൊല്ലുണ്ട്. ജമ്നകാർ വളരെക്കാലം ചിരിച്ചു. വാർസാവട്ടണം കത്തിയെരിഞ്ഞപ്പോൾ, പാർസിസ്തുനഗരം കണ്ണീർ വാർത്തപ്പോൾ, ജമ്നവിമാനങ്ങൾ തീയുണ്ടെ ചൊരിയുന്നതിൻകീഴിൽ റഷ്യൻ കൃഷിക്കാരുടെ സ്ത്രീകൾ കുഞ്ഞുങ്ങളെ മാറോടണച്ചുപിടിച്ചു സ്പോളൻസ്കിലെ തെരുവുകളിലൂടെ ചാഞ്ചാടി നടന്നപ്പോൾ, ജമ്നകാർ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു, ജമ്നകാർ അന്നു ചിരിച്ചു മണ്ണുകുപ്പി. ഇന്നവർ ചിരിക്കുന്നില്ല. അടുത്തു് അവർക്കു കറച്ചു കരയേണ്ടതായും വരും."

1120 മീനം

ജപ്പാനെ തോൽപ്പിക്കാൻ

ഔറോപ്പിൽ നാസിനിണമണിച്ചത്നാടകത്തിന്റെ ഭരതവാക്യം ചൊല്ലിക്കഴിഞ്ഞെങ്കിലും, ലോകത്തെയാകെ എടുത്തുനോക്കുമ്പോൾ യുദ്ധമവസാനിച്ചിട്ടില്ല. എങ്ങനെ അവസാനിക്കും? നാസികൾതന്നെ ഉടുപ്പിച്ചുവെച്ച് ലളിതയുടെ കള്ളവേഷത്തിൽ വീണ്ടും അരങ്ങത്തു വരികയില്ലെന്നു തീർത്തുപറയാറായിട്ടില്ല. തന്നെയല്ല, കിഴക്കു ശാന്തസമുദ്രത്തിൽ ഫാഷിസ്റ്റ് ത്രിപുരാസുരന്മാരിൽ അവസാനത്തെയാൾ ഇപ്പോഴും അട്ടഹസിച്ചു നില്ക്കുക

തന്നെയാണു്; അവനേയും നശിപ്പിച്ചുപോയാൽ നമുക്കു സമാധാനമായെന്നു പറയാൻതന്നെ വയ്യ.

എത്ര വേഗത്തിലാണതുണ്ടാവുക? ജപ്പാനെതിരായ യുദ്ധത്തിന്റെ നിലയെന്തു്? എത്രയും വേഗത്തിൽ ജപ്പാനെക്കൂടി തോല്പിക്കാൻ വേണ്ട സൈനികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ കരുത്തു സഖ്യശക്തികൾ സംഭരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?

1941 ഡിസമ്പറിനും 1942 ആഗസ്റ്റിനുമിടയ്ക്കു് അഞ്ചുമാസംകൊണ്ടു് ജപ്പാൻകാർ തെക്കുകിഴക്കൻ ഏഷ്യയെ മുഴുവനും കൈവശപ്പെടുത്തി-അന്യാഭൂമിയായ വേഗത്തോടുകൂടിയ ആക്രമണങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു അതു്. ശാന്തസമുദ്രത്തിൽ ജാപ്പപട്ടാളക്കാർ ആന്ത്രോപിയയുടെ അതിരുകൾവരെയെത്തി; ഇന്ത്യാസമുദ്രത്തിൽ മലയയും ബർമ്മയും പടിച്ചടക്കി ഇന്ത്യയുടെ പടിവാതില്ക്കൽ വന്നു മുട്ടിത്തുടങ്ങി. ജപ്പാൻദുർഗ്ഗങ്ങളെയും തങ്ങൾക്കിഷ്ടംപോലെ കൈകാര്യംചെയ്യാനുള്ള ഒരു സ്വകാര്യസ്വത്തായി ജപ്പാൻകാർ കണക്കാക്കിയ ചൈനീസ് ഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെയും ചുറ്റുപാടും വിസ്താരമേറിയ ഒരു രക്ഷാവലയം കെട്ടിയുയർത്താൻ ഈ സത്വരവിജയങ്ങളുടെ ഫലമായി അവർക്കു് സാധിച്ചു.

കഴിഞ്ഞ രണ്ടരകൊല്ലമായി ഈ രക്ഷാവലയങ്ങൾ മുറിച്ചുകടക്കാനുള്ള ഭൗതികസമരമായിരുന്നു സഖ്യപട്ടാളങ്ങൾ-നാവികപ്പടയും വിമാനസൈന്യവും വിശേഷിച്ചും-നടത്തിവന്നതു്. അതു ഭീഷ്മമേറിയതായിരുന്നു; കഠോരമായിരുന്നു. ഓരോ കൊച്ചുദുർഗ്ഗവും ഓരോ അംഗുലം സ്ഥലത്തിനുംവേണ്ടി അവർക്കു് പൊരുതേണ്ടിവന്നു.

ബർമ്മയിൽ പരക്കംപാച്ചൽ

ഒരു വർഷംമുമ്പ് ആസ്സാം-ബംഗാളതിർത്തിയിൽനിന്നു് ഇന്ത്യയിലേയ്ക്കു പ്രവേശിച്ച ജാപ്പനപ്പട്ടാളം ഇന്നു ബർമ്മരാജ്യമാകെ ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് പിന്തിരിഞ്ഞൊഴുകുകയാണു്. ഇന്ത്യയുടെ അതിരുകളിൽനിന്നും അരാക്കാനിൽനിന്നും ജാപ്പനസൈന്യങ്ങളെ പിന്നോക്കം തള്ളിയ പതിനാലാംപട്ടാളം കഴിഞ്ഞ ഏഴെട്ടുമാസമായി ക്രമേണ ക്രമേണ വടക്കൻബർമ്മയിലേയ്ക്കു കയറി, കാരോ പട്ടണത്തിൽനിന്നും ഗ്രാമത്തിൽനിന്നും ശത്രുസൈന്യങ്ങളെ തുരത്തി ബർമ്മയുടെ മദ്ധ്യത്തിലൂടെ വടക്കുതെക്കായൊഴുകുന്ന ഐരാവതീനദിയുടെ തീരംവരെയെത്തിയിരുന്നു; വടക്കൻബർമ്മയുടെ തലസ്ഥാനമായ മാന്ധലൈനഗരത്തെ സമീപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. മാർച്ചമാസാരംഭത്തിൽ പതിനാലാംപട്ടാളം വീണ്ടും ആക്രമണമാരംഭിച്ചു. മാന്ധലൈപിടിയ്ക്കുക, മദ്ധ്യബർമൻസമതലത്തിൽനിന്നു ശത്രുക്കളെ കാടിയ്ക്കുക, അങ്ങനെ റംഗൂണിലേയ്ക്കു് മാർച്ചചെയ്യാനുള്ള മാർഗ്ഗം തെളിയിക്കുക—ഇതായിരുന്നു ഈ ആക്രമണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. ആരാഴ്ചകാലത്തെ സൂധീരവും മാമൂലുകളെ വകവെക്കാത്തതുമായ സൈനികപ്രവർത്തനങ്ങളെക്കൊണ്ടു് പതിനാലാംപട്ടാളത്തിന്നിതു സാധിച്ചിരിക്കുന്നു.

പ്രധാനപട്ടാളം മാന്ധലൈ നഗരത്തെ നേരിട്ടാക്രമിച്ചു; കഠിനമായ യുദ്ധം നടന്നു. പട്ടണവും ഡബ്രിൻകോട്ടയെന്ന ശക്തിയേറിയ ശത്രുപട്ടാളകേന്ദ്രവും സഖ്യസൈന്യങ്ങൾക്കധീനമായി. അതേസമയത്തു്, വിമാനം

വഴി വന്നുചേർന്ന കൂടുതൽ സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു ശക്തികൂടിയ മരൊരു വിഭാഗം പട്ടാളക്കാർ മാന്യലേയ്ക്കു തെക്കായി ഏറ്റുവാങ്ങിനടി കടന്നു കരൊറായടിയ്ക്കു മീറ്റർക്കിലപട്ടണം പിടിച്ചു. ഈ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളും ചേർന്നു നദീതീരത്തിലൂടെ തെക്കോട്ടു നീങ്ങി. മൂന്നാമതൊരു വിഭാഗം നേരെ കിഴക്കോട്ടു ചെന്നു മായാവിയാണെന്നു സ്ഥലത്തു് ഒത്തുചേർന്നു നില്ക്കുന്ന ജാപ്പനൈസന്മാരെ അറിയാതെ ആക്രമിച്ചു നശിപ്പിക്കുകയും, കിഴക്കു നിന്നു വരുന്ന ചൈനീസ്സുമേരിയ്ക്കൻപട്ടാളവുമായി സന്ധിച്ചു തെക്കോട്ടു നീങ്ങാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

അങ്ങനെ മദ്ധ്യബർമ്മയ്ക്കു വേണ്ടിയുള്ള യുദ്ധം അവസാനിച്ചു. ബർമ്മയുടെ തെക്കുഭാഗവും റാഗുൺപട്ടണവുമായി, പതിന്നാലാംപട്ടാളത്തിന്റെ പിന്നത്തെ ലക്ഷ്യം. റാഗുൺപട്ടണത്തിൽനിന്നു കരവഴി വടക്കുകിഴക്കോട്ടു പിൻമാറാനുള്ള വഴിയടയ്ക്കുകയാണു് സഖ്യസൈന്യം കന്നാമതു ചെയ്തതു്. റാഗുണിൽനിന്നു വരുന്ന റെയിൽപ്പാതകളും റോഡുകളും കൂടിച്ചേരുന്ന പ്രധാനമായ ഒരു ജംക്ഷനായ പെഗു സഖ്യസൈന്യം കൈവശപ്പെടുത്തി. അതിന്നുശേഷമാണു റാഗുണിന്റെ നേക്കു തിരിച്ചതു്. റാഗുൺനഗരം അന്താരാഷ്ട്ര വിമോചിപ്പിയ്ക്കപ്പെട്ടു.

അതോടൊപ്പംതന്നെ, പതിന്നാലാംപട്ടാളത്തിലെ ഒരു വിഭാഗം യെനാൻഗ് യുവാൻഗ് എന്ന സ്ഥലത്തിന്നു ചുറ്റുമുള്ള പെഗുവനികളെയൊക്കെ കൈവശപ്പെടുത്തി. റാഗുണിൽനിന്നു് എങ്ങിനെയോ രക്ഷപ്പെട്ട ചെറുജാപ്പനപ്പട്ടാളവിഭാഗങ്ങളെ പിന്തുടന്നും വളഞ്ഞിടും ക

ടക്കുന്ന ജോലിയിലേപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ് സഖ്യസൈന്യങ്ങളിപ്പോൾ. കിഴക്കു ഷാൻപ്രദേശത്തേയ്ക്കും, തെക്കു മലയയിലേയ്ക്കും പിൻവാങ്ങുകയാണ് ജാപ്പുപട്ടാളം ചെയ്യുന്നത്; എങ്കിലും കിഴക്കൻബർമ്മയിൽ വിടാതെന്നിന്നു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിന്നൊരുക്കുകൂട്ടിവരുന്നുമുണ്ട്.

ബർമ്മീസ് ഗറില്ലകളുടെ പങ്ക്

രണ്ടുമാസത്തിനകം ബർമ്മയിലുണ്ടായ ഈ അതി പ്രധാനവിജയങ്ങൾക്കു സഹായകമായ ഒരു സംഗതി ബർമ്മീസ് ഗറില്ലകളുടെ സഹകരണമാണ്. അസോഷിയേറേഡ് പ്രസ്സ് പ്രതിനിധിയായ കെ രാജമണി എഴുതുന്നു:

“ബർമ്മീസ് ഗറില്ലകൾ ചെറുസംഘങ്ങളായി എങ്ങും ജാപ്പുപട്ടാളക്കാരെ ശല്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.....പതിന്നാലാംപട്ടാളത്തിന്റെ മുന്നണിവിഭാഗങ്ങൾ തെക്കൻബർമ്മയുടെ ഹൃദയത്തിലൂടെ കത്തിപോലെ മുറിച്ചുപോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കെ, പിന്നിൽ വിടുംവെച്ചുപോകുന്ന ജാപ്പുപട്ടാള ‘കീഴ്’കളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിൽ മുൻനില്ക്കുന്നത് ഈ ബർമ്മീസ് ഗറില്ലകളാണ്.” (ഏപ്രിൽ 17)

ഒ്കമക്കേൽ മാക്സ്ഡോനാഗ് എന്ന മറ്റൊരു പത്രപ്രതിനിധി എഴുതുകയുണ്ടായി:

“ബ്രിട്ടീഷ് പതിന്നാലാംപട്ടാളത്തിന്റെ വിജയപുണ്ണമായ ആക്രമണയാത്രയിൽ ബർമ്മീസ് ഗറില്ലകൾ മഹനീയമായ ഒരു പങ്കു വഹിക്കുന്നുണ്ട്. അവർ അനേകശതം ശത്രുക്കളെ കൊല്ലുന്നു; ജാപ്പു പട്ടാളത്തി

ന്റെ ഗതാഗതത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നു; റോഡുകൾ മുറിച്ചുകളയുന്നു.”

ആരാണ് ഈ ഗരില്ലുകൾ? ബർമ്മയിൽ ഇന്നു ബർമ്മാദേശാഭിമാനമുന്നണി (ബർമ്മാ പാട്രിയോറിക്ക് ഫ്രണ്ട്) എന്നൊരു സംഘടനയുണ്ട്. അതിൽ 50,000 ത്തിലധികം അംഗങ്ങളുണ്ട്. ആയിരക്കണക്കിന് ആയുധധാരികളായ ഗരില്ലുകൾ ഈ സംഘടനയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ബർമ്മയുടെ നാനാഭാഗത്തും പ്രവർത്തിച്ചുവന്നു. ജപ്പാൻകാർ ബർമ്മയിൽ സൃഷ്ടിച്ച ബർമ്മാ ഡിഫൻസ് പട്ടാളമെന്ന സംഘടനയിൽപ്പെട്ട 10,000 പട്ടാളക്കാരെ ഈ ദേശീയമുന്നണിയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരാൻ ഇവർക്കു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മേയ് 20-ാം-നത്തെ ‘സ്റ്റേറ്റ്സ്മാൻ’ പത്രത്തിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു റിപ്പോർട്ടുണ്ടായിരുന്നു:

“ജനങ്ങൾ തങ്ങൾക്കെതിരായി ആയുധമെടുത്തു യുദ്ധം ചെയ്യാലോ എന്നു ഭയപ്പെട്ടിട്ടുകൂടിയായിരിക്കണം ജപ്പാൻകാർ റംഗൂൺ ഉപേക്ഷിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചതെന്ന് ഉഴഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ റംഗൂണിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുപോകാനുള്ള കാരണം മനസ്സിലാകുന്നില്ല. സഖ്യപക്ഷാക്രമണത്തിനു കേരം ആഴ്ചകൾ മുമ്പുമുതലേ റംഗൂണിലെ ജപ്പാൻകാർ എപ്പോഴും ആയുധം കൊണ്ടുനടക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു.”

‘പീപ്പിൾസ് വാർ’ എന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പത്രത്തിന്റെ പ്രത്യേകലേഖകൻ എഴുതിയിരുന്നു:

“ഔദ്യോഗിക മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ സജീ

വമായി ഗരില്ലാസംഘക്കാരെ സഹായിച്ചു. സഖ്യപട്ടാളക്കാർ അവിടെ എത്തുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ഗരില്ലകൾ ടെറംഗ്ര പിടിക്കുകയും ജാപ്പനൈസന്മാർ ആ പട്ടണം വിട്ടൊഴിഞ്ഞുപോവുകയും ചെയ്തിരുന്നു.....

“ഇവരുടെ പ്രതിനിധിയായി തൈൻപെ എന്നൊരാൾ 1942 മുതലേ ഇന്ത്യയിലുണ്ട്. വളരെ കാലതാമസത്തിനും ഭയാശങ്കകൾക്കും ശേഷം 1944 ഫെബ്രുവരിയിൽ അരാക്കാനിലെ ഗരില്ലകൾക്ക് ആയുധസഹായം കൊടുക്കാൻ ബ്രിട്ടീഷ് സൈനികാധികൃതന്മാർ തീരുമാനിച്ചു. 1944 സപ്തമ്പറിൽ ബർമ്മാദേശാഭിമാനമുന്നണിയെ അവർ കൗട്രോഗികമായംഗീകരിച്ചു. എങ്കിലും അന്നൊന്നും അക്കാര്യം പുറത്തുപറയുന്നതു് അവർ ഉചിതമായി കരുതിയില്ല. ബ്രിട്ടീഷ് തോക്കുകളോടുകൂടിയ ഗരില്ലകളും ബർമ്മീസ് ദേശരക്ഷാസൈന്യത്തിൽപ്പെട്ടവരും ജപ്പാൻകാർ നല്കിയ തോക്കുടത്തവരമായ പട്ടാളക്കാരും വെറും അരിവാളുമാത്രം ആയുധമായുള്ള ബർമ്മീസ് കൃഷിക്കാരും സഖ്യപട്ടാളത്തിന്റെ അതൃപ്താവഹമായ വിജയയാത്രയ്ക്കു വഴി തെളിയിച്ചവരാണ്.”

ജാപ്പാൻ 600 നാഴിക അടുത്തു്

ശാന്തസമുദ്രത്തിലേയും സ്ഥിതി 2½ കൊല്ലം മുമ്പത്തേതല്ല. അന്നു ജാപ്പനാവികപ്പട ആസ്രേലിയയുടെ തൊട്ടടുത്തുള്ള സോളോമൻ ദ്വീപുകൾവരെയെത്തിയിരുന്നു; ഇന്ന് അമേരിക്കൻപട്ടാളം ജപ്പാന്റെ അരികത്തുള്ള കക്കിനാവാദ്വീപുകളിൽക്കൂടി ഇറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു.

സുഭീഷ്മമായ ഒരു സമരമായിരുന്നു ഈ തിരികെപ്പിടിക്കൽ. 1942 ജൂലായിയിലാണ് ജാപ്പ് പട്ടാളക്കാർ സോളമൻ ദ്വീപിൻകൂട്ടത്തിലുള്ള ഗുഡൽക്കനാലിൽ ഇറങ്ങിയത്. അവിടെ ഒരു വിമാനത്താവളം പണിയുകയായിരുന്നു അവരുടെ ഉദ്ദേശം—നേരിട്ട് ആസ്ട്രേലിയയെ ആക്രമിക്കാനുള്ള ഒരുക്കുകൂട്ടൽ. അതിനെ തടയാനുള്ള പരിശ്രമത്തോടുകൂടിയാണ് ശാന്തസമുദ്രത്തിൽ സഖ്യശക്തികളുടെ പിൻവാങ്ങൽ അവസാനിച്ചത്. ഈ ശ്രമം ജപ്പാനുമായുള്ള ആദ്യത്തെ ബലപരീക്ഷയായിരുന്നു. ജപ്പാൻകാർ പണിചെയ്ത മുഴുമിക്കാറായ വിമാനത്താവളം സഖ്യപട്ടാളം യാതൊരു കേടും തട്ടാതെ കൈവശപ്പെടുത്തി. ഈ യുദ്ധത്തിൽ 28 പടക്കപ്പലുകളും 25,000 പട്ടാളക്കാരും ജപ്പാനു നഷ്ടപ്പെട്ടു.

ചിനീസ് ന്യൂഗിനിയദ്വീപിൻകൂട്ടം തിരികെപ്പിടിക്കാനുള്ള സംരഭമായി. അതിനുള്ള യുദ്ധം ഒരു കൊല്ലത്തിലധികം നീണ്ടുനിന്നു. 1944 മേയ് മാസത്തിൽ ന്യൂഗിനിയയ്ക്കടുത്തു കിടക്കുന്ന വെയ്ക്ക് ദ്വീപിൽ സഖ്യപട്ടാളങ്ങൾ ഇറങ്ങി. സോളമൻ ദ്വീപിൻകൂട്ടവും ന്യൂഗിനിയയുടെ കടൽത്തീരവും സഖ്യപട്ടാളങ്ങളുടെ കൈവശമായതോടുകൂടി ശാന്തസമുദ്രത്തിലെ യുദ്ധത്തിന്റെ ഗതിക്കുമാറംവരാൻ തുടങ്ങി. തെക്കുകിഴക്കൻ ശാന്തസമുദ്രത്തിലെ നിരവധി ദ്വീപിൻകൂട്ടങ്ങളിൽനിന്നു ജപ്പാൻകാരെ സാവധാനത്തിൽ പിന്നോക്കം തള്ളാനുള്ള സൈനികവും യുദ്ധതന്ത്രപരവുമായ കഴിവു സഖ്യശക്തികൾക്കു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു.

ഗിൽബർട്ട് ദ്വീപ്, മാഷ്ൽ ദ്വീപ്, കാരോലൈൻ ദ്വീപ്, മാരിയാനസ്സ് ദ്വീപ്—ഇങ്ങനെ സഖ്യപട്ടാളം ജപ്പാന്റെ അരികിലേയ്ക്കു നീങ്ങി. അപ്പോഴും സഖ്യപട്ടാളം ടോക്കിയോവിൽനിന്ന് 1,500 നാഴിക അകലെയേ എത്തിട്ടുള്ളൂ എങ്കിലും, ഈ ദ്വീപിൻകൂട്ടങ്ങൾ വീണ്ടെടുത്തതും, മാരിയാനസ്സ് ദ്വീപുകൾക്കടുത്തുവെച്ചുണ്ടായ നാവികയുദ്ധത്തിൽ ജാപ്പുകൾപ്പുടയെ നിശ്ശേഷം തോല്പിച്ചതും ശാന്തസമുദ്രസമരത്തിലെ വമ്പിച്ചൊരു ഭാഗം സമാധാനമാണ്.

ഇതിനെത്തുടർന്ന് ജനറൽ മക്കാർതറുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അമേരിക്കൻപട്ടാളം ഫിലിപ്പൈൻദ്വീപുകളിൽ ഇറങ്ങി. ശാന്തസമുദ്രത്തിലെ ദ്വീപിൻകൂട്ടങ്ങൾക്കിടയിൽ തവളച്ചാട്ടം ചാടുന്നതു നിർത്തി, ജപ്പാനുമായുള്ള കാര്യമായൊരു യുദ്ധത്തിലേയ്ക്കു സഖ്യപട്ടാളം ഇറങ്ങിയെന്നുണതിന്റെ അർത്ഥം. ഫിലിപ്പൈൻദ്വീപുകളിന്നു തികച്ചും സ്വതന്ത്രമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

സഖ്യപട്ടാളവിജയങ്ങൾ ഇതുകൊണ്ടും അവസാനിച്ചിട്ടില്ല. 1945 ഫെബ്രുവരിയിൽ ജപ്പാനിൽനിന്ന് 75 നാഴിക അകലെ കിടക്കുന്ന ഇവോജിമദ്വീപിന്റെ നേരെയും പിന്നീട് കക്കിനാവദ്വീപിന്റെ നേരെയും സഖ്യനാവികപ്പട ആക്രമണം ആരംഭിച്ചു. കക്കിനാവ ജപ്പാനിൽനിന്നു 300 നാഴികമാത്രം അകലത്തുള്ള ഒരു ദ്വീപാണ്. ഈ ദ്വീപിൽനിന്നു കരവഴിയ്ക്കും വിമാനം വഴിയ്ക്കും കടൽവഴിയ്ക്കും ജപ്പാനെത്തുന്ന ആക്രമിക്കാൻ കഴിയും. ഈ രണ്ടു ദ്വീപുകളും ഇന്നു സഖ്യശക്തികളുടെ കയ്യിലാണ്.

ഇനിയെത്രകാലം വേണം?

അതായത്, യൂറോപ്യൻ യുദ്ധാവസാനത്തിൽ ഇന്നു ജപ്പാനെ തോല്പിക്കാനുള്ള എത്രയും അനുകൂലമായ പരിതസ്ഥിതിയാണുള്ളത്. എങ്കിലും അതിന്നൊത്ത ശുഭപ്രതീക്ഷയൊന്നും സഖ്യരാജ്യത്തിലെ പട്ടാളനായകന്മാരുടെയിടയിൽ കാണാനില്ല. മെയ് 18-നു-ത്തെ 'ടൈംസ്' കാമ്പ് ഇന്ത്യാപത്രത്തിൽ അതിന്റെ ലേഖൻ എഴുതിയതിപ്രകാരമാണ്:

“ജപ്പാനും ഇപ്പോഴും 50 ലക്ഷം ആളുകളുള്ള ഒരു പട്ടാളമുണ്ട്. സഖ്യസൈന്യങ്ങൾ ജപ്പാനോടു അടുക്കുംതോറും ഇവരുടെ എതിർപ്പിന്നും ശക്തി കൂടുമെന്നാണ് പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടത്.”

യൂറോപ്പിൽനിന്നും അമേരിക്കയിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന റിപ്പോർട്ടുകളെല്ലാം ഇതേ സ്വരത്തിൽത്തന്നെയാണ് സംസാരിക്കുന്നത്: യൂറോപ്യൻ യുദ്ധം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ഫലമായി ജപ്പാനെതിരായ സമരത്തിനു വേഗംകൂട്ടാൻ കഴിയുമെന്ന് അവരെല്ലാം സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്; പക്ഷേ കറോറമായും സുദീർഘമായും പൊരുതിനില്ക്കാൻ വേണ്ട കഴിവുകൾ ഇപ്പോഴും ജപ്പാനുണ്ടെന്ന് അവരെല്ലാം പറയുന്നു. എന്താണിതിനു കാരണം? ജപ്പാനെ അവസാനമായി തോല്പിക്കാൻ വേണ്ട യുദ്ധം ഇനിയും തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ജപ്പാനുള്ള 50 ലക്ഷം പട്ടാളത്തിൽ പകുതിയോളം ചൈനയിലാണെന്നും, പത്തു ലക്ഷം ജപ്പാനെ രക്ഷിക്കാൻവേണ്ടി നിർത്തിയിരിക്കയാണെന്നും ബാക്കിമാത്രമേ ബാക്കിരംഗങ്ങളിലായിട്ടുള്ളുവെന്നും വിശ്വ

സനീയമായ അമേരിക്കൻ കണക്കുകൾ പറയുന്നു. മാത്രമല്ല, അമേരിക്കയിലെ വിദേശസാമ്പത്തികവകുപ്പിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയപ്പോലെ,

“കഴിഞ്ഞ രണ്ടു കൊല്ലമായി ജപ്പാൻകാർ തങ്ങളുടെ വ്യവസായങ്ങളെല്ലാം കാരോന്നായി മഞ്ചൂറിയയിലേയ്ക്കു മാറിയിരിക്കുന്നു: സഖ്യപട്ടാളങ്ങൾ ചൈനീസ് തീരത്തിറങ്ങിയാൽത്തന്നെ, മഞ്ചൂറിയയിൽ നിന്ന് അവരെ തുരത്തുന്നത് എടുപ്പുമായിരിക്കയില്ല.”

അപ്പോൾ ചൈനയാണ് ജപ്പാന്റെ മർമ്മം. അവിടെയാണ് ജപ്പാന്റെ പട്ടാളത്തിൽ പകുതിയിലധികവുമുള്ളത്; അവിടെയാണ് ജപ്പാന്റെ യുദ്ധവ്യവസായങ്ങൾ കേന്ദ്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അവിടെയടിക്കാതെ ജപ്പാനെ തോല്പിക്കാനാവില്ല.

ചൈനയാണ് മർമ്മം

അതിനുള്ള കഴിവു ചൈനയ്ക്കുണ്ടോ? ചൈനയിൽ ഇന്നു രണ്ടു പട്ടാളങ്ങൾ ജപ്പാനെതിരായി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു. ഒന്ന്, ചുങ്കിങ്ങ്ഗവമ്മേണ്ടിന്റേയും ചിയാങ്ങ്കൈഷേക്കിന്റേയും നേതൃത്വത്തിലുള്ള കൊമിൻതാങ്ങ് പട്ടാളം; രണ്ടു്, വടക്കുകിഴക്കൻ ചൈനയിൽ നേരിട്ടു ജപ്പാനെ എതിർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പട്ടാളം. ഈ രണ്ടു പട്ടാളങ്ങളും യോജിച്ചു സഖ്യശക്തികളുടെ സഹായത്തോടെ ജപ്പാനെ എതിർത്താലേ ശാന്തസമുദ്രയുദ്ധം സത്പരവിജയത്തിൽ കലാശിക്കയുള്ളൂ. ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പട്ടാളത്തിന്റെ സർവ്വസൈന്യാധിപനായ

ജനാൽ ചൂട്ടെ മേയ് 29-ാംനു പുറപ്പെടുവിച്ച ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ പറയുന്നതു ശ്രദ്ധാർഹമാണ്:

“ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പട്ടാളം, ജപ്പാനെ തിരായി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരോടു സൗഹൃദത്തിലിരിക്കാനിഷ്ടപ്പെടുന്നതുമായ മറ്റു പട്ടാളങ്ങളുമായി അടുത്ത ബന്ധം പുലർത്തണം. ഏകോപിച്ച പട്ടാളനടവടികൾ നടത്താൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ കെൽപ്പുള്ള ഒരു ഏകീകൃതസൈന്യനായകത്വം സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാവശ്യമാകുന്നു. സൺയാത്സെനിയൻ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു ജനങ്ങളുടെ പട്ടാളങ്ങൾ രൂപീകരിക്കണം; സഖ്യശക്തികളുമായി കൈകോർത്തുപിടിച്ചു എത്രയും വേഗത്തിൽ ജാപ്പക്രിമിയെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി പഴയ പട്ടാളങ്ങളെ പരിഷ്കരിക്കണം.....

“ജപ്പാനെതിരായ യുദ്ധത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പട്ടാളങ്ങൾ വഹിച്ചിട്ടുള്ള പങ്കിനെ ആർക്കും കുറയ്ക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. 1937നും 1945നുമിടയ്ക്കു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പട്ടാളം ജപ്പാൻകാർക്കും അവരുടെ ദല്ലാളികൾക്കുമെതിരായി 115,000 ചെറുതും വലുതുമായ യുദ്ധങ്ങൾ നടത്തിട്ടുണ്ട്; അതിൽ യാതൊരു വൈദേശികസഹായവും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരർക്കു കിട്ടിയിട്ടില്ല. ജപ്പാൻകാരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു 960,000 പട്ടാളക്കാർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരരുടെ ഭാഗത്തു ചേർന്നിട്ടുണ്ട്; 136,000 ശത്രുക്കളെ അവർ കൊന്നൊടുക്കിയിട്ടുണ്ട്. 1028 പീരങ്കികളും 7,700 യന്ത്രത്തോക്കുകളും 43,000 തോക്കുകളും ശത്രുക്കളിൽനിന്നു അവർ പിടിച്ചെടുത്തിട്ടുണ്ട്; തെക്കൻചൈനയിലും മദ്ധ്യചൈനയിലും

ലുമായി 9 കോടി 50 ലക്ഷം ജനങ്ങൾ നിവസിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പട്ടാളം ശത്രുക്കളിൽനിന്നു മോചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“ഇതേസമയത്തു വിദേശങ്ങളിൽനിന്ന് അയച്ചുകിട്ടിയ ആയുധസാമഗ്രികളോടുകൂടിയ കൊമിൻതാങ്ങ് പട്ടാളത്തിന് അടിയ്ക്കടി പരാജയമേ പറിട്ടുള്ളു; തെക്കും കിഴക്കും ചൈനയിൽ വലിയൊരു ഭാഗം ശത്രുക്കൾക്കു കാഴ്ചവെയ്ക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.”

സവ്യപക്ഷത്തിന്റെ ദൗർബ്ബല്യം

ഏകിലും മേയ് അവസാനത്തെ ആഴ്ചയിൽ ചുങ്കിങ്ങിൽ സമ്മേളിച്ച കൊമിൻതാങ്ങ് പാർട്ടിയുടെ കോൺഗ്രസ്സ് ഇക്കാഴ്ചയിൽ യാതൊരു തീരുമാനവുമെടുക്കാതെ പിരിയുകയാണ് ചെയ്തത്. പഴയ അവിശ്വാസങ്ങളെ ഇപ്പോഴും മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു സത്പരവിജയത്തിനത്യാവശ്യമായ നടവടികളെടുക്കാൻ മടിക്കുന്നതാരുതന്നെയാവാലും, അതു ചൈനയുടെ ദുരിതത്തെ ഭീഗ്ലിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല, ലോകത്തിൽ സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനെ തടയുകകൂടി ചെയ്യുമെന്നു തീർച്ചയാണ്.

അതുപോലെത്തന്നെ അപായകരമാണ് ബ്രിട്ടന്റെ കോളോണിയൽനയവും. ബെർലിൻ വീണ്ടെടുത്തതോടുകൂടി അവിടെ വീണ്ടും പഴയ ഭരണം പുനഃസ്ഥാപിക്കാനുള്ള പരിപാടിയാണ് ബ്രിട്ടൻ തയ്യാറാക്കിട്ടുള്ളത്. യാതൊരു തന്ത്രമുപയോഗിച്ചാണോ ജപ്പാൻകാർ ആക്രമിച്ചതു മലയയിലേയും ബെർലിനിലേയും ജനങ്ങളെ വശത്താക്കിയത്,

ആ തന്ത്രം ഇനിയും തുടർന്നുപോകാൻ സൗകര്യമുണ്ടാക്കി കൊടുക്കുകമാത്രമാണിതു ചെയ്യുന്നത്. ഫിലിപ്പൈൻ ദ്വീപുകൾക്കു യുദ്ധം കഴിഞ്ഞാലുടനെ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്നതാണെന്ന് അമേരിക്ക പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കേ, ഇന്നു തന്നെ ഫിലിപ്പൈൻസിന്റെ ഭരണത്തിൽ അവിടുത്തെ ജനങ്ങളെ സജീവമായി ഭാഗഭാഷകളാകാൻ അമേരിക്ക എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കേ, ബർമ്മയിൽ ബ്രിട്ടൻ കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള നയം ഒരു തരത്തിലും യുദ്ധത്തെ സഹായിക്കില്ല; ജപ്പാനെ തോല്പിക്കുന്നതിൽ സഖ്യപട്ടാളങ്ങൾക്കു സർവ്വസഹായവും നൽകാൻ ആ രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങൾക്ക് ഉത്സാഹമുണ്ടാക്കുകയില്ല.

ചൈനയിലെ അനൈക്രം, കോളനികളുടെ നേരെയുള്ള പഴയ മനോഭാവം—ഇതു രണ്ടുമാണ് സഖ്യപക്ഷത്തിന്റെ ദൗർബ്ബല്യം. ഇതു രണ്ടും ഉപയോഗപ്പെടുത്തി എങ്ങനെയെങ്കിലും രക്ഷപ്പെടാമെന്നാണ് ജപ്പാൻ ഇപ്പോഴും മോഹിക്കുന്നത്.

തങ്ങൾ അവസാനംവരെ യുദ്ധംചെയ്യാനൊരുക്കമാണെന്നു കാണിക്കാൻ പടയൊരുക്കുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ, ജപ്പാനിലെ ഭരണാധികാരികൾ സന്ധിക്കും ശ്രമം തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ജാപ്പചക്രവർത്തിയും ഒരു കൂട്ടം പ്രബലരായ വ്യവസായമേധാവികളുംകൂടി സാൻ ഫ്രാൻസിസ്കോവിൽ സമ്മേളിച്ച സർവ്വരാജ്യനേതാക്കന്മാരുടെ മുമ്പിൽ ഒരു സന്ധിനിദ്രേശം സമർപ്പിക്കുണ്ടായെന്നു റിപ്പോർട്ടുണ്ടായിരുന്നു. നിരപാധികമായി കീഴടങ്ങുന്നതിന്നുമുമ്പു ഹിമ്മ്ലർക്കും ഈ സൂത്രം പ്രയോഗിച്ചുനോക്കുക

യുദ്ധമെന്നു നമുക്കറിയാമല്ലോ. ജപ്പാന്റെ സന്ധിനി
ദ്രേശം നിരസിക്കപ്പെട്ടു.

റഷ്യയുടെ നിലയെന്നായിരിക്കുമ്പോൾ?

ഈ സന്ധിനിദ്രേശത്തിന്നു പ്രത്യേകമായൊരു അ
ർത്ഥമുണ്ടെന്നാണ് പലരും പറയുന്നത്. സോവിയറ്റ് റഷ്യ
ശാന്തസമുദ്രയുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതു ജപ്പാൻ ഇ
ഷ്ടമില്ലപോലും. യൂറോപ്പിലെ ഫാഷിസ്റ്റ് റൂകാക്സ് എന്നാ
ണ് സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നു നന്നായറിയുന്ന ജ
പ്പാനിലെ ഭരണാധികാരികൾ അതിഷ്ടപ്പെടുത്തില്ലെ
ങ്കിൽ അതുതമില്ല.

പക്ഷേ അവരുടെ ഇഷ്ടമല്ലല്ലോ പ്രധാനം. അക്ര
മികളുടെ നേരെയുള്ള സോവിയറ്റ് റഷ്യയുടെ മനോഭാ
വം അസന്ദിഗ്ദ്ധവും അചഞ്ചലവുമാണെന്ന് എല്ലാവ
ർക്കുമറിയാം. 1941 ഡിസമ്പറിൽ ജപ്പാൻ യുദ്ധത്തിലിറ
ങ്ങിയപ്പോഴേ, ജർമ്മനിയേയും ഇറ്റലിയേയുംപോലെ ജപ്പാ
നും അക്രമിരാജ്യങ്ങളിലൊന്നാണെന്നു റഷ്യ വ്യക്തമായി
പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്നുമുമ്പായിരുന്നു ജപ്പാനുമായു
ള്ള നിഷ്പക്ഷതാസന്ധിയിൽ സോവിയറ്റ് റഷ്യ ഒപ്പിട്ടത്.
ആ സന്ധി റദ്ദ് ചെയ്യാനുള്ള ഒന്നാമത്തെ സന്ദർഭം റഷ്യ
ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. സാൻ ഫ്രാൻസിസ്കോ
സമ്മേളനത്തിൽചെയ്ത സോവിയറ്റ് പ്രതിനിധികൾ പ്ര
ഖ്യാപിച്ചു: ശാശ്വതവും സ്ഥിരവുമായ സമാധാനത്തിന്നു
ജാപ്പനാഷിസത്തേയും നശിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പടി
ഞ്ഞാറ് യൂറോപ്പിൽ സോവിയറ്റ് റഷ്യയുടെ രക്ഷയ്ക്കു ഹി
റ്റ്ലറിനെ ഉന്മൂലനാശം ചെയ്യേണ്ടതു് എത്രകണ്ടാ

വശ്യമായിരുന്നുവോ, അത്രതന്നെ ആവശ്യമാണ് കിഴക്കു സോവിയറ്റ് രാജ്യങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കു ജാപ്പനീസത്തിന്റെ മുൻകൈ.

“നിരുപാധികമായി കീഴടങ്ങുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ സ്വീകരിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട്” സോവിയറ്റ് രാജ്യം ജപ്പാന് കരന്ത്യശാസനമയയ്ക്കുകയായിരിക്കും ഉണ്ടാവുകയെന്നു മേയ് 18-ാംനു പാരീസു റേഡിയോ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. സോവിയറ്റ് രാജ്യം എടുക്കുന്ന നടപടിയെന്തായാലും, കിഴക്കു യുദ്ധം കഴിയുംവേഗം അവസാനിപ്പിക്കാൻ സോവിയറ്റ് രാജ്യം സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കയില്ല.

1120 എടവം

യുദ്ധമോ സമാധാനമോ?

സാൻ ഫ്രാൻസിസ്കോസമ്മേളനം അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ നാസിജർമ്മനിയ്ക്കും ഫാഷിസ്റ്റിന്റേലിക്കും അക്രമിജപ്പാനും എതിരായി പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ പങ്കെടുത്ത അമ്പതിലധികം ജനാധിപത്യപ്രേമികളായ രാജ്യങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളാണ്. അവിടെ സമ്മേളിക്കുകയുണ്ടായത്. ലോകത്തിൽ ശാശ്വതസമാധാനം പുലർത്തുന്നതിനുള്ള വഴികളായുകയായിരുന്നു സമ്മേളനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. തികച്ചും രണ്ടു മാസം അവർ കൂടിയായെങ്കിലും അഭിപ്രായഭേദങ്ങൾക്കിടയാക്കിയ പല സംഗതികളും ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടുകയുണ്ടായി; തീവ്രമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടക്കുകയുണ്ടായി.

ണ്ടായി; സമ്മേളനം അലസിപ്പിരിയുമോ എന്നുപോലും ആശങ്കിക്കാൻ കാരണമായ ആപൽഘട്ടങ്ങളാവിട്വികകയുണ്ടായി. പക്ഷേ ആറുകൊല്ലത്തെ ആയോധനത്തിന്റെ നരകയാതനകളനുഭവിച്ച ലോകത്തിലെ ജനങ്ങൾ- നിരന്തരമായ തീയുണ്ടവഷംകൊണ്ടു കടിയും കടുംബങ്ങളും നശിച്ചവർ, പട്ടാളത്തിൽപ്പോയി ഭർത്താവോ പിതാവോ പുത്രനോ നഷ്ടപ്പെട്ട ലക്ഷോപലക്ഷം സ്ത്രീകൾ, നാസികൾ യൂറോപ്പിൽ പലസ്ഥലത്തും സ്ഥാപിച്ച മരണമാക്ടറികളിലെ വൈതരണികളിലൂടെ കടന്നുപോയി വീണ്ടുമൊരു ജനം ജനിച്ചുപോലെ രക്ഷപ്പെട്ടവർ, അവയെപ്പറ്റി കേൾക്കാൻപോലും സംഗതിയായവർ, നിത്യോപയോഗസാധനങ്ങൾക്കു വിലകൂട്ടിയും കിട്ടാതെയും നാനാതരം രോഗങ്ങളുടെ ആക്രമണത്തിന്നിരയായും ജീവിതം മരണതുല്യമായിക്കഴിക്കേണ്ടിവന്നവർ-സമ്മേളനം അലസിപ്പിരിയരുതേ എന്ന് ഉള്ളഴിഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ടാവും. സാമ്രാജ്ഞീനമായ ആ ആഗ്രഹത്തിന്റെയും സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്ത വിവിധരാജ്യപ്രതിനിധികളുടെ കന്നിച്ചു നില്ക്കാനുള്ള ദുഃഖനിശ്ചയത്തിന്റേയും ഫലമായിട്ട് സാൻ പ്രാൻസിസ്കോസമ്മേളനം വിജയപത്മവസായിയാകതന്നെ ചെയ്തു. നമുക്കതിലാഹ്ളാദം കൊള്ളുക.

പുതിയ സമ്രാജ്യസംഘടന

സാൻ പ്രാൻസിസ്കോസമ്മേളനം പുതിയ ഒരു സമ്രാജ്യസംഘടന രൂപവൽക്കരിക്കാനുള്ള തീരുമാനം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് അവസാനിച്ചത്. ആ സംഘടനയു

ടെ അടിസ്ഥാനപ്രമാണങ്ങളടങ്ങുന്ന ഒരു തീട്ടൂരത്തിൽ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്ത രാജ്യങ്ങളെല്ലാം ഒപ്പുവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു:

“മനുഷ്യസമുദായത്തെ നമ്മുടെ ജീവിതകാലത്തിനിടയ്ക്കു രണ്ടുതവണ പറയാവതല്ലാത്ത കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കു ഇരയാക്കിയ യുദ്ധത്തിന്റെ മഹാവ്യാധിയിൽനിന്നു ഭാവിതലമുറകളെ രക്ഷിക്കാനുറച്ചുകൊണ്ടും; മൗലികമായ മനുഷ്യാവകാശങ്ങളിലും മനുഷ്യവൃത്തിയുടെ വിലയിലും അന്തസ്സിലും സ്രീപുരുഷനാരുടേയും എല്ലാ രാജ്യങ്ങളുടേയും സമാവകാശങ്ങളിലും തങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തമവിശ്വാസം ഉറപ്പിക്കാൻവേണ്ടിയും; സന്ധികളിൽനിന്നും മറ്റു സാർവ്വദേശീയനിയമങ്ങളിൽനിന്നും ഉളവാകുന്ന അന്യോന്യക്കൂട്ടപ്പാടുകളോടു ബഹുമാനവും നീതിയും പുലർത്താതെ ഒരു പരിതസ്ഥിതിയെ സൃഷ്ടിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടും;.....സാർവ്വദേശീയമായ സമാധാനവും രക്ഷയും നിലനിർത്താനായി തങ്ങളുടെ ശക്തികളെ ഏകോപിപ്പിക്കാനും പൊതുതാൽപര്യത്തിനല്ലാതെകണ്ടു ആയുധബലം ഉപയോഗിക്കാനിടയാവാതിരിക്കാൻ വേണ്ട സ്ഥാപനങ്ങളും നടവടിക്രമങ്ങളും ഉണ്ടാക്കാനും, എല്ലാ ജനങ്ങളുടേയും സാമ്പത്തികസാമൂഹ്യപുരോഗതിക്കായി സാർവ്വദേശീയസ്ഥാപനങ്ങളുണ്ടാക്കാനും തീരുമാനിച്ചുകൊണ്ടും; ഐക്യരാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ, ഈ ഉദ്ദേശങ്ങൾ സാധിക്കാനായി തങ്ങളുടെ എല്ലാത്തരം കഴിവുകളും കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

“അതിനായി സാൻ പ്രാൻസിസ്കോനഗരത്തിൽ

സമ്മേളിച്ച ഐക്യരാജ്യഗവൺമെന്റുകളുടെ പ്രതിനിധികൾ 'ഐക്യരാജ്യസംഘടന' എന്ന ഒരു സാർവ്വദേശീയ സംഘടന സ്ഥാപിക്കുന്നു"—എന്ന മുഖവുരയോടുകൂടി തുടങ്ങുന്ന ആ അടിസ്ഥാനപ്രമാണത്തിട്ടും ഈ പുതിയ സർവ്വരാജ്യസംഘടനയുടെ വിവിധരൂപങ്ങളും അവകാശങ്ങളും അധികാരങ്ങളും ചുമതലകളുമെന്തെന്നു സവിസ്തരം വിവരിക്കുന്നു.

“സാർവ്വദേശീയസമാധാനം നിലനിർത്തുകയാണതിന്റെ ഉദ്ദേശം; അതിനായി, സമാധാനഭംഗത്തിനിടയാക്കുന്ന സംഗതികളെ തടയാനും ഇല്ലാതാക്കാനും, അക്രമങ്ങളേയും മറ്റു സമാധാനഭംഗങ്ങളേയും അമർത്താനും, സമാധാനഭംഗത്തിനിടയാക്കിയേയ്ക്കാവുന്ന സാർവ്വദേശീയതക്കങ്ങളെ നീതിയുടേയും സാർവ്വദേശീയനിയമങ്ങളുടേയും തത്ത്വങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു സമാധാനപരമായി തീർക്കാനും, കൂട്ടായം ഫലപ്രദമായും നടവടികളെടുക്കുകയാണ് അതിന്റെ കടമ.”

പഴയ ലീഗ്—കാഫ്—നേഷൻസോ?

ഈ പുതിയ സംഘടനയുടെ അടിസ്ഥാനമായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ വിവിധവശങ്ങളെപ്പറ്റി വിസ്തരിക്കാൻ ഞാനിവിടെ ഒരുമ്പെടുന്നില്ല. സാൻ പ്രാൻസിസ്കോവിലെ ആലോചനകൾ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും അതിനുശേഷവും ഈ പുതിയ സംഘടനയ്ക്കു ഭാവിയിൽ ശാശ്വതസമാധാനം പുലർത്താനുള്ള കഴിവുണ്ടോ എന്ന കാര്യത്തിൽ പലരും സംശയം പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു ന്യായമാണെന്നും കഴിഞ്ഞ ഇ

രൂപത്തെയുകൊല്ലത്തെ ലോകത്തിന്റെ അനുഭവം അതാണ്. ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ അവസാനത്തിലും ഇതുപോലെ സമാധാനസംരക്ഷണത്തിനെന്നും പറഞ്ഞ് ഒരു ലോകസംഘടന രൂപീകരിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായല്ലോ.

അന്നും ലോകത്തിലെ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാർ പ്രഖ്യാപിച്ചു: യുദ്ധമവസാനിച്ചു; ലോകത്തിലൊരു പുതിയ യുഗം പിറക്കുകയായി—ശാന്തിയും സമാധാനവും വിളയാടുന്ന ഒരു സുന്ദരയുഗമായിരിക്കും അത്. ആളുകളെല്ലാം ശ്വാസവുമടക്കി കാത്തിരുന്നു. പക്ഷേ ജനീവയിലെ സർവ്വരാജ്യസഖ്യപ്രഹസനത്തിന്റെ തിരശ്ശീല പൊങ്ങിയപ്പോൾ, ലോകം ദുഃഖിച്ചതെന്താണ്? അതൊരു കൊള്ളക്കാരടെ സമ്മേളനമായിരുന്നു; സാമ്രാജ്യങ്ങളുടെ അതിരില്ലാത്ത ദുരാഗ്രഹങ്ങളുടെ കേളീരംഗമായിട്ടാണതു പരിണമിച്ചത്. കയ്യടക്കലുണ്ടായിരുന്നു അവിടെ കായ്ക്കാർ; അക്രമികൾക്കവിടെ അനുഗ്രഹവും ആശംസയുമാണ് കിട്ടിയത്; അക്രമങ്ങൾക്കെതിരായി ദുബ്ബലമാണെങ്കിലും, തങ്ങളുടെ ശബ്ദമയന്താൻ ധൈര്യപ്പെട്ടവരുടെ വായ അടയ്ക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. അങ്ങനെ നേരം നെറീവുമുള്ളവരുടെയെല്ലാം അവജ്ഞയും അപമാസത്തിനും പാത്രമായ ആ ലീഗ്-ഓഫ്-നേഷൻസ് രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തോടുകൂടി ആരുമറിയാതെ, ആരും പുകഴ്ത്താനില്ലാതെ, ആരും ഒരിരൂ കണ്ണീർപോലും വാക്കാതെ, സ്വയം കാലയവനികൾക്കും മറഞ്ഞുപോയി.

തന്റെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരന്റെ ദുർഗ്ഗതിതന്നെ ഈ പു

തിയ സംഘടനയ്ക്കും വന്നുചേരില്ലെന്ന് ആർക്കറിയാം? പഴയ സംഘടനയുടെ സൂത്രധാരന്മാരായിരുന്നവരിൽപ്പലരും ഇരിലേയും നായകന്മാരായിട്ടുണ്ടല്ലോ; അവരുടെ പഴയ മനോഭാവത്തിൽ എന്തെങ്കിലും കാര്യമായ പരിവർത്തനം ഇക്കാലത്തിനിടയ്ക്കു വന്നിട്ടുണ്ടോ? അവർ തങ്ങളുടെ സഹായംതാൽപര്യം സിദ്ധിക്കാതിട്ടെങ്കിലും ഈ പുതിയ സംഘടനയേയും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയില്ലേ? ഇതൊക്കെയാണ് സംശയങ്ങൾ.

കാൽനൂറ്റാണ്ടിനകം വന്ന മാറ്റം

പക്ഷേ 1920-നും 1945-നുമിടയ്ക്കു ലോകത്തിൽ പല മാറ്റങ്ങളുമുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ആ മാറ്റങ്ങൾ കാണാതിരിക്കുയാണെങ്കിൽ, പഴയ മാനദണ്ഡങ്ങൾ കൊണ്ടുതന്നെ ഇന്നത്തെ നിലയേയും അളക്കാൻ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ പല സംശയങ്ങളും സ്ത്രീയായുണ്ടാകാവുന്നതുമാണ്. എന്തെല്ലാമാണു ആ മാറ്റങ്ങൾ?

ആ മാറ്റങ്ങളിലേറ്റവും വലുതു കഴിഞ്ഞ ആറുകൊല്ലമായി നടക്കുന്ന യുദ്ധംതന്നെയാണ്. ആ യുദ്ധം നമ്മെ പല പാഠങ്ങളും പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1.- യുദ്ധമെന്നുവെച്ചാൽ എത്ര ഭയങ്കരമായ ഒരു വിപത്താണെന്നു ലോകം പഠിച്ചു. സർവ്വസംഹാരകമാണ് ഇന്നത്തെ യുദ്ധം. യുദ്ധത്തിൽ നേരിട്ടു പങ്കെടുക്കുന്നവരെമാത്രമല്ല, ജനങ്ങളെയൊക്കെ അതു ബാധിക്കുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ ഏതു ക്രൂരതയും കാണിക്കാൻ മടിയില്ലാതായിരിക്കുന്നു. കൊള്ളയും കൊലയും ഒരു വിനോദവും ശാസ്ത്രവുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

2. ഫാഷിസത്തെ വളർത്തിക്കൊണ്ടു വന്നത് എന്തൊരു മഹാവിപത്തായിത്തീർന്നുവെന്നു ലോകം പഠിച്ചു. 1931-ൽ ജപ്പാൻ മഞ്ചൂറിയയെ ആക്രമിച്ചപ്പോഴും, 1934-ൽ ഇറാഖി അബ്സീനിയയുടെ മേൽ ബലാൽക്കാരത്തിന്നൊരുങ്ങിയപ്പോഴും, 1937-ൽ ജപ്പാൻ ചൈനയുടെ മേൽ ചാടിവീണപ്പോഴും, സ്വെയിനിൽ ഘ്രാക്കോ കലാപം കുത്തിയിളക്കിയപ്പോഴും, 1938-ൽ മ്യൂണിക്കിൽ വെച്ചു ചെക്കോസ്ലോവാക്യയെ ഹിറ്റ്ലർ തിരുമുൽക്കാഴ്ച വെച്ചപ്പോഴും ഈ നീചകൃത്യങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തവരും അവയെ നിഷ്പക്ഷതാനയംകൊണ്ടു ശരിവെച്ചവരും അവയ്ക്ക് അതിരുന്നവരും ലോകത്തോടു എന്തൊരു മഹാപാതകമാണ് ചെയ്തതെന്ന് ഈ യുദ്ധം തെളിയിച്ചു. മനസ്സാക്ഷിയില്ലാത്തതും മാനം മാനതുമായ അവരുടെ പ്രവൃത്തികളാണ് ലോകത്തെ ഈ യുദ്ധവൈതരണിയിലേയ്ക്കു തള്ളിവിട്ടത്.

3. ഇക്കാലമത്രയും നേരം നെറിയും കൈവിടാതെ ഒരു രാജ്യം ലോകത്തിലുണ്ടായിരുന്നവെന്നു ലോകം പഠിച്ചു. ആ രാജ്യം എല്ലാ രാജ്യങ്ങളുമായി സൗഹൃദ് ബന്ധം പുലർത്താൻ അങ്ങേയറ്റം ശ്രമിച്ചു. ആ രാജ്യം ലോകനിരായുധീകരണസമ്മേളനത്തിൽ പൂർണ്ണമായ നിരായുധീകരണത്തിനുവേണ്ടി വാദിച്ചു. 1934-ൽ ലീഗ്-ഓഫ്-നേഷൻസിൽ ചേർന്നതിനുശേഷം ആ രാജ്യം നിരന്തരമായി സമാധാനത്തിനും കൂട്ടുരക്ഷാപ്രവൃത്തിയ്ക്കുംവേണ്ടി വാദിച്ചു. മ്യൂണിക്കുസന്ധിസമയത്തു ചെക്കോസ്ലോവാക്യ ഹിറ്റ്ലറുടെ വെട്ടിപ്പിടുത്തത്തെ ചെറു

കാനൊരുങ്ങുകയാണെങ്കിൽ, അതു സഹായവാദാനം ചെയ്തു. 1938-ൽ അതു ഹിറ്റ്ലർ ജർമ്മനിക്കെതിരായി ഒരു സമാധാനമുന്നണി കെട്ടിപ്പൊട്ടിക്കുന്നതിന് അങ്ങേയറ്റം ശ്രമിച്ചു. ഫാഷിസ്റ്റുരാജ്യങ്ങളുടെ ആക്രമണങ്ങൾക്കെതിരായ ചൈനയേയും. അബ്സീനിയയേയും അതു സഹായിച്ചു. ആ രാജ്യമാണ് സോവിയറ്റ് രാജ്യം. സോവിയറ്റ് രാജ്യയുടെ ഈ വിദേശനയം എത്ര ശരിയായിരുന്നുവെന്ന് ഇന്നു ലോകമാകെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

4. ആക്രമണത്തെ ഫലപ്രദമായി അവസാനിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ, അതിനെതിരായ ശക്തികളെല്ലാം ഏകോപിച്ചു നില്ക്കണമെന്ന് ലോകം പഠിച്ചു. 1941 ജൂൺ 22-ാംനു ഹിറ്റ്ലർ സോവിയറ്റ് രാജ്യത്തെ ആക്രമിക്കുന്നതുവരെ അച്ചുതണ്ടുശക്തികൾക്ക് അടിക്കടി വിജയങ്ങളാണുണ്ടായത്. അതിനുശേഷം ഫാഷിസത്തിനെതിരായ ഐക്യമുന്നണി രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു. 1943 ഡിസമ്പറിൽ നടന്ന ടെഹ്റാൻസമ്മേളനത്തിനുശേഷം, 1944 ജൂൺ ആദ്യത്തെ ആഴ്ചയിൽ രണ്ടാംയുദ്ധരംഗം തുറന്നതോടുകൂടി നാസിജർമ്മനിയുടേയും ഫാഷിസ്റ്റിറ്റാലിയുടേയും ശവപ്പെട്ടിമേൽ അവസാനത്തെ ആണിയടിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒരു കൊല്ലത്തിനകം യൂറോപ്യൻ യുദ്ധം പൂർണ്ണവിജയത്തിൽ കലാശിച്ചു.

ജീവിതാനുഭവങ്ങളിൽനിന്നുണ്ടായ ഈ മാറ്റങ്ങൾ എല്ലാം ഏറെക്കുറെ പുതിയ സാമൂഹികസംഘടനയിലും പ്രതിഫലിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സമാധാനം പുലർത്താൻ കഴിവുള്ള ഉപകരണം

പഴയ ലീഗ്-ഓഫ്-നേഷൻസും പുതിയ ഐക്യ രാജ്യസംഘടനയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങളെന്തെല്ലാം? ഒന്നാമത്ത്,

പഴയ ലീഗ്-ഓഫ്-നേഷൻസിൽനിന്ന് അമേരിക്ക ഒഴിഞ്ഞുനിന്നു; സോവിയറ്റ്-റഷ്യയെ ഒഴിച്ചുനിർത്തി. ലോകത്തിലെ ഈ രണ്ടു വമ്പിച്ച രാജ്യങ്ങളെക്കൂടാത്ത ആ സംഘടന, പടിഞ്ഞാറൻ യൂറോപ്പിലെ സാമ്രാജ്യ ശക്തികളുടെ ചുരുക്കുകളിടയിൽ രംഗമായിത്തീർന്നു. ഇത്തരം വണ അങ്ങനെയല്ല; അമേരിക്കയും സോവിയറ്റ്-റഷ്യയും ഐക്യരാജ്യസംഘടനയിൽ സജീവമായ പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ട്; കേന്ദ്രസ്ഥാനത്താണിരിക്കുന്നത്.

രണ്ടാമത്ത്,

പഴയ ലീഗിനാണെങ്കിൽ സദുദ്ദേശപ്രഖ്യാപനങ്ങൾ ചെയ്യാനല്ലാതെ, തീരുമാനങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്താനായി യാതൊരു അധികാരവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നേരേമറിച്ച്, പുതിയ ഐക്യരാജ്യസംഘടനയ്ക്ക്, സമാധാനഭംഗത്തിനൊരുങ്ങുന്നവരെക്കുറിച്ചായി സാമ്പത്തികവും സൈനികവുമായ നടപടികളെടുക്കാനുള്ള അധികാരമുണ്ട്. സാൻപ്രാൻസിസ്കോസമ്മേളനം അംഗീകരിച്ച തീട്ടരം പറയുന്നു:

“സംഘടനയിലെ അംഗങ്ങളായ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളും ഈ തീട്ടരമനുസരിച്ചെടുക്കുന്ന എല്ലാ നടപടികൾക്കും എല്ലാ സഹായവും ചെയ്തുകൊടുക്കാനും, അങ്ങനെ

നടവടികളെടുക്കപ്പെടുന്ന രാജ്യങ്ങളെ യാതൊരുവിധത്തിലും സഹായിക്കാതിരിക്കാനും കടപ്പെട്ടവരാണ്.....

“ലോകരക്ഷാകൌൺസിലിന്റേ അതിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്താനായി, ആയുധശക്തികളുടെ ഉപയോഗമൊഴികെയുള്ള എന്തെല്ലാം നടവടികളാണെടുക്കേണ്ടതെന്നു തീരുമാനിക്കാവുന്നതും ആ നടവടികളെടുക്കാൻ എല്ലാ അംഗങ്ങളോടും ആവശ്യപ്പെടാവുന്നതുമാണ്.....ഇത്തരം നടവടികൾ മതിയാവില്ലെന്നു ലോകരക്ഷാകൌൺസിലിനു ബോധപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, ലോകസമാധാനം നിലനിൽത്താനോ പുനഃസ്ഥാപിക്കാനോ വേണ്ടി, അംഗങ്ങളുടെ കൈവശമുള്ള ആകാശ-കടൽ-കരസൈന്യങ്ങളുപയോഗിച്ച് ആവശ്യമായ മറ്റു നടവടികളും എടുക്കാവുന്നതാണ്.”

മൂന്നാമത്ത്,

പഴയ ലീഗിൽ ഏകകണ്ഠമായിട്ടില്ലാതെ യാതൊരു തീരുമാനവും ചെയ്യാൻ പാടുള്ളതല്ല. അതുകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും ഒരു രാജ്യത്തിനു ലീഗ് ഫലപ്രദമായിട്ടുണ്ടെന്നെങ്കിലും നടവടിയെടുക്കുന്നതിനെ തടയാൻ കഴിയും. പക്ഷേ പുതിയ സംഘടനയിൽ അങ്ങനെ യാതൊരു നിബന്ധനയുമില്ല. ജനറൽ അസംബ്ളിക്കു പ്രധാനപ്രശ്നങ്ങളെസ്സംബന്ധിച്ച്, ഹാജരായ മെമ്പർമാരുടെ മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗത്തിന്റെ ആനുകൂല്യമുണ്ടെങ്കിൽ തീരുമാനങ്ങളെടുക്കാവുന്നതാണ്. മെമ്പറായ ഓരോ രാജ്യത്തിനും ഓരോ വോട്ടുമാത്രമേ ഉള്ളൂതാനും.

തീരുമാനങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്താനധികാരമുള്ള

ലോകരക്ഷാകൗൺസിലിലാണെങ്കിൽ,—ബ്രിട്ടൻ, അമേരിക്ക, സോവ്യയറുഷ്യ, ചൈന, ഫ്രാൻസ് എന്നീ അഞ്ചു സ്ഥിരം മെമ്പർമാരും ജനറൽ കൗൺസിൽ അതാവസരത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ആറ് അസ്ഥിരം മെമ്പർമാരുമാണതിലുള്ളത്— “ആയുധശക്തികളുടെ പ്രയോഗം ആവശ്യമായി വരുന്ന പ്രവൃത്തികളിൽ സ്ഥിരം അംഗങ്ങളുടെയെല്ലാം വോട്ടുവേണം; എന്നാൽ വഴക്കിൽ പങ്കാളിയായ രാജ്യത്തിനു വോട്ടുചെയ്യാൻ പാടില്ല; കേവലം മാഗ്നിട്ട്രേഴപരമായ കാര്യങ്ങളിലാകട്ടെ ഏതെങ്കിലും ഏഴംഗങ്ങളുടെ വോട്ടുണ്ടായാൽ അതൊരു ഭൂരിപക്ഷമായി.”

കോളനികളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യകാര്യത്തിലും കയ്യുണ്ടു നാലാമത്ത്,

പഴയ ലീഗ്, കഴിഞ്ഞ ലോകമഹായുദ്ധം അവസാനിച്ചപ്പോൾ, തോറ്റ രാജ്യങ്ങളുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന കോളനികളെ ജയിച്ച രാജ്യങ്ങളെ ഏല്പിക്കുണ്ടായി. അങ്ങനെ ഏല്പിച്ച കോളനികളെയാണ് ‘മാൻഡേറ്റുകൾ’ എന്നു പാർത്തിരുന്നത്. ഈ ‘മാൻഡേറ്റു’ രാജ്യങ്ങളെ സ്വന്തം കോളനികളെപ്പോലെ അടിമയാക്കി അടക്കി ഭരിക്കുകയാണ് സാമ്രാജ്യക്കോയ്മകൾ ചെയ്തത്; പക്ഷേ ഈ രാജ്യങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തെപ്പറ്റിയും സ്വയംഭരണാവകാശത്തെപ്പറ്റിയും ഒന്നും പറയാൻ പഴയ ലീഗിന്നധികാരമുണ്ടായിരുന്നില്ല; അതു ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തില്ല.

സാൻ ഫ്രാൻസിസ്കോസമ്മേളനത്തിൽ ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യകാര്യം ഒന്നാമതായി സോവിയറ്റ്

റഷ്യൻ പ്രതിനിധിയായ മൊളോട്ടോവ് ഉന്നയിച്ചതോടുകൂടി, കോളനികളുടെ സ്വയംഭരണകാര്യം അവഗണിക്കാനായി ബ്രിട്ടനും അമേരിക്കയ്ക്കും സാധിച്ചില്ല. സ്വയംഭരണമില്ലാത്ത രാജ്യങ്ങളുടെ കാര്യത്തെപ്പറ്റി എന്തു ചെയ്യണമെന്നു നിശ്ചയിക്കാനായി പുതിയ സർവ്വരാജ്യ സംഘടനയുടെ ഭാഗമായി ഒരു ട്രസ്റ്റിഷിപ്പ് കൌൺസിൽ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ട്രസ്റ്റിഷിപ്പ് കൌൺസിലിൽ ചൈനയും റഷ്യയും അംഗങ്ങളാണ്—ഈ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളാകട്ടെ, കോളനികളിൽ യാതൊരു സ്ഥാപിതതാൽപര്യവുമില്ലാത്തവയാണ്; എല്ലാ രാജ്യങ്ങളുടേയും സ്വയംനിർണ്ണയാവകാശത്തിനും പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുംവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നവയാണ്.

ഈ ട്രസ്റ്റിഷിപ്പ് കൌൺസിലിന്റെ ഉദ്ദേശം “ഇങ്ങനെ ട്രസ്റ്റായിട്ടുള്ള രാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവും സാമൂഹ്യവും വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായ പുരോഗതിയെ സഹായിക്കുകയും, ഓരോ രാജ്യത്തിലേയും പ്രത്യേകപരിതസ്ഥിതിക്കനുസരിച്ചും ജനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യമായ ആഗ്രഹങ്ങൾക്കനുസരിച്ചും ആ രാജ്യങ്ങളെ സ്വയംഭരണത്തിലേയ്ക്കോ പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേയ്ക്കോ നയിക്കുകയുമാണ്.”

അഞ്ചാമത്ത്,

പഴയ ലീഗിൽ അംഗങ്ങളായിരുന്ന യൂറോപ്പിലേയും മറ്റും ചെറുരാജ്യങ്ങളിലെ ഗവൺമെന്റുകൾ ഏതെങ്കിലുമൊരു സമ്രാജ്യക്കോയ്മയുടെ ഇഷ്ടത്തിനൊത്തു തുളക്കുന്ന വെറും പാവകളായിരുന്നു. ഈ യുദ്ധത്തെ അതു തെ

ജീയിക്കുകയുണ്ടായി. പല രാജ്യങ്ങളിലേയും ഭരണാധികാരികൾ ഹിറ്റ്‌ലറുടെയും മുസ്സോളിനിയുടെയും ഭാഗത്തു ചേർന്നു; മറ്റെല്ലാവർ ഹിറ്റ്‌ലറുടെ ആക്രമണത്തെ ചെറുത്തു നില്ക്കാനാവാതെ ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കും മറ്റും കാടി രക്ഷപ്പെട്ടു.

പക്ഷേ ഈ രണ്ടു കൂട്ടരുമല്ല പുതിയ യൂറോപ്പിന്റെ ഭാഗധേയം നിശ്ചയിക്കാൻപോകുന്നത്. ഈ യുദ്ധകാലത്തിനിടയ്ക്കു തങ്ങളെ കീഴടക്കിയ അക്രമിയെ ഫലപ്രദമായതിരിടാനായി പുതിയ ജനാധിപത്യശക്തികൾ യൂറോപ്പിലോരോരാജ്യത്തും പൊന്തിവന്നിട്ടുണ്ട്; അതു നിരന്തരം ശക്തിപ്പെടുവരികയാണ്. ചെക്കോസ്ലോവാക്യ, യുഗോസ്ലാവിയ, റുമേനിയ, ബൾഗേറിയ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലെ ഇന്നത്തെ ഗവൺമെന്റുകളുടെ സ്വരൂപവും സ്വഭാവവും നോക്കിയാൽ അതു കാണാൻ സാധിക്കും. സ്വാപിതതാൽപര്യക്കാരായ ചിലർ എന്തെല്ലാം തന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചാലും, പഴയ യാഥാസ്ഥിതികന്മാർക്കു മടങ്ങിവരാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നും, പുതിയ ജനാധിപത്യശക്തികളെ എല്ലാവർക്കും അംഗീകരിക്കേണ്ടതായിവരുമെന്നുമുള്ളതിന്നു പോളണ്ടിൽ അടുത്തു നടന്ന സംഭവങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷോദാഹരണമാണ്. ഈ ജനകീയയൂറോപ്പിന്റെ പ്രതിനിധികൾ, ഐക്യരാജ്യസംഘടനയിൽ സമാധാനത്തിന്നും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നും വിഘാതമായി നില്ക്കുവാൻ മോഹിക്കുന്ന ശക്തികൾക്ക് ഒരു തരത്തിലും പിന്തുണ നില്ക്കില്ലെന്നു വ്യക്തമാണ്.

പഞ്ചമഹാശക്തികളുടെ ഐക്യം

ആറാമത്ത്;

പഴയ ലീഗ് പുതിയ സർവ്വരാജ്യസംഘടനയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം സോവിയറ്റ് റഷ്യ, ബ്രിട്ടൻ, അമേരിക്ക, ചൈന, ഫ്രാൻസ് എന്നീ പഞ്ചമഹാശക്തികളുടെ ഐക്യമാണ്. പഴയ ലീഗിൽ ഇത്തരം ഐക്യത്തിനുള്ള യാതൊരു നിബന്ധനയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇത്തവണ, സമാധാനം പുലർത്താൻ ബാല്യുതപ്പെട്ട ലോകരക്ഷാകൗൺസിലിൽ ഈ അഞ്ചുരാജ്യങ്ങൾ സ്ഥിരം മെമ്പർമാരാണ്; ഈ അഞ്ചുരാജ്യങ്ങളുടെ സമ്മതംകൂടാതെ യാതൊരു നടപടിയും എടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലതാനും.

കഴിഞ്ഞ മൂന്നു കൊല്ലത്തിനിടയ്ക്കു സാമുദേശീയ ബന്ധത്തിലാകെ സമൂലമായ ഒരു പരിവർത്തനം വരുത്തിയത് ഈ ഐക്യമാണ്. മോസ്കോ, ടെഹ്രാൻ, യാൾട്ട, സാൻ ഫ്രാൻസിസ്കോ എന്നീ പേരുകൾ ഈ ഐക്യം വളർത്തുന്നതിന്റെ സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്ന ലോക ചരിത്രത്തിലെ നാഴികക്കല്ലുകളാണ്.

1943 നവമ്പർ മാസത്തിൽ ബ്രിട്ടൻ, അമേരിക്ക, സോവിയറ്റ് റഷ്യ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലെ വിദേശകാര്യ മന്ത്രിമാർ മോസ്കോയിൽ ചെച്ച സമ്മേളിച്ചു. യൂറോപ്യൻ യുദ്ധം സഖ്യശക്തികളുടെ വിജയത്തിൽ പൂർണ്ണസാന്നിധ്യം കാണുന്നതിനുവേണ്ട കൂട്ടായ സൈനികനടപടികളെപ്പറ്റി ഒന്നാമതലോചിച്ചത് അപ്പോഴാണ്. അതു മാത്രമല്ല ആ സമ്മേളനം ചെയ്തുള്ള നാസിജർമ്മനിയുടേയും ഫാസിസ്റ്റ് ഇറ്റാലിയുടേയും ഉപഗ്രഹങ്ങളായി അവയെ

സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചെറുരാജ്യങ്ങൾക്ക് അത് ക
 ശനമായ താക്കീതു നല്കി; ഫാഷിസത്തിന്റെ കീഴിൽ
 നിന്നു വിമോചിപ്പിക്കാപ്പട്ടുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ ജനാധിപ
 ത്വപരമായ ഭരണം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള പരിപാടിക
 ളെപ്പറ്റി അതാലോചിച്ചു; യുദ്ധക്കുറവാളികളെ ലോക
 ത്തിന്റെ ഏതു മൂലയിൽനിന്നും പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു ശി
 ക്ഷിക്കുന്നതാണെന്ന് അതു പ്രഖ്യാപിച്ചു.

അതിനെ തുടർന്നു 1943 ഡിസമ്പറിൽ ടെഹ്റാ
 നിൽവെച്ചു ചർച്ചിലും രസ്വെൽട്ടും സ്റ്റാലിനും കൂടിയു
 ലോചിച്ചു; വിജയകരമായ സൈനികപ്രവർത്തനത്തിനു
 ള്ള അവസാന പ്ലാൻ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടു. യുദ്ധാനന്തരവും
 സമാധാനപാലനത്തിനായി ബ്രിട്ടനും അമേരിക്കയും
 റഷ്യയും സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണെന്ന് അവർ
 പ്രഖ്യാപിച്ചു; അതിനായി സപാതത്രപകാംക്ഷികളായ
 എല്ലാ രാജ്യങ്ങളുടേയും സഹകരണം ആവശ്യപ്പെട്ടു.

1945 ഫെബ്രുവരിയിൽ യാർട്ടയിൽവെച്ചു വീ
 ണ്ടും ത്രിശക്തിനേതാക്കന്മാർ സമ്മേളിച്ചു. യൂറോപ്യൻ
 യുദ്ധം അവസാനിക്കാറായ ഘട്ടത്തിലായിരുന്നു അത്.
 ജർമ്മനിയോടു സഹകരിക്കേണ്ട നില, യൂറോപ്പിലെ വിമു
 ക്തരാജ്യങ്ങൾ, യുദ്ധാനന്തരപുനസ്സംഘടന - ഇവയെ
 ള്ലാം ആലോചനാവിഷയങ്ങളായിരുന്നു. നാസിഭരണയ
 ത്രത്തേയും നാസിപ്പാർട്ടിയേയും നാസിപ്പട്ടാളമേധാവി
 ത്വത്തേയും നാസിയുദ്ധവ്യവസായങ്ങളേയും തികച്ചും നി
 വൃ്യിച്ചുമാക്കിത്തീർക്കുകയും ജർമ്മനിയിൽ ജനാധിപത്യപരമാ
 യ ഭരണസ്ഥാപനങ്ങൾ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യു

ന്നതിനായി ആ രാജ്യത്തെ നാലു മേഖലകളായി തിരിച്ചു സഖ്യപട്ടാളങ്ങൾ മേൽനോട്ടം നടത്തണമെന്ന് അവിടെവെച്ചു തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു. യൂഗോസ്ലാവിയയുടേയും പോളണ്ടിന്റേയും പ്രശ്നവും അവിടെവെച്ചു പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു. സാൻ ഫ്രാൻസിസ്കോസമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടാനും തീരുമാനിച്ചു.

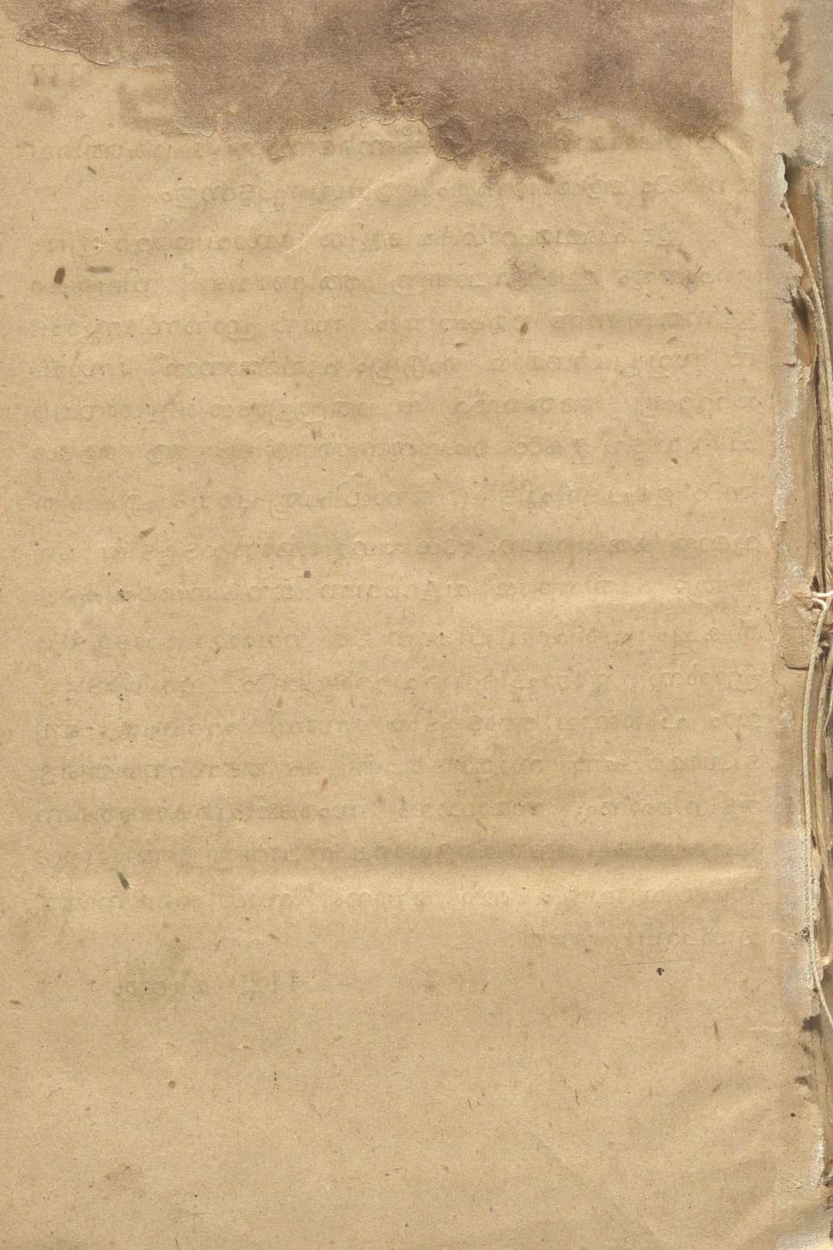
സമാധാനസപാതരൂപങ്ങൾക്ക് അടിസ്ഥാനമാകണമെങ്കിൽ

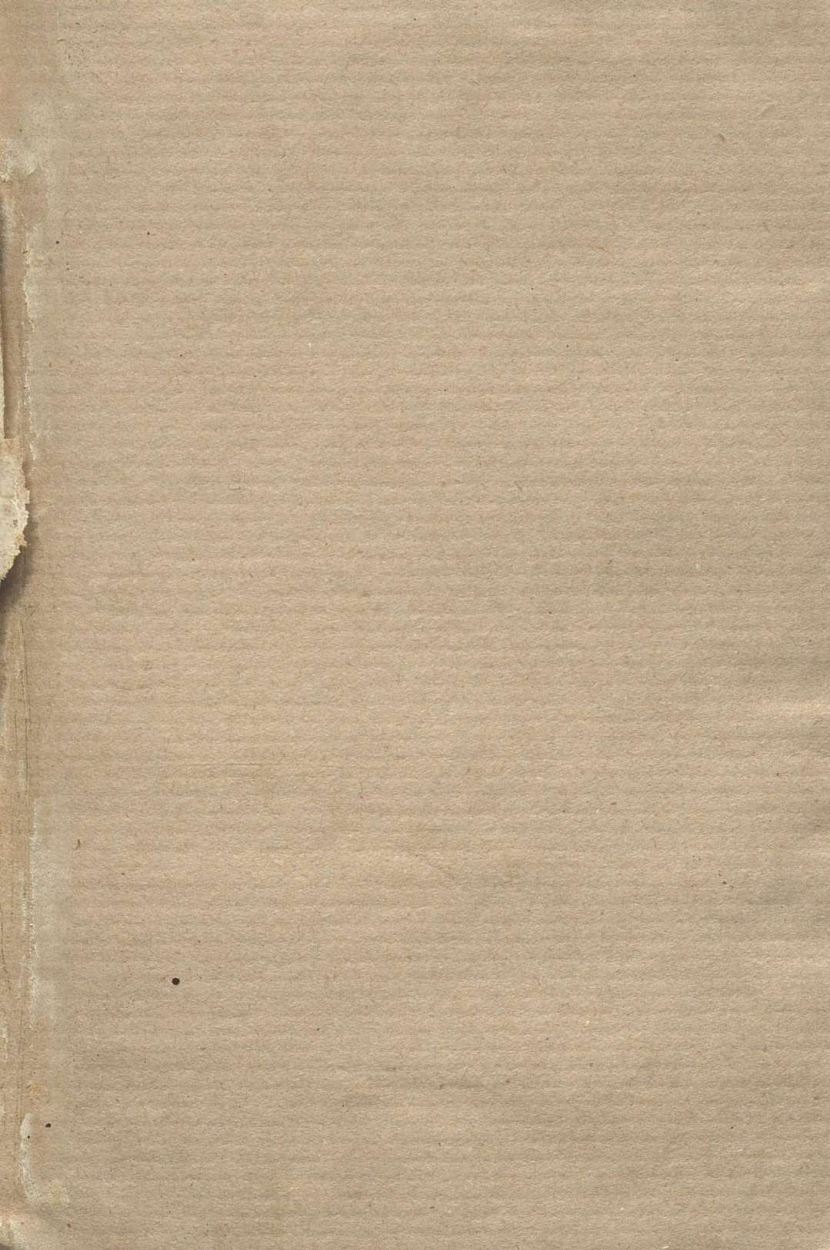
പഞ്ചമഹാശക്തികളുടെ ഈ ഐക്യം തകരുകയാണെങ്കിൽ, മറ്റൊരു യുദ്ധം തീർച്ചയാണ്. ആ ഐക്യം പൊളിയുമെന്നാണ് ഇന്നും ജപ്പാനിലെ ഫാഷിസ്റ്റ് റൂകാർ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ആ ഐക്യം നിലനില്ക്കുന്നതിലിഷ്ടമില്ലാത്ത ഫാഷിസ്റ്റുകളിലിടങ്ങളും സാമ്രാജ്യതാൽപര്യങ്ങൾക്കുമാണ് ബ്രിട്ടനിലും അമേരിക്കയിലും ഇന്നു വീണ്ടും പഴകിപ്പറിഞ്ഞുപോയ സോവിയറ്റ് വിരോധക്കോടിയുയർന്നു. മറ്റൊരു യുദ്ധം ആഗ്രഹിക്കാത്തവരാരും ആ ഐക്യം പൊളിയണമെന്നാഗ്രഹിക്കുകയില്ല.

എന്നാൽ ഈ ഐക്യത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂടിനുള്ളിൽ ലോകത്തിലുണ്ടാകാൻ പോകുന്ന സമാധാനം ഏതു തരത്തിലുള്ളതായിരിക്കും? അത്, അടിമത്തത്തിന്റെ സമാധാനമായിരിക്കുമോ, ശാശ്വതമായ സാമ്രാജ്യമേധാവിത്വത്തിന്റെ സമാധാനമായിരിക്കുമോ? അതോ, ലോകത്തിലെ എല്ലാ ജനതകൾക്കും സപാതരൂപവും സ്വച്ഛന്ദമായി വളരാനുള്ള സൗകര്യവും കിട്ടുന്ന സമാധാന

മായിരിക്കുമോ? ആയിരിക്കണമെന്നാണ് ലോകത്തിലെ ജനങ്ങൾ ആശിക്കുന്നതും ആവശ്യപ്പെടുന്നതും.

ഈ പഞ്ചമഹാശക്തികളിൽ സോവിയറ്റ് രാഷ്ട്രവും ചൈനയും ലോകസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി നിലക്കൊള്ളുന്നതാണെന്നു നമുക്കറിയാം. സാൻ ഫ്രാൻസിസ്കോവിൽ സമുദ്രയാനമായ ഐക്യം പുലർത്താനായി സോവിയറ്റ് രാഷ്ട്രം അതിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യദാതാക്കളിൽനിന്നു ചില വിട്ടുവീഴ്ചകൾ ചെയ്തതുകൊണ്ടുണ്ടായെങ്കിലും ആ ആദർശങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. ജനാധിപത്യപരവും ഏകീകൃതവുമായ ഒരു ചൈന, ദേശീയഗവൺമെന്റാടുകൂടിയ ഒരു ഇന്ത്യ, പുതിയതായി വളർന്നുവന്ന ജനകീയശക്തികളെതിരും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഗവൺമെന്റാടുകൂടിയ ഫ്രാൻസ്, യൂറോപ്പിലെ ചെറുരാജ്യങ്ങൾ—ഇവയുടെയെല്ലാം പിൻബലത്തോടുകൂടിയ സോവിയറ്റ് രാഷ്ട്രം, ബ്രിട്ടീഷുമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വങ്ങളുടെ തടസ്സനയങ്ങളെ തട്ടിനീക്കാനും, സമാധാനം സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ലോകത്തിലെ ജനതകളെയൊക്കെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കും സമൃദ്ധിയിലേക്കും നയിക്കുവാനും സാധിക്കുമെന്നാണ് വിശ്വസിക്കേണ്ടതു്.

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

KOTTAYAM

Cl. No. 900.....

Acc. No. 4506.....

This book should be returned on or before the date last stamped below.

5 JAN 2010

If the book is not returned on due date
a fine of 20 Ps. per day will be charged

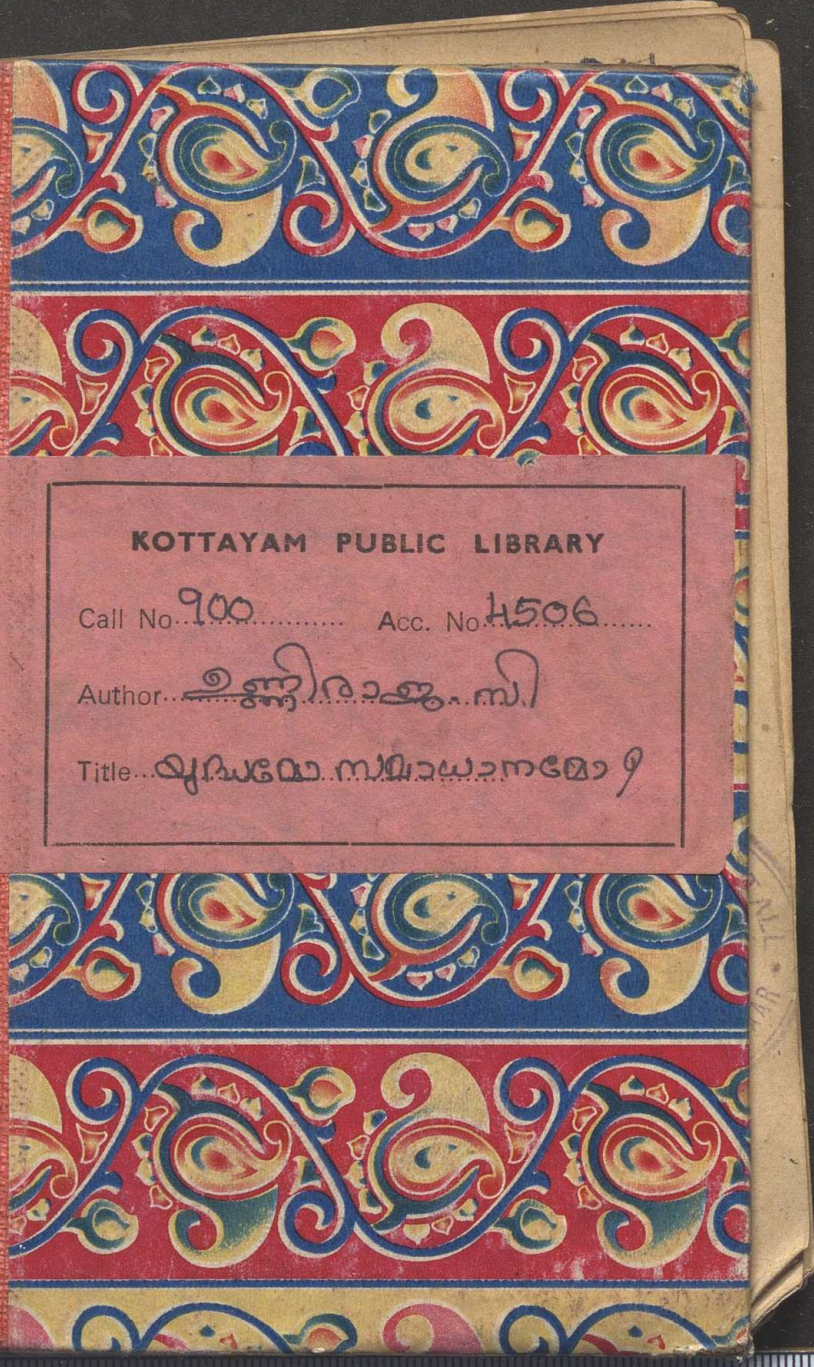
900

4506

ഉണ്ണിരാജ - സി

പുസ്തകം സമാഹാരമാണ്

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

Call No. 900 Acc. No. 4506

Author... ഉണ്ണിരാജം.സി

Title... മുദ്രയോ.സമുദായനമോ 9

